

T.C.
KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI BİLİM DALI

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ ATATÜRK KİTAPLIĞI
K-760 NUMARALI ŞİİR MECMUASI
(İnceleme-Metin)

YÜKSEK LİSANS TEZİ

FATMA NUR AVCI

KOCAELİ 2024

T.C.
KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI BİLİM DALI

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ ATATÜRK KİTAPLIĞI
K-760 NUMARALI ŞİİR MECMUASI
(İnceleme-Metin)

YÜKSEK LİSANS TEZİ

FATMA NUR AVCI

DANIŞMAN: PROF. DR. GENÇAY ZAVOTÇU

KOCAELİ 2024

T.C.
KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANA BİLİM DALI

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ ATATÜRK KİTAPLIĞI
K-760 NUMARALI ŞİİR MECMUASI
(İnceleme-Metin)

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Tezi Hazırlayan: Fatma Nur AVCI

Tezin Kabul Edildiği Enstitü Yönetim Kurulu Karar No: 28/06/2024-22

Jüri Başkanı: Gencay ZAVOTÇU

Jüri Üyesi: Doç. Dr. Selçuk Kürşad KOCA

Jüri Üyesi: Serpil YAZICI ŞAHİN

KOCAELİ 2024

ÖN SÖZ

Klasik Türk şiiri 13. yüzyıldan itibaren her geçen gün etki alanını genişleterek geniş bir coğrafyaya ulaşmakla kalmamış, bunun yanında gerek savaşlar gerek ticaret ilişkileri dolayısıyla farklı coğrafyaların da duyuş, düşünüş, inanışlarını işleyen zengin bir alt yapıya sahip, köklü bir arşive sahip olmuştur. Bu bağlamda, okuyucuyu bilgilendirme, eğitime ve yönlendirme hususunda klasik dönem eserleri dîvân, mesnevî ve mecmualar büyük bir öneme sahiptirler. Bu eserler arasında anılan mecmualar gerek mürettibin şiir zevkini yansıtmaları gerekse seçilmiş şiirlerden oluşması ve farklı şairlerin şiirlerine yer vermeleri açısından dikkate değerler. Bir kısmı üzerinde akademik düzeyde çalışmalar yapılan mecmuaların tümüyle gün yüzüne çıkarılıp değerlendirilmesi Türk kültür ve edebiyatı için büyük yararlar sağlayacaktır.

Mecmular, yazma eser kütüphanelerinin ilgili bölümlerinde sayıca fazla olan ve edebiyat tarihimize ışık tutan önemli kaynaklardır. Şiir mecmuaları, yazıldıkları dönemin edebi zevkini yansıtan ve dil özelliklerini barındıran önemli kaynak eserlerdir. Geçmiş asırlarda genellikle şiirsevenler ve şiirle iştigal edenler tarafından derlenen mecmualar geleceğe belge niteliğinde eserler olarak aktarılmışlardır. Farklı konu ve türlerde tertip olunan mecmualarda ad ve mahlasları bilinen şairlerin divanlarında yer almayan şiirleri bulmak, o dönemde yaşamış fakat ismi bilinmeyen şairlere ve şiirlerine ulaşmak mümkün olabilir, bu durum edebiyat tarihimiz için de büyük bir önem arz eder. Bu teze konu olan eser de bir şiir mecmuasıdır. İstanbul Büyükşehir Belediyesi, Atatürk Kitaplığı K-760 numarada kayıtlı şiir mecmuası üzerine hazırladığımız yüksek lisans tezi üç bölümden oluşmaktadır. Tezin Birinci Bölümü'nde mecmuanın kelime anlamı verilip tarihi seyir içerisindeki gelişiminden bahsedilmiş, Türk edebiyatında yer alan önemli mecmualar tanıtılmış ve bilimsel mecmua tasnifleri hakkında bilgiler verilmiştir.

Tezin İkinci Bölümü'nde ise İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı K-760 numaralı mecmua detaylı olarak tanıtılmıştır. Mecmuada ad ve mahlası anılan şairler, şiirlerinde tercih ettikleri vezinler ve tasnifi, âyet ve hadîs iktibasları tablo şeklinde sunulmuştur. Akabinde ad ve mahlası anılan şairlerin kısa biyografilerine yer verilmiştir. Tezin Üçüncü Bölümü'nde ise mecmuanın transkripsiyon harfleri ile Türkiye Türkçesine çeviri metnine yer verilmiştir.

Dört yıllık lisans ve yüksek lisans eğitimim boyunca bilgilerinden istifade ettiğim, çalışmam boyunca destek ve yardımlarına müracaat ettiğim tez danışmanım Prof. Dr. Gencay Zavotçu'ya, lisans ve yüksek lisans eğitimim süresince bilgilerinden istifade ettiğim Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü öğretim üyelerine teşekkürü bir borç bilirim. Meslek hayatımda ve tez yazım sürecimde yönlendirme ve desteklerini hiç esirgemeyen kıymetli hocam Sezgin Polat'a teşekkürlerimi sunarım. Yaşam deneni bu serüvende doğrusuyla yanışıyla aldığım her kararda arkamda duran kıymetli aileme ve başka bir âlemde olsa da her an yanımda olduğuna inandığım babam Merhum Yavuz Avcı'ya sonsuz şükranlarımı sunarım.

Kocaeli-20 Mayıs 2024

İÇİNDEKİLER

ÖN SÖZ.....	I
İÇİNDEKİLER.....	II
ÖZET.....	III
ABSTRACT.....	IV
ÇEVİRİ YAZI (TRANSKRİPSİYON) ALFABESİ.....	V
KISALTMALAR.....	VI
TABLO LİSTESİ.....	VII
BİRİNCİ BÖLÜM	
1.1. MECMUA KAVRAMININ TANIMI.....	1
1.2.TARİHÇESİ.....	2
1.3. TÜRK EDEBİYATINDA MECMUA	2
1.3.1. Mecnû'atü'n-Nezâ'ir.....	5
1.3.2. Cāmi'ü'n-Nezâ'ir.....	5
1.3.3. Mecma'u'n-Nezâ'ir.....	6
1.3.4. Pervâne Bey Mecmuası.....	6
1.3.5. Diğer Mecmualar.....	6
İKİNCİ BÖLÜM	
2.1. Nüsha Tavsifi.....	8
2.2. Muhtevası.....	9
2.3. Şiirlerin Tasnifi.....	9
2.4. Vezin Tablosu.....	15
2.5. Mecmuada Geçen Ayet ve Hadis İktibasları.....	16
2.6. Yazı ve İmlâ Özellikleri.....	24
2.7. Şair Kadrosu.....	25
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM	
3.1. TRANSKRİPSİYONLU METİN.....	43
SONUÇ	153
KAYNAKLAR.....	154
ESKİ YAZILI METİN	158
ÖZ GEÇMİŞ.....	194

ÖZET

Tezimize konu olan İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı, Belediye yazmalarında K-760 demirbaş numarası ile kayıtlı eser de bir şiir mecmuasıdır. Söz konusu mecmua farklı yüzyıllarda yaşayan 39 şairin şiirlerinden seçilerek tertib edilmiştir. Mecmuada yer alan 132 şiirin 130'u ilâhî türüne, 2'si şarkı nazım şekline örnek teşkil ederler. Çoğu tekke mensubu 13 ve 19. yüzyıl aralığında yaşamış şairlerin şiirlerinden seçki mahiyetindeki mecmuada Yunus Emre, Sezâî, Hüdâî v.b. şairlerin öğretici-eğitici (didaktik) mahiyette didaktik manzumeleri bir araya getirilmiştir. Son sayfalarındaki Namık Kemal şiiri ve vatan şiirlerinden anlaşılacağı üzere mecmua muhtemelen 19. yüzyıl sonu veya 20. yüzyıl başında başka bir şiirseverin eline geçmiş ve esere eklemeler yapılmıştır. Şiirlerde Allah ve peygamber sevgisi, şairlerin mensubu olduğu tarikat şeyhlerine övgü, tarikat adabına uyum ve tarikat kuralları gereği hizmet ve eğitim vb. temalar işlenmiştir

Anahtar Kelimeler: Türk Edebiyatı Tarihi, Şiir, Mecmua

ABSTRACT

The work that is the subject of our thesis, registered with the inventory number K-760 in the Istanbul Metropolitan Municipality Atatürk Library, Municipality Manuscripts, is also a poetry collection. The magazine in question was compiled by selecting poems from 39 poets living in different centuries. Of the 132 poems in the magazine, 130 are examples of the hymn genre and 2 of them are examples of the song verse form. Yunus Emre, Sezâî, Hüdâî, etc. are included in the magazine, which is a selection of poems by poets who were mostly members of lodges and lived between the 13th and 19th centuries. The didactic poems of the poets that were instructive and educational (didactic) were brought together. As can be understood from Namık Kemal's poem and homeland poems on the last pages, the magazine probably passed into the hands of another poetry lover at the end of the 19th century or the beginning of the 20th century and additions were made to the work. In the poems, there is love for God and the Prophet, praise for the sheikhs of the sect to which the poets belong, compliance with the sect's etiquette, service and education in accordance with the rules of the sect, etc. themes are covered.

Key Words: History of Turkish Literature, Poetry, Magazine

ÇEVİRİ YAZI (TRANSKRİPSİYON) ALFABESİ

ا	a, e, ó	ش	Ş, ş
آ	ā, a	ص	Š, š
ب	B, b	ض	Ž, ž, Đ, đ
پ	P, p	ط	Ʀ, ƣ
ت	T, t	ظ	Ž, ž
ٹ	Ŝ, ŝ	ع	Ø
ج	C, c	غ	Ġ, ġ
چ	Ç, ç	ف	F, f
ح	Ĥ, ĥ	ق	Ƙ, ƙ
خ	Ħ, ħ	ك	G, g, K, k, Ñ, ñ
د	D, d	ل	L, l
ذ	Ž, ž	م	M, m
ر	R, r	ن	N, n
ز	Z, z	و	V, v, O, o, Ö, ö, U, u, Ü, ü, Ū, ū, Ō, ō
ژ	J, j	ه	H, h, e, a
س	S, s	ی	Y, y, Ī, ī, Ĭ, ĭ, I, ı

KISALTMALAR

Bk. : Bakınız

Bs : Baskı

C. : Cilt

Çev. : Çeviren

DİA. : Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi

Dr. : Doktor

Doç. : Doçent

DTCF : Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi

Düz. : Düzenleyen

Haz. : Hazırlayan

Hız. : Hazreti

G. : Gazel

K. : Kaside

M. : Mecmua

No. : Numara

Prof. : Profesör

S. : Sayfa

ss. : Sayfa Sayısı

TDV : Türkiye Diyanet Vakfı

Vrk. : Varak

Yay. : Yayınevi

TABLO LİSTESİ

TABLO 1: Mecmuada Yer Alan Şairler- Kullandıkları Nazım Şekilleri ve Sayısı

TABLO 2: Şiirlerde Kullanılan Vezinler ve Sayısı

TABLO 3: Ayet İktibasları

TABLO 4: Hadis İktibasları

1. BÖLÜM

1.1.Mecmua Kavramın Tanımı

Mecmua

Arapça “cem” kökünden türemiş olan mecmua, farklı kaynaklarda şu şekilde tanımlanır: “1. Toplanıp biriktirilmiş, tertip ve tanzim edilmiş şeylerin hepsi. 2. Seçilmiş yazılardan meydana getirilen yazma kitap. 3. Dergi” (Devellioğlu,2015:689); “Aynı veya farklı türden seçilmiş çeşitli hacimlerdeki metinlerin ve risâlelerin bir araya getirilmesiyle oluşturulan eserlerin ortak adı.”; “Mecmûanın yanı sıra mecâmî‘, mecma‘, cāmî‘ gibi aynı kökten türemiş kelimelerle yalnız Osmanlı Türkçesinde cüzdan, defter ve cerîde isimleri de aynı mânada kullanılmıştır.” (Uzun, 2003: 265) cümlelerinden de anlaşılacağı üzere şairin kendi şiir defteri ya da divânı yerine kullandığı düşünülmektedir. Verilen bu tanımlardan hareketle mecmua kavramı ile ilgili kısaca şunu söyleyebiliriz: şairler ya da şiire meraklı kişiler tarafından herhangi bir konu seçilip o konuya dair bir derlemenin yapıldığı ürünlerin toplamını oluşturur.

Mecmualar, mürettibinin şahsi zevk ve ilgisine göre, yaşadığı yüzyılın sosyal ve toplumsal dünyasına ve içeriğine göre değişse de en temelde mürettibin kendine ait seçkilerinden meydana gelir. “Mecmualar, genelde bir veya daha fazla yazar yahut şaire ait çeşitli şekil ve hacimlerdeki dinî, din dışı nesir ya da şiirlerden oluşan derleme kitaplardır: Mecmûatü’l-ehādîs, mecmûa-i fetāvā, mecmûa-i ed’iye, mecmûatü’r-resâil, mecmûa-i eş’âr, mecmûa-i tevārîh, mecmûa-i fevâid gibi.” (Uzun, 2003: 265) cümlelerinde de bu konuya işaret edildiği görülür. Şiir mecmuaları için onu oluşturan şair, yazar, şiir meraklısı kimseler tarafından kendi istek beğenileri doğrultusunda oluşturulan eserlerdir demek yanlış olmaz. “İçinde seçme yazıların bulunduğu el yazması eser. Eski harflerle yazılmışlardır. Şekil yönünden bir defterden ibarettir. Halk kültürüyle ilgili olan ve aşağıdan yukarı doğru açılanlarına cönk denir. Bir çeşit antoloji niteliğindedirler. Çoğunlukla yazarları ve yazıldıkları tarih belli değildir. Derleme yoluyla meydana getirilen mecmualar tamamen derleyicinin zevkine bağlıdır...” (Pala, 2017: 300) Bu cümlelerde ifade edildiği üzere mecmualar, mürettibin şahsi

beğenisi doğrultusunda oluşturduğu, halk edebiyatı kültüründeki cönkleri andıran defterlere belli bir kurala bağlı kalmaksızın oluşturulmuşlardır.

1.2. Tarihçesi

Mecmuanın henüz tertip edilmediği zamanlarda Hz. Peygamber'in hadis yazımına izin vermesi ve sahabenin, Hz. Peygamber'in sözlerini kaydetmeye başlamasıyla beraber ortaya çıktığı rivayet olunur. Sonraki zamanlarda müretteplerin katkılarıyla mecmua anlayışı gelişerek “kendi seçimlerine, ihtiyaç ve değerlendirmelerine göre bir araya getirince hadis literatüründe sahîfe, cüz ve kitap adıyla anılan ilk derlemeler doğmuştur.” (Uzun, 2003: 265) Arap edebiyatının Cahiliye Dönemi'nde ise mecmua adıyla anılmayan, fakat içerisinde çeşitli derlemelerin bulunduğu eserler de tertip edilir. “Bu arada “dîvân” sözcüğünün de önceleri “şîir mecmuası” anlamında kullanıldığı Ebû Temmâm'ın eserinin Dîvânü'l-ḥamāse adıyla da tanınmasından anlaşılır. İlk dönemlere ait mecmua adlı nâdir eserlerin en eskisi ise muhtemelen İbn Abdûs el-Kayrevânî'nin (ö. 260/874) el-Mecmû'a'sı ile (Muhammed b. Hâris el-Huşenî, s. 133; Sezgin, I, 473) Ahmed b. Hüseyin el-Beyhakî'nin Mecmû'atü kelâmi's-Şâfi'î fî aḥkâmi'l-Ḳur'ân adlı çalışmasıdır.” (Uzun, 2003: 266) cümlelerinden de anlaşılacağı üzere mecmua kavramı günümüzdeki anlamını ve içeriğini henüz almadan yüz yıllar öncesinde de derlemeler yoluyla var olagelmıştır.

1.3. Türk Edebiyatında Mecmua

Türk edebiyatının kaynaklarından sayılan ve edebiyat tarihi açısından önem arz eden mecmualar hakkında birçok tanım ve tanıtm yapılmıştır. Mecmualar Arap ve Fars edebiyatından sonra Türk edebiyatında da tertip olunmaya başlanır. Tütün ilk ortaya çıkışına bakılırsa zamanla kendi arasında tür ve düzenleniş şekli açısından belirli farklılıklara uğradığı görülür. Türk edebiyatında mecmuaların ortaya çıkışına kesin bir tarih verilememekle birlikte 15. yy.da Ömer Bin Mezîd'in derlediği “Mecmû'atü'n-Nezâ'ir” adlı eser bize tarihi bir kaynak verir. Bu bilgidен hareketle klasik Türk edebiyatında mecmualar 15. yy.dan itibaren görülmeye başlanır, demek yanlış olmaz. İlerleyen devirlerde mecmuaların sayıca arttığı ve şekilce değiştiği görülür. Farklı başlıklar altında da mecmualar tertip edilmeye başlanır. “Daha çok Osmanlı ve İran sahasında rağbet gördüğü anlaşılan

özel mecmuaların kâğıdının kalitesi, rengi, boyutları, cildi, yazısı, tezhibi, şekli gibi vasıfları ve maddî nitelikleri itibariyle birbirlerinden çok farklı olduğu, bir kısmının düzensiz, âdeta karalama defteri, bir kısmının çok düzenli ve özenli bir sanat eseri niteliği taşıdığı görülmektedir. (Uzun, 2003: 265) cümlelerinden de anlaşılacağı üzere mecmualar tarihsel süreçte hem nitelik hem de nicelik bakımında birtakım değişikliklere uğrayarak gelişim gösterir. Tarih içerisinde görülen bu değişim ve gelişim zamanla mecmualar üzerinde çalışacak musannifleri, inceleme adına teşvik eder ve mecmualarla ilgili birtakım tasnif denemelerinin yapılmasına zemin hazırlar. Bu musanniflerden biri olan Agâh Sırrı Levend mecmuaları şu şekilde sınıflandırır:

“1. Nazire Mecmuaları

2. Meraklılarca Toplanmış, Birer Antoloji Niteliğinde Seçme Şiir Mecmuaları
3. Türlü Konulardaki Risalelerin Bir Araya Getirilmesiyle Meydana Gelen Mecmualar
4. Aynı Konudaki Eserlerin Bir Araya Getirilmesiyle Meydana Gelen Mecmualar
5. Tanınmış Kişilerce Hazırlanış; Birçok Yararlı Bilgileri, Fıkra ve Özel Mektupları Kapsayan Mecmualar” (levend,1998:166-167)

Diğer bir musannif olan Günay Kut ise Agâh Sırrı Levend’ten kısmen daha farklı bir tasnif yapar:

“I. Nazire Mecmuaları

II. Seçme Şiir Mecmuaları

III. Aynı Konu ile İlgili Eserlerin Bir Araya Gelmesiyle Oluşan Mecmualar

IV. Karışık Mecmualar

V. Tanınmış Kişilerce veya Derleyeni Belli Kişilerce Hazırlanmış Mecmualar”

(Kut, 1986: 170)

Atabey Kılıç ise yukarıdaki iki tasniften farklı olarak şu yolu izler:

“I. Cilt ve Tertip Hususiyetleri Bakımından

II. Şekil Bakımından

III. Dil Bakımından

IV. Muhteva Bakımından

V. Şahısların Tertip Ettiği veya Şahıslar İçin Tertip Edilen Mecmualar” (Kılıç, 2012: 80-96)

Mecmuaların düzenlenişi hakkında diğer bir tasnifi de Mehmet Gürbüz şu şekilde yapar:

“I. Şiirlerin Şekil Özelliklerine Göre Oluşturulan Şiir Mecmuaları

II. Şiirlerin Konularına Göre Oluşturulan (Tematik) Şiir Mecmuaları

III. Nazire Mecmuaları

IV. Şairlerin Aidiyeti/Mensubiyeti Esasına Göre Hazırlanan Şiir Mecmuaları

V. Bir Mensubiyet İlişkisi Gözetmeksizin Belirli Şairlerin Dîvânlarını/Şiirlerini Bir Araya Getirmeyi Amaçlayan Mecmualar” (Gürbüz 2012:108-112)

Yapılan bu tasnifler doğrultusunda şu çıkarımları elde edebiliriz:

1. Mecmualar onu düzenleyen mürettibin kişisel estetik zevk ve anlayışına göre herhangi bir konuda düzenlenebilir
2. Derlemeyi yapmak için belirli bir vasıf taşınmasına gerek yoktur. Herkes tarafından oluşturulup istenildiği kadar yapılabilir. Herhangi bir kısıtlama bulunmamaktadır.
3. Mürettepler ilgilendikleri konular bağlamında genellikle düzenli bir tertip oluşturmuşlardır.
4. Belirli bir düzene bağlı kalmayan, kişinin farklı türlerde beğenisinin bir kitapçıkta toplandığı mecmualar da vardır.

Klasik Türk edebiyatında hacim ve içerik bakımından önem taşıyan dört büyük mecmua tertip edilmiştir.

1.3.1. Mecnû'âtü'n-Nezâir

H.840/M.1437'de derlenmiş nazirelerden oluşan Mecnû'âtü'n-Nezâir'in derleyicisi Ömer Bin Mezîd 15. Yüzyıl şairlerindendir. Ömer Bin Mezîd eserinde nazireleri bahirlere göre sıralamış, altı bahir halinde sunduğu nazireleri de kafiyelerine göre bir düzene koymuştur. 84 şairden 397 nazirenin derlendiği mecmuada her bahrin başında ölçünün bellekte kalması için derleyici birkaç beyitlik bir şiir söylemiştir. (Canpolat, 1982: 9)

1.3.2. Câmî'ü'n-Nezâ'ir

H.918/M.1512 Eğridirli Hacı Kemal tarafından derlenmiş olan bu mecmua 16. Yüzyılın ilk nazire mecmuasıdır. Kaynaklarda hayatı ile ilgili bir bilgiye rastlanmayan Hacı Kemal mecmuasında yer verdiği mukaddimesinde "... zikr olunan şu'arâ'nun (nazal n olacak) ben dahı ol dîvânlarına nazar idüp, (...) her birinün dîvânlarından niçe yâdigârından bir mikdâr edebiyâtın zabt idüp bir araya cem 'idüp, mertebesi mertebesi üzerine yazdum. Hurûf-ı tehecci üzre nazîre el hakk sâlhâ nice müddet buna ciddi belîğve cehd-i bi dirîğ idüp elhamdülillah zuhura getürdüm. Ve ismini Câmî'ü'n-Nezâ'ir kodum. Dört yüz toksan altı varak birle mücelled bir kitâb eyledüm." (Ertek Morkoç 2003:1) cümleleriyle yazdığı kitap içerisinde kendine ait beyit ve şiirlerin bulunduğunu ifade eder. Bu beyandan hareketle kendisinin de şiirle iştiğal ettiği açıkça anlaşıl.

"Câmî'ü'n-Nezâ'ir birçok şair ve eser için tek kaynak olması bakımından büyük önem taşımaktadır." Örneğin Ahmed Fakih'e ait Çarh-name isimli mesnevî bu mecmuada yer alır. (Canpolat, 1993:111) Mecmua üzerine yapılan doktora tezinde eserin iki nüshası olduğu ve hacimli olanın Beyazıt Devlet Kütüphanesi'nde diğer nüshanın ise Ankara Üniversitesi DTCF Kütüphanesi, İsmail Saib I,804-805-2cilt olarak kayıtlı olduğu belirtilmiştir. ¹

¹ Ertek Morkoç, Yasemin (2003). Eğirdirli Hacı Kemal'in Câmî'ü'n-Nezâ'ir (metin ve mecmua geleneği üzerine bir inceleme). Doktora Tezi, Ege üniversitesi, İzmir

1.3.3. Mecma'ü'n-Nezâir

Mecma'ü'n-Nezâir Edirneli Nazmî'ye ait olup H 930 / M. 1522 yıllarında tamamlanmıştır. 16.yüzyılda Cāmi'ü'n-Nezā'ir'den sonra yazılmış, derleyeni bilinen ikinci nazire mecmuasıdır. Müellif eserinde direkt olarak elif harfi ile kafiyeleşmiş bir zemin şiir ile başlamış ve ye harfi ile kafiyeleşmiş bir nazire ile sonlandırılmıştır. Mecmuada 357 şaire ait 5557 şiir bulunur. (Köksal, 2017:21) Eser kafiyeleşmiş bakımından Arap alfabesine göre düzenlenmiştir. Fakat mürettip, şiirleri sadece son harfine göre sıralamakla kalmamış, kendi içinde de belirli bir düzen gözetmiştir. Her harf aynı zamanda kendi arasında da kafiye ve redifine göre sıralanmış ve kendi içinde bahirlere göre dizilmiştir. Önce zemin şiire yer verilmiş sonrasında nazireleri eklemiştir. Kendisi de bir şair olan Edirneli Nazmî her zemin şiir sonuna kendi nazirelerini eklemiştir. (Köksal,2003:262) Mecmuanın tespit edilen yedi nüshası bulunmaktadır. Eser üzerinde bir doktora tezi bulunmaktadır. (Köksal, 2017:21)

1.3.4. Pervâne Bey Mecmuası

Pervâne Bin Abdullah tarafından H.968 / M.1560-1561 yıllarında derlenmiş olan mecmua içindeki şiirlere istinaden bir nazire mecmuası niteliğindedir. “Pervâne Bey Mecmuası'nın diğer mecmualardan farklı bir özelliği, bir zeminden diğer zemine geçeceği zaman arada zemin şiire yazılmış bir nazire olmadığı anlaşılan şiirlere yer verilmiş olmasıdır.” (Gıynaş, Pervâne Bey Mecmuası, 2017) Mecmuanın derleyicisi Pervâne Bin Abdullah, mecmuasının sonunda söylediği “efkâr-i ibaduhu Pervâne bin Abdullah min -gılmani'l-beyti'l hâssati fî-sarâyi'l-âmireti's-sultaniyye” cümleye istinaden farklı kaynaklarda “*hakkında bilgi bulunmayan saray hizmetkarlarından*” (Zülfe, 2007:244) ve “Kanûnî Sultan Süleyman'ın bendelerinden” (Gıynaş,2017:6) olarak tanıtılmıştır.

Şiirler lam-elif ile birlikte 29 harfin kafiye oluşturduğu elif-bağ düzenine göre sıralanmıştır. 550 şaire ait 7345 zemin şiir ve nazire ile 74 şaire ait 827 geçiş şiiri ile birlikte mecmuada 8172 şiire yer verilmiştir. (Gıynaş,20217: 7)

1.3.5. Diğer Mecmualar

İsmi bilinmeyen kütüphanelerin yazma eser bölümlerinde yer alan veya özel kişilerin kütüphanelerinde bulunan pek çok mecmuanın varlığından bahsedilebilir. Bu kişilerin kütüphanelerinde bulunan pek çok mecmua olduğu da söylenebilir. Bu

mecmuaların bir kısmı geçtiğimiz yıllarda farklı araştırmacılar tarafından çalışılıp tanıtılmıştır. Bu çalışmaların büyük bir kısmı yakın geçmişte başlatılan MESTAP (Mecuaların Sistematik Tasnifi Projesi) ile de MESTAP bünyesinde toplanıp günümüzde yapılan çalışmalarla da projeye her geçen gün yapılan katkı artarak devam etmektedir. Tespit edilip çalışılan mecmuaların dışında henüz tespit edilemeyen mecmuaların da varlığından bahsetmek mümkündür. Tespit edilip üzerinde akademik çalışma yapılan mecmuaların neredeyse hepsi kayıt numaralarına göre adlandırılıp tanıtılırlar.

2. BÖLÜM

2.1. Nüsha Tavsifi

Eser Adı: K-760 Numaralı Mecmua

Dil: Türkçe

Kütüphane Adı: İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı

Demirbaş No: K-760

Yazar: Belirtilmemiş

Başı [1b]

Şâh Hüseyniñ firqâtiñden inleyen gelsün berü

Âh vâh idüp demâdem inleyen gelsün berü

Sonu [34a]

Hayflar benim geçen ‘ömrüme dervîşlik ne güzel sultânlık imiş

Hü dedikçe şafâ verir cânıma dervîşlik ne güzel sultânlık imiş

Karton kapak üzerine kahverengi deri cilt kaplama yapılış mecmuanın sayfa ölçüleri 34x12 cm olup yaprak sayısı itibariyle 34 varaktan müteşekkildir. Deri kaplamanın bazı yerleri soyulmuş ve yıpranmış. Zahriye sayfası boş, sayfa numaraları günümüz rakamlarıyla ve bir yerden sonra Arapça numaralandırmalarla verilmiştir. 1a'da tam okunamayan, bazı yerleri silinmiş beyitler var. Zahriye ve 1a'nın orta yerinde “İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı” yazısı (baskı şeklinde), 1a'nın altında günümüz harfleriyle “Belediye Yazma K.760” kütüphane numara kaydı yer alır. 1b'nin üst tarafında “İbtida-ı İlahiyyat” ve altında “İlahi Hazreti Fuâdî” başlığı yer alır. Yazısı Ta'lik hatla siyah mürekkeple, mahlaslar kırmızı mürekkeple bazı sayfalar Nesih hatla yazılmıştır. (8b, 9a vb.) Sayfa 22b'de Rik'a yazıyla “İlahi Hazreti Fuâdî” başlıklı şiirden sonrası Rik'a hatla yazılı olup satır sayısı muhtelifdir. 2'a'nın yarısı yırtılmış 1a'dan başlayarak sayfalarda ilahi başlıklı ‘Abdü’ş-şekür, Ahmedî, Bayrâm Velî, Cemâlî, Eşref-i Sâni, Eşrefoğlu Rûmî, Fazlı, Fuâdî, Gülşenî, Hakkî, Hamdî, Hikmetî, Hilmî, Himmet, Hüdâyî, Kaygusuz Abdâl, Mevlânâ, Muhi'd-dîn, MustafaÇerkeşî, Na‘tî, Naşûhî, Necâtî, Niyâzî, Nûrî, Şadıkî, Seyfî, Sezâî, Sinân, Şemsî, Şeyhî, Şeyh İbrâhîm, Tâce’ddîn, Yazıcı, Yunus, Zekâ’î şairlere ait şiirler yer alır. Eserde bazı sayfaların bir kısmı yırtılmış ve yıpranmış. (2a,2b) 34 varaktan müteşekkil mecmuanın 23a, 26a, 26b, 27a, 27b, 28a ,28b, 29a, 29b, 30a,

30b, 31a, 31b, 32b,34a numaralı sayfaları boş bırakılmış veya sayfalarda birkaç satır karalama yapılmıştır.

2.2. Muhtevası

K-760 numaralı yazmanın geneli Yunus Emre, Niyazî, Eşrefoğlu Rümî, Mevlâna gibi şairlerin gazellerinden oluşur. Şekil olarak gazel formatında; muhteva olarak ilahi özelliği taşır. Eserin yazılışı mürettibin beğeni ve isteği doğrultusunda farklı tarikat ve şeyhlerinin büyüklüğünü, Allah’a kul olma ve peygamber sevgisi konularını işler. Eserin farklı yüzyıllarda farklı müretteplerin eline geçerek eklemeler yapıldığı düşünülmektedir. Eserde her bir gazel “İlâhi Hâzret-i ...” başlığıyla başlayıp mahlaslı beyti ile son bulur. Mahlassız olan şiirler de mevcuttur.

2.3. Şiirlerin Tasnifi

Mecmuada başlık konulmamış 1, sadece “İlahi” başlığı altında 6 şiir mevcuttur. Mecmuada yer alan şiirlerin son 6 şiir hariç hepsinde mahlas vardır. Mecmuada 35 farklı şaire ait toplam 140 şiire yer verilmiştir. Şairi belli olan şiirlerin tasnifi; şairi, kullanılan nazım şekli, vezin ve beyit sayısı belirtilerek alfabetik sıraya göre tablo halinde sunulmuştur:

Tablo 1

Şair	Nazım Şekli	Vezin	Beyit/Bent Sayısı
‘Abdü’ş-şekûr	İlahi	Hece ölçüsüyle yazılmış, hece sayısı muhtelifdir.	3 Beyit
Ahmedî	Gazel	Fâ’ilâtün / Fâ’ilâtün / Fâ’ilâtün / Fâ’ilün	4 Beyit
Bayrâm Velî	İlahi	8’li hece ölçüsüyle yazılmıştır.	6-4’lük
Cemâlî	Gazel	Fâ’ilâtün / Fâ’ilâtün / Fâ’ilâtün / Fâ’ilâtün	4 Beyit
Eşref-i Sâni	Gazel	Mefâ’ilün / Mefâ’ilün / Mefâ’ilün / Mefâ’ilün	5 Beyit
Eşrefoğlu Rümî	Gazel	Fâ’ilâtün / Fâ’ilâtün / Fâ’ilâtün / Fâ’ilün	5 Beyit
Eşrefoğlu Rümî	Gazel	Fâ’ilâtün / Fâ’ilâtün / Fâ’ilâtün / Fâ’ilün	5 Beyit
Eşrefoğlu Rümî	Gazel	Mefâ’ilün / Mefâ’ilün / Mefâ’ilün / Mefâ’ilün	4 Beyit
Eşrefoğlu Rümî	Gazel	Mefâ’ilün / Mefâ’ilün / Mefâ’ilün / Mefâ’ilün	5 Beyit
Eşrefoğlu Rümî	İlahi	7’li hece ölçüsüyle yazılmıştır.	5-4’lük
Eşrefoğlu Rümî	İlahi	11’li hece ölçüsüyle yazılmıştır.	4-4’lük

Şair	Nazım Şekli	Vezin	Beyit/ Bent Sayısı
Eşrefoğlu Rûmî	Gazel	16'lı hece ölçüsüyle yazılmıştır.	6 Beyit
Eşrefoğlu Rûmî	Gazel	Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilâtün	6 Beyit
Eşrefoğlu Rûmî	İlahi	11'li hece ölçüsüyle yazılmıştır.	3-4'lük
Eşrefoğlu Rûmî	İlahi	11'li hece ölçüsüyle yazılmıştır.	5-4'lük
Eşrefoğlu Rûmî	İlahi	Hece ölçüsüyle yazılmış, hece sayısı muhtelifdir.	5-4'lük
Fazlı	Gazel	Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilün	5 Beyit
Fuādî	Gazel	Fā'ilâtün / Fā'ilâtün / Fā'ilâtün / Fā'ilün	5 Beyit
Fuādî	İlahi	11'li hece ölçüsüyle yazılmıştır.	5-4'lük
Fuādî	İlahi	11'li hece ölçüsüyle yazılmıştır.	5-4'lük
Fuādî	İlahi	11'li hece ölçüsüyle yazılmıştır.	5-4'lük
Gülşenî	Gazel	Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün	3 Beyit
Hakkî	Gazel	Fā'ilâtün / Fā'ilâtün / Fā'ilâtün / Fā'ilün	5 Beyit
Hakkî	Gazel	Müfte'ilün / Müfte'ilün / Müfte'ilün / Müfte'ilün	5 Beyit
Hakkî	İlahi	Hece ölçüsüyle yazılmış, hece sayısı muhtelifdir.	2-4'lük
Hakkî	Gazel	Fā'ilâtün / Fā'ilâtün / Fā'ilâtün / Fā'ilün	5 Beyit
Hamdî	Gazel	Hece ölçüsüyle yazılmış, hece sayısı muhtelifdir.	7 Beyit
Hamdî	İlahi	Hece ölçüsüyle yazılmış, hece sayısı muhtelifdir.	2-4'lük
Hamdî	Gazel	14'lü hece ölçüsüyle yazılmıştır.	6 Beyit
Hamdî	İlahi	8'li hece ölçüsüyle yazılmıştır.	5-4'lük
Hikmetî	Gazel	Hece ölçüsüyle yazılmış, hece sayısı muhtelifdir.	4 Beyit
Hilmî	İlahi	Hece ölçüsüyle yazılmış, hece sayısı muhtelifdir.	5-4'lük
Himmet	Gazel	Hece ölçüsüyle yazılmış, hece sayısı muhtelifdir.	4 Beyit
Hüdâyî	Gazel	Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün	5 Beyit
Hüdâyî	İlahi	7'li hece ölçüsüyle yazılmıştır.	5-4'lük
Hüdâyî	Gazel	Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün	7 Beyit
Hüdâyî	İlahi	11'li hece ölçüsüyle yazılmıştır.	4-4'lük
Hüdâyî	Gazel	Hece ölçüsüyle yazılmış, hece sayısı muhtelifdir.	5 Beyit
Hüdâyî	Gazel	Müstef'ilün/Müstef'ilün/Müstef'ilün/Müstef'ilün	5 Beyit
Hüdâyî	İlahi	Hece ölçüsüyle yazılmış, hece sayısı muhtelifdir.	3-4'lük

Şair	Nazım Şekli	Vezin	Beyit/ Bent Sayısı
Hüdâyî	İlahi	7'li hece ölçüsüyle yazılmıştır.	5-4'lük
Hüdâyî	Gazel	Mef'ûlü / Mefâ'ilün / Mef'ûlü / Mefâ'ilün	7 Beyit
Hüdâyî	Gazel	Mef'ûlü / Mefâ'ilün / Mef'ûlü / Mefâ'ilün	6 Beyit
Hüdâyî	İlahi	11'li hece ölçüsüyle yazılmıştır.	5-4'lük
Hüdâyî	İlahi	8'li hece ölçüsüyle yazılmıştır.	4-4'lük
Kaygusuz Abdâl	İlahi	11'li hece ölçüsüyle yazılmıştır.	2-4'lük
Meftunî	Gazel	Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün	8 Beyit
Meftunî	Gazel	Hece ölçüsüyle yazılmış, hece sayısı muhtelifdir.	4 Beyit
Mevlânâ	Gazel	Mef'ûlü / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Fe'ûlün	5 Beyit
Muhyî'd-dîn	İlahi	11'li hece ölçüsüyle yazılmıştır.	8-4'lük
MustafaÇerkeşi	Gazel	Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün	6 Beyit
Na'tî	Gazel	Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün	5 Beyit
Na'tî	Gazel	Müstef'ilün/Müstef'ilün/Müstef'ilün/Müstef'ilün	6 Beyit
Naşûhî	Gazel	Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün	4 Beyit
Naşûhî	Gazel	Hece ölçüsüyle yazılmış, hece sayısı muhtelifdir.	4 Beyit
Naşûhî	İlahi	Hece ölçüsüyle yazılmış, hece sayısı muhtelifdir.	4-4'lük
Necâtî	Gazel	Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün	6 Beyit
Nesîmî	Gazel	Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün	6 Beyit
Nesîmî	Gazel	10'lu hece ölçüsüyle yazılmıştır.	6 Beyit
Nesîmî	İlahi	8'li hece ölçüsüyle yazılmıştır.	5-4'lük
Nesîmî(Seyyîd)	İlahi	11'li hece ölçüsüyle yazılmıştır.	4-4'lük
Niyâzî	Gazel	Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün	4 Beyit
Niyâzî	Gazel	Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün	6 Beyit
Niyâzî	Gazel	Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün	7 Beyit
Niyâzî	Gazel	Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün	4 Beyit
Niyâzî	Gazel	Müstef'ilün/Müstef'ilün/Müstef'ilün/Müstef'ilün	4 Beyit

Şair	Nazım Şekli	Vezin	Beyit/ Bent Sayısı
Niyāzî	Gazel	Müstef'ilün/Müstef'ilün/Müstef'ilün/Müstef'ilün	5 Beyit
Niyāzî	Gazel	Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün	4 Beyit
Niyāzî	Gazel	Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün	5 Beyit
Niyāzî	İlahi	11'li hece ölçüsü ile yazılmıştır.	5-4'lük
Niyāzî	İlahi	10'lu hece ölçüsüyle yazılmıştır.	4-4'lük
Niyāzî	İlahi	Hece ölçüsüyle yazılmış, hece sayısı muhtelifdir.	3-4'lük
Niyāzî	İlahi	11'li hece ölçüsü ile yazılmıştır.	7-4'lük
Niyāzî	İlahi	11'li hece ölçüsü ile yazılmıştır.	5-4'lük
Nūrî	Gazel	Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün	5 Beyit
Nūrî	Gazel	Müstef'ilün/Müstef'ilün/Müstef'ilün/Müstef'ilün	4 Beyit
Nūrî	İlahi	5'li hece ölçüsüyle yazılmıştır.	4-4'lük
Nūrî	Gazel	Mef'ülü / Mefā'ilün / Mef'ülü / Mefā'ilün	5 Beyit
Nūrî	İlahi	Hece ölçüsüyle yazılmış, hece sayısı muhtelifdir.	3-4'lük
Nūrî	Gazel	Mef'ülü / Mefā'ilün / Mef'ülü / Mefā'ilün	4 Beyit
Nūrî	Gazel	Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün	4 Beyit
Şadıkî	Gazel	Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün	10Beyit
Seyfî	Gazel	Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün	3 Beyit
Seyfî	Gazel	Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün	5 Beyit
Seyfî	Gazel	Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün	5 Beyit
Seyfî	İlahi	Hece ölçüsüyle yazılmış, hece sayısı muhtelifdir.	4-4'lük
Sezā'î	İlahi	11'li hece ölçüsüyle yazılmıştır.	4-4'lük
Sezā'î	Gazel	Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün	4 Beyit
Sezā'î	Gazel	Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün	5 Beyit
Sezā'î	İlahi	11'li hece ölçüsüyle yazılmıştır.	2-4'lük
Sezā'î	Gazel	Mef'ülü / Mefā'ilün / Mef'ülü / Mefā'ilün	6 Beyit
Sezā'î	İlahi	Hece ölçüsüyle yazılmış, hece sayısı muhtelifdir.	10-4'lük
Sezā'î	Gazel	Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün	5 Beyit
Sinān	Gazel	Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün	4 Beyit
Sinān	Gazel	14'lü hece ölçüsüyle yazılmıştır.	6 Beyit

Şair	Nazım Şekli	Vezin	Beyit/ Bent Sayısı
Şemsî	İlahi	Hece ölçüsüyle yazılmış, hece sayısı muhtelifdir.	4-4'lük
Şemsî	Gazel	Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün	4 Beyit
Şemsî	Gazel	Hece ölçüsüyle yazılmış, hece sayısı muhtelifdir.	5 Beyit
Şemsî	Gazel	Müstef'ilün/Müstef'ilün/Müstef'ilün/Müstef'ilün	5 Beyit
Şemsî	Gazel	Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün	5 Beyit
Şemsî	Gazel	Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün	7 Beyit
Şevkî	İlahi	8'li hece ölçüsüyle yazılmıştır.	6-4'lük
Şeyhî	İlahi	Hece ölçüsüyle yazılmış, hece sayısı muhtelifdir.	4-4'lük
Şeyh İbrāhîm	İlahi	7'li hece ölçüsüyle yazılmıştır.	6-4'lük
Tāceddîn	Gazel	Müstef'ilün/Müstef'ilün/Müstef'ilün/Müstef'ilün	5 Beyit
Tāceddîn	İlahi	Hece ölçüsüyle yazılmış, hece sayısı muhtelifdir.	4-4'lük
Yazıcı	Gazel	Hece ölçüsüyle yazılmış, hece sayısı muhtelifdir.	5 Beyit
Yûnus	İlahi	Hece ölçüsüyle yazılmış, hece sayısı muhtelifdir.	8-4'lük
Yûnus	İlahi	Hece ölçüsüyle yazılmış, hece sayısı muhtelifdir.	5-4'lük
Yûnus	İlahi	7'li hece ölçüsü ile yazılmıştır.	5-4'lük
Yûnus	İlahi	11'li hece ölçüsü ile yazılmıştır.	4-4'lük
Yûnus	İlahi	Hece ölçüsüyle yazılmış, hece sayısı muhtelifdir.	3-4'lük
Yûnus	Gazel	Hece ölçüsüyle yazılmış, hece sayısı muhtelifdir.	4 Beyit
Yûnus	İlahi	Hece ölçüsüyle yazılmış, hece sayısı muhtelifdir.	4-4'lük
Yûnus	İlahi	10'lu hece ölçüsüyle yazılmıştır.	3-4'lük
Yûnus	Gazel	Hece ölçüsüyle yazılmış, hece sayısı muhtelifdir.	10 Beyit
Yûnus	İlahi	Hece ölçüsüyle yazılmış, hece sayısı muhtelifdir.	5-4'lük
Yûnus	Gazel	Mef'ûlü / Mefā'ilün / Mef'ûlü / Mefā'ilün	5 Beyit
Yûnus	İlahi	11'li hece ölçüsü ile yazılmıştır.	4-4'lük
Yûnus	İlahi	11'li hece ölçüsü ile yazılmıştır.	4-4'lük
Yûnus	İlahi	8'li hece ölçüsü ile yazılmıştır.	7-4'lük
Yûnus	İlahi	Hece ölçüsüyle yazılmış, hece sayısı muhtelifdir.	2-4'lük
Yûnus	Gazel	14'lü hece ölçüsüyle yazılmıştır.	6 Beyit
Yûnus	Gazel	Hece ölçüsüyle yazılmış, hece sayısı muhtelifdir.	6 Beyit

Şair	Nazım Şekli	Vezin	Beyit/ Bent Sayısı
Yūnus	İlahi	10'lu hece ölçüsüyle yazılmıştır.	2-4'lük
Yūnus	İlahi	Müstef'ilün/Müstef'ilün/Müstef'ilün/Müstef'ilün	5 Beyit
Yūnus	İlahi	10'lu hece ölçüsüyle yazılmıştır.	3-4'lük
Yūnus	Gazel	Müstef'ilün/Müstef'ilün/Müstef'ilün/Müstef'ilün	4 Beyit
Yūnus	İlahi	Hece ölçüsüyle yazılmış, hece sayısı muhteliftir.	5 Beyit
Yūnus	İlahi	Hece ölçüsüyle yazılmış, hece sayısı muhteliftir.	5-4'lük
Yūnus	İlahi	Hece ölçüsüyle yazılmış, hece sayısı muhteliftir.	7-4'lük
Yūnus	İlahi	8'li hece ölçüsüyle yazılmıştır.	8-4'lük
Yūnus	İlahi	11'li hece ölçüsüyle yazılmıştır.	4-4'lük
Yūnus	İlahi	8'li hece ölçüsüyle yazılmıştır.	4-4'lük
Yūnus	İlahi	7'li hece ölçüsüyle yazılmıştır.	6-4'lük
Yūnus	İlahi	7'li hece ölçüsüyle yazılmıştır.	4-4'lük
Yūnus	Gazel	Hece ölçüsüyle yazılmış, hece sayısı muhteliftir.	7 Beyit
Yūnus	Gazel	Müstef'ilün/Müstef'ilün/Müstef'ilün/Müstef'ilün	8 Beyit
Yūnus	İlahi	Hece ölçüsüyle yazılmış, hece sayısı muhteliftir.	5 Bent
Zekā'î	Gazel	Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün	6 Beyit

2.4. Vezin

Tablo 2

Sıra Nr	Kullanılan Vezin	Kullanılma Sayısı
1	Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün	23
2	Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün	1
3	Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün	3
4	Müstef’ilün / Müstef’ilün / Müstef’ilün / Müstef’ilün	10
5	Mefā’ilün / Mefā’ilün / Mefā’ilün / Mefā’ilün	12
6	Fe’ilātün / Fe’ilātün / Fe’ilātün / Fe’ilātün	1
7	Fe’ilātün / Fe’ilātün / Fe’ilātün / Fe’ilün	1
8	Müfte’ilün / Müfte’ilün / Müfte’ilün / Müfte’ilün	1
9	Mef’ûlü / Mefā’ilün / Mef’ûlü / Mefā’ilün	6
10	Mef’ûlü / Mefā’ilün / Mefā’ilün / Fe’ûlün	1
11	Hece Ölçüsü	81

2.5. Ayet ve Hadis İktibasları

Tablo 3

Vrk No:	Ayet İktibasları	Mānā
12b	"Vemā erselnāke illā rahmeten lil'ālemîn" (Enbiyā Suresi 107. Ayet) Şadr-ül cem'ül mürselîn sensiñ yā Resûlallah Rahmete'l-li'l-ālemîn sensiñ yā Resûlallah (Hüdāyî-1)	"(Resûlüm!) Biz seni âlemlere ancak rahmet olarak gönderdik." ²
12b	"Sübhanellezî esra bi abdihi leylem minel mescidil harami ilel mescidil aksallezî barakna havlehu li nuriyehu min ayatina innehu hüves semul besıyr" (İsra Suresi 1. Ayet) Şāhidi Leyl-i İsrā sübhanel'lezî esrā Cami'-i cümle esmā sensiñ yā Resûlallah (Hüdāyî-3)	"Noksan sıfatlardan münezzehtir kulunu geceleyin Mescid-i Harām'dan çevresini kutladığımız Mescid-i Aksā' ya götüren, âyetlerimizden bir kısmını ona da gösterelim diye, şüphe yok ki o, her şeyi duyar, görür." ³
12b	"Kul innemel ilmu indallahi ve innema ene nezirun mubin" (Mülk Suresi 26. Ayet) 'Āzîzimiñ irşadı ondan eyledi hādi yeter bize mdadı oldur el-'ilmü 'indallah Ĥamdî bunda gelenler baĥr-i 'aşka dalanlar cānıñ ħurbān verenler muĥrem-i esrārullah (Ĥamdî-3)	De ki: "Bunu yalnızca Allah bilmektedir. Ben, sadece apaçık bir uyarıcıyım." ⁴

² <https://www.islamveihsan.com/vema-erselnake-illa-rahmeten-lil-alemin-ne-demek-kisaca-anlami-ve-tefsiri.html> (erişim tarihi: 25.05.2024)

³ <https://www.kuranayetleri.net/isra-suresi/ayet-1> (erişim tarihi: 25.05.2024)

⁴ <https://acikkuran.com/mulk-suresi/26-ayet-meali> (erişim tarihi: 25.05.2024)

13b	“Elleżîne yenkudûne ‘ahda(A)llāhi min ba’di mîsākihi veyakta’ûne mā emera(A)llāhu bihi en yûsale veyufsidûne fi-l-ard(i)(c) ulā-ike humu-lhāsirûn(e)” (Bakara Suresi 27. Ayet) Ey mahrem-i bezm-i elest ‘aşkınladur hep cümle mest Mahzûn dilim etme şikest Şāh-ı ‘Arab mäh-ı ‘Ācem (Na ‘fî-2)	"Fāsıklar, Allah’a verdikleri sözün kesinleş- mesinden sonra Allah’ın birleştirilmesini emrettiğini ayırarak ve tabii düzeni bozarak sözlerinden cayanlardır. Zarar edenler işte onlardır." ⁵
13b	“Fekāne kābe kavseyni ev ednā” (Necm Suresi 9. Ayet) Ey Kāb-e Kavseyn cihān ‘aşkınladur cümle giryān Qurbān saña cān u cihān Şāh-ı ‘Arab mäh-ı ‘Ācem (Na ‘fî-3)	Kāb-e Kavseyn: “O kadar ki iki yay kadar hatta daha yakın oldu” diye çevrilen 9. āyetteki kavseyn “iki yay” mānasına gelir; “kab” da yayın kabzasıyla kirişlerin bağlandığı iki köşe aralığına denir ki bir yayda iki kab bulunur. Kab kelimesinin yayın kabzasıyla kirişi arasını ifade etmek için kullanıldığı da olur.⁶

⁵ Detaylı Bilgi için Bkz.

<https://www.suleymaniyevakfimeali.com/Sura/Comment/34#:~:text=Halk%20aras%C4%B1nda%20E2%80%9Cbezm->

[i%20elest,nesillerinin%20al%C4%B1nmas%C4%B1E2%80%9D%20s%C4%B1ras%C4%B1nda%20kesi](https://www.suleymaniyevakfimeali.com/Sura/Comment/34#:~:text=Halk%20aras%C4%B1nda%20E2%80%9Cbezm-i%20elest,nesillerinin%20al%C4%B1nmas%C4%B1E2%80%9D%20s%C4%B1ras%C4%B1nda%20kesi)

nle%C5%9Fti%C4%9Fini%20bildirmektedir. (erişim tarihi: 25.05.2024)

⁶ <https://kuran.diyanet.gov.tr/tefsir/Necm-suresi/4789/5-18-ayet->

tefsiri#:~:text=%E2%80%9CO%20kadar%20ki%20iki%20yay,etmek%20i%C3%A7in%20kullan%C4%B1d%C4%B1%C4%9F%C4%B1%20da%20olur. (erişim tarihi: 25.05.2024)

13b	“Ve-şşemsi ve duhāhā” (Şems Suresi 1.Ayet) Sultān Ḥabīb-i Enbiyā nūrü’ddühā şems-ü hüda ‘Aşık saña Na‘atî gedā Şāh-ı ‘Arab mäh-ı ‘Ācem (Na‘tî-6)	“Yemin olsun, güneşe ve kuşluğuna;”⁷
15b	“Fekāne kābe kavseyne ev ednā” (Necm Suresi 9. Ayet) Cemi‘ enbiyālardan Muhammed cümleinin şāhı yüzü cümleinin aldılar melekler şems ile māhı Yedi kat gökleri geçti kadem ‘arş üstüne başdı Erişti kâb-e kavseyne tavâf eyledi dergâhı (Rûmî-1)	Kâb-e Kavseyne: “O kadar ki iki yay kadar hatta daha yakın oldu” diye çevrilen 9. âyetteki kavseyne “iki yay” mânasına gelir; “kab” da yayın kabzasıyla kırıların bağlandığı iki köşe aralığına denir ki bir yayda iki kab bulunur. Kab kelimesinin yayın kabzasıyla kırıları arasını ifade etmek için kullanıldığı da olur.⁸

⁷ <https://kuran.diyanet.gov.tr/tefsir/sure/91-sems-suresi> (erişim tarihi:25.05.2024)

⁸ <https://kuran.diyanet.gov.tr/tefsir/Necm-suresi/4789/5-18-ayet-tefsiri#:~:text=%E2%80%9Ckadar%20ki%20iki%20yay,etmek%20i%C3%A7in%20kullan%C4%B1d%C4%B1%C4%9F%C4%B1%20da%20olur.> (erişim tarihi: 25.05.2024)

16a	“Fe eynemā tuvellû fe semme vechî Allah.” (Bakara Suresi 115. Ayet) Baňa keşf olsa sümme vechullāh ẓande bağılsa andadur anda ‘Āşık-ı zārım dā’im ağılarım baňa ol yārım ẓandedir ẓande (Nūrî-2)	“Doğu da Allah’ındır, batı da. O halde nereye dönerseniz dönün, Allah’a yönelmiş olur, O’nu karşınızda bulursunuz. Elbette Allah lutf u keremi çok geniş olan ve her şeyi hakkıyla bilendir.”⁹
17a	“Velemmā cāe mûsā limîkâtinā vekellemehu rabbuhu kâle rabbi erinî enzur ileyk(e)(c) kâle len terānî velākini-nzur ilā-lcebeli fe-ini-stekarra mekānehu fesevfe terānî(c) felemmā tecellā rabbuhu lilcebeli ce’alehu dekken veharra mûsā sa’ikā(an)(c) felemmā efāka kâle subhāneke tubtu ileyke veenā evvelu-lmu/minîn(e)” (A’rāf Suresi 143. Ayet) ‘İsā gibi dünyā koyup Gökleri seyrān eylerem Musi-i dîdār olmuşam Ben len-terānî neylerem (Yūnus-3)	“Musa, tayin ettiğimiz vakitte gelip Rabbi onunla konuşunca Rabbim demişti, bana görün de bakayım sana. Rabbi, beni kesin olarak göremezsın sen demişti, fakat şu dağa bak, eğer yerinde durabilirse görebilirsin beni. Derken Rabbi, dağa tecelli edince dağ, yerle bir oldu ve Musa bayılıp yere yığıldı. Kendisine gelince de seni noksan sıfatlardan tenzih ederim dedi, tövbe ettim sana ve ben, inananların ilkiyim.”¹⁰

⁹ <https://www.kuranvemeali.com/bakara-suresi/115-ayeti-meali> (erişim tarihi: 26.05.2024)

¹⁰ <https://www.kuranmeali.com/AyetKarsilastirma.php?süre=7&ayet=143#:~:text=Rabbi%2C%20beni%20kesin%20olarak%20g%C3%B6remezsın,sana%20ve%20ben%2C%20inananlar%C4%B1n%20ilkiyi> m. (erişim tarihi:26.04.2024)

18a	Em enā ḥayrun min hāzā-lleẓi huve mehînun velā yekādu yubîn <i>Zuhruf Suresi 52. Ayet</i> Er-Raḥmāndur seniñ adıñ raḥîmliğıñ bize virdüñ Mücrimlere ḥaber virdüñ lâ-yekadü ḥitāb nedür (Yûnus-2)	“Ben, şu aşağılık ve doğru düzgün söz bile söyleyemeyen adamdan daha hayırlı değil miyim?”¹¹
18a	“(A)llāhu nûru-ssemāvāti vel-ard(i)(c) meşelu nûrihi kemişkātın fihā misbāh(un)(s) elmisbāhu fî zucāce(tin)(s) ezzucācetu keennehā kevkebun durriyyun yûkadu min şeceratin mubāraketin zeytûnetin lâ şarkiyyetin velā ğarbiyyetin yekādu zeytuhā yudî-u velev lem temses-hu nār(un)(c) nûrun ‘alā nûr(in)(k) yehdi(A)llāhu linûrihi men yeşā/(u)(c) veyadribu(A)llāhu-l-emşāle linnās(i)(k) va(A)llāhu bikulli şey-in ‘alîm(un)” <i>Nûr Suresi 35. Ayet</i> Sen buyurduñ ey pâdişāh Yehdullāhu limen yeşā’ Şerîkiñ seniñ ḥāşā suçlu kimdir ‘azāb nedür (Yûnus-3)	“Allah, göklerin ve yerin nûrudur. O'nun nûrunun temsili, içinde lamba bulunan bir kandillik gibidir. O lamba kristal bir fanus içindedir; o fanus da sanki inciye benzer bir yıldız gibidir ki, doğuya da, batıya da nisbet edilemeyen mübarek bir ağaçtan, yani zeytinden (çıkan yağdan) tutuşturulur. Onun yağı, neredeyse, kendisine ateş değmese dahi ışık verir. (Bu,) nûr üstüne nûrdur. Allah dilediği kimseyi nûruna eriştirir. Allah insanlara (işte böyle) temsiller getirir. Allah her şeyi bilir.”¹²

¹¹ <https://www.kuranmeali.com/AyetKarsilastirma.php?sure=43&ayet=52> (erişim tarihi:26.05.2024)

¹² <https://www.kuranvemeali.com/nur-suresi/35-ayeti-meali> (erişim tarihi:26.05.2024)

21a	“Fe lemma etaha nudiye min şatıl vadil eymeni fil buk'atil mubareketi mines şecerati en ya musa inni enallahu rabbul alemin.” <i>Kasas Suresi 30. Ayet</i> Hikmet-i “innî Enallâh”ı kelîm-i yâre şor Sırrını Elestü nârîñ tâlib-i dîdâre şor (<i>Hakî-1</i>)	“Oraya vardığında, kutlu yerdeki vadinin sağ kıyısındaki bir ağaçtan kendisine seslenildi: "Ey Musa! Ben, alemlerin Rabb'i Allah'ım.”¹³
21a	“Elleżîne yenkudûne ‘ahda(A)llâhi min ba’di mîşâkihi veyakta’ûne mâ emera(A)llâhu bihi en yûsale veyufsidûne fi-l-ard(i)(c) ulâ-ike humu-lhâsirûn(e)” (<i>Bakara Suresi 27. Ayet</i>) Hikmet-i “innî Enallâh”ı kelîm-i yâre şor Sırrını Elestü nârîñ tâlib-i dîdâre şor (<i>Hakî-1</i>)	"Fâsıklar, Allah’a verdikleri sözün kesinleş- mesinden sonra Allah’ın birleştirilmesini emrettiğini ayırarak ve tabii düzeni bozarak sözlerinden cayanlardır. Zarar edenler işte onlardır." ¹⁴

¹³ <https://acikkuran.com/kasas-suresi/30-ayet-meali> (erişim tarihi: 26.05.2024)

¹⁴ Detaylı Bilgi için Bkz.

<https://www.suleymaniyevakfimeali.com/Sura/Comment/34#:~:text=Halk%20aras%C4%B1nda%20E2%80%9Cbezm->

[i%20elest, nesillerinin%20al%C4%B1nmas%C4%B1E2%80%9D%20s%C4%B1ras%C4%B1nda%20kesi](https://www.suleymaniyevakfimeali.com/Sura/Comment/34#:~:text=Halk%20aras%C4%B1nda%20E2%80%9Cbezm-)
nle%C5%9Fti%C4%9Finin%20bildirmektedir. (erişim tarihi: 25.05.2024)

Tablo 4

Vrk No:	Hadis İktibasları	Mānā
5b	Ey Niyāzî gönlüne ‘aşıkların hikmet dolar Küntü kenziñ haznesinden yana yana hū deyü (Niyazî-4)	Küntü kenz: “Küntü kenz” gizli hazine anlamında olup, hadis-i şerifte yer almaktadır: “Bilinmeyen bir hazineydim. Bilinmek istedim ve kâinatı yarattım.” ¹⁵
9b	Sarā-yı lîma‘allahî gönüldür tecellî-hâne vallahi gönüldür Ne isterseñ yürü var āndan iste Hüdānın ulu dergāhi gönüldür (Sezā î-1)	"Benim Allah ile birlikte olduğum öyle bir vakit vardır ki; o vakitte, bana ne Hakk'a yakın bir melek ne de gönderilmiş bir nebi yaklaşabilir." ¹⁶
11a	Şemsi'd-đuhā bedri'd-dücā verd-i gülistān-ı Hüdā Hakķın habîbi Muştafa doğduğı ay geldi yine (Hüdāyî-2)	Salāt-ı Kemāliyye: "...kuşluk vaktinin güneşi (şemsi'-duhā) / zifiri karanlığın dolunayı (bedri'd-dücā)" ¹⁷

¹⁵ <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/472592> (erişim tarihi: 25.05.2024)

¹⁶ Detaylı Bilgi İçin Bkz. https://isamveri.org/pdfrg/D02364/2017_2/2017_2_GOKALPM.pdf (erişim tarihi 25.05.2024)

¹⁷ <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/184169#:~:text=Sal%C3%A2t%C4%B1%20kem%C3%A2liyye%2C%20din%C3%AE%20musikid e,saz%20e%C5%9Fi%C4%9Fi%20olmadan%20icra%20edilir.> (erişim tarihi: 25.05.2024)

13a	“yessir lenā hayre’l-umūr” her beyitte tekrar edilmiştir. Allāh Rabbî La-yezal ya Vāhid ya Zü’l-celāl Ey lütfu çok kahrı güzel yessir lenā hayre’l-umūr (<i>Meftūnî 1-4</i>)	Lāyezāl: Allah’ın varlığının sonsuzluğunu ifade eden kelām terimi.¹⁸ Yessir lenā hayre’ l-umūr: “Bize hayırlı işleri kolaylaştır.”¹⁹
13b	“Men ‘arefe nefsehu fekad ‘arefe Rabbehu” Ledünni ‘ilmin okuyup Hüdānıñ emrine uyup Men ‘arefe sırrını duyup bilen gelsin bu meydana (<i>Hikmetî-3</i>)	“Kendini bilen Rabbini bilir.”²⁰
14b	Limā‘-āllāh maḥremi vuşlat eyle her demi Evliyālar aḳdemi Nakşibendîlerdir bu (<i>Yūnus-3</i>)	"Benim Allah ile birlikte olduğum öyle bir vakit vardır ki; o vakitte, bana ne Hakk'a yakın bir melek ne de gönderilmiş bir nebi yaklaşabilir."²¹
18a	“Mûtû kable ente mûtû” Mûtû ḳable en temûtû sırrına mazhar olan Hāşr u neşri bunda gördü nefḫa-yı şūr olmadan (<i>Şemsî-4</i>)	“Ölmeden önce ölünüz”²²

¹⁸ <https://islamansiklopedisi.org.tr/layezal> (erişim tarihi: 25.05.2024)

¹⁹ <https://defter-i-ussak.blogspot.com/2015/08/allahu-rabbi-la-yezal.html> (erişim tarihi:25.05.2024)

²⁰ El-Aclunî, Keşfu'l-Hafâ, 2, 262; Elmalî'lı, Hak Dini Kur'an Dili, 8, 5817, Sadeleştirme, 9, 205.

²¹ Detaylı Bilgi İçin Bkz. https://isamveri.org/pdffdr/D02364/2017_2/2017_2_GOKALPM.pdf (erişim tarihi 25.05.2024)

²² <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/2748797> (erişim tarihi:26.05.2024)

2.6. Yazı ve İmlâ Özellikleri

Eserin müellifi ya da müstensihinin imlâ hususunda yeterli bir eğitim görmediği anlaşılmaktadır. Metindeki bazı kelimelerin Türkçe konuşma dilinde söylenen kelimelerle yazıldığı görülür. Konuşma dilinde söylenen seslerin yazıdaki karşılığı olarak ifade edilen ha (ح), hı (خ), he (ه); te (ت), tı (ط); dād (ض), dal (د), zād (ض), zı (ظ), zel (ذ), ze (ز) harflerinin birbiri yerine kullanılması mürettibin yazı ve imlaa hususunda yeterli eğitim almadığı fikrini verir. Aruzun belli kalıplarının kullanılmaya çalışıldığı, imla ve dil birliği oluşmaması hasebiyle, mürettibin seçkileri yazıldığı dönemin dil özelliklerine göre derlediği düşünülmektedir.

Bu hususun örnekleri aşağıda verilmiştir:

Müderrişden sū’āl etme ğayb miftāhını ey dil

Hüdānīn hāznedārī ‘āşık-ı hūnkār olandan şor

(Seyfî-2)

Arapça “Hazine” olarak yazılan kelime hazine olarak yazılmıştır.

Ey cihān-ārā hālim nice olur perverdigārā hālim nic olur

Defter[üm] elde günahım dilde ulu dīvānda hālim nice olur

(Yunus-1)

Beytinde “defter elde” şeklinde yazılmış olup beytin anlam bütünlüğünü bozmaktadır. Buraya dönemin dil özelliklerine uygun iyelik eki getirilerek metinde düzenleme yapılmıştır.

Varımı ben Hakkka verdim hānümānım kalmadı

Cümlesinden el yuyup pes dü cihānım kalmadı

(Aḥmedî-1)

Farsça “Pes” olarak ifade edilen kelime Türkçeleştirilerek “Bes” şeklinde yazılmıştır.
P>B değişimi vardır.

Dā’imā Sübhānî ismin dir idim derūnumda āh olan perdeyi dirdim
Bir kaçre idim vardım ‘ummāna yana yana zikredelim mevlāyı

(Hikmetî-6)

Katre kelimesinin yazımında “ه” güzel h sesi yazılmamıştır.

Zikriñ olunca dilde sâlik kıla mı yolda
Bize bu ırak elde lütfet meded Allāh’ım

(Hüdāyî-6)

“İrak” kelimesinin yazımında “ی” y sesi yazılmamıştır.

Ben tütüyam sükker yerim dōst bağçesinde yayılarım
Şeyh himmetiyle söylerim bülbül işitti de gönderdi

(Rūmî-3)

Tutî kelimesini Türkçeleştirerek “tütü” olarak yazmıştır. Bahçe kelimesini de
Türkçeleştirerek “bağçe” şeklinde yazmıştır.

Şu gibi arınmazsan

Yerlere sürünmezsen

Taşlara urunmazsan

‘Ummān elüne girmez

‘Ummān kelimesinde “n” sesi “ن” harfi yerine “ز” harfi ile yazılmıştır.

Yūnus Emrem bilmedi hîç kimse seniñ hālîñi

Halimi ‘arz etmeye bir merd-i ‘irfān isterim

(Yūnûs-4)

‘Arz kelimesinde z sesi sad (ص) harfi ile yazılmıştır.

2.7. Şair Kadrosu ve Kısa Biyografileri

‘Abdü’ş-şekür

Mecmuada ‘Abdü’ş-şekür’a ait 3 beyitlik bir ilahi yer almaktadır. Ancak bu manzumenin mahlasından hareketle yapılan araştırmalarda herhangi bir şaire ulaşılamamıştır. Bu nedenle sadece eserde 3 beyitlik bir ilahi manzumesine yer verildiğinden bahsedilmiştir.

Ahmedî (? - ö. 815/1412-13)

Hicrî 735 (1334-35) yılında doğduğu tahmin edilmektedir. Asıl adı İbrâhim, lakabı Tâceddin’dir. Hayatı hakkında kesin bilgiler bulunmamaktadır. İlk öğrenimini nerede ve nasıl yaptığı hakkında kesin bilgiye rastlanmamakla birlikte medrese eğitimi için bir ara Mısır’a gittiğini bildirmektedir. Mısır’da Şeyh Ekmeleddin el-Bâbertî’nin öğrencisi olan Ahmedî’nin oradan döndükten sonra bir ara Aydınogulları’na intisap ettiği, İsâ Bey’in (1360-1391) oğlu Hamza için yazmış olduğu “Mîzânü’l-edeb” ile “Mi’yârü’l-edeb” adlı Arap sarf ve nahvine dair kaside tarzında Farsça iki ders kitabından anlaşılmaktadır. Ahmedî’nin Germiyanogulları’na intisabının tam olarak ne zaman gerçekleştiği bilinmemekle birlikte Osmanogulları’na intisabının da ne zaman olduğu kesin şekilde belli değildir. Fakat Emir Süleyman’la olan münasebetinin ölümüne kadar sürdüğü bilinmektedir. İskendernâme’deki “Mevlid” kısmı Bursa’da Emîr Süleyman zamanında yazılmıştır (810/1407). Birçok eserini de Emir Süleyman’a itaf etmesi yakınlığının bir göstergesi olmuştur. Emîr Süleyman’ın ölümünden sonra kendisine bir hâmi aramıştır. Ahmedî, o sırada Bursa’ya gelen I. Mehmed’in çevresine girmek için uğraşmıştır. Mecdî, onun seksen yaşını geçmiş olarak Amasya’da öldüğünü kaydetmektedir.

Eserleri: Divan, İskendernâme, Cemşîd ü Hurşîd, Tervîhu’l-ervâh, Bedâyi’u’s-sihr fî şanâyi’i’ş-şi’r, Mirkâtü’l-edeb, Mîzânü’l-edeb, Mi’yârü’l-edeb’tir. (Kut, 1989: 165-167)

Bayrâm-ı Veli (ö. 833/1430)

Anadolu topraklarında doğup büyüdüğü bilinmektedir. Bir Türk mutasavvıfı tarafından kurulmuş ilk tarikat olan Bayramiyye’nin pîri Hacı Bayrâm-ı Velî, XIV.

yüzyılın ilk yarısında Orhan Gazi döneminde Ankara’da doğmuştur. Doğum tarihi, aile bilgileri hakkında kesin bilgiler bulunmamaktadır. Çocukluk ve gençlik dönemleri hakkında bilgi bulunamayan Hacı Bayrām Velî’nin müderrislik yaptığı kaynaklarda belirtilmektedir. Somuncu Baba’ya intisap ettiği bilinmektedir. Fetret döneminde Anadolu’da yaşanan siyasi boşluklar sebebiyle hayatının bu kısmı hakkında yeterli bilgi bulunmamaktadır.

Hacı Bayram’ın Edirne’ye gidişi II. Murad’ın saltanatının ilk yıllarında (1421-1424) gerçekleşmiş olabileceği düşünülmektedir. Daha sonraki evrelerde ise devlet işlerinde ne kadar etkili olduğuna dair kesin bilgiler bulunmamaktadır. Eşi ve çocuklarına dair kesin bilgiler bulunmamakla birlikte kızı Hayrūnnisā ile Eşrefoğlu Rumî’nin evlendiği ve Eşrefoğlu Rumî’nin Hacı bayram-ı Velî’nin hem damadı hem de müridi olduğu bilinmektedir. Vefatının 90’ı aşkın bir yaşta gerçekleştiği düşünülmektedir.

Sade bir dille ve hece vezniyle yazılmış, vahdet neşvesini terennüm eden dört şiiri dışında Hacı Bayram’ın günümüze intikal eden eseri bulunmamaktadır. (Azamat, 1996: 442-447)

Cemālî (? / ?)

Fatih Sultan Mehmet dönemi şairlerinden olduğu bilinmektedir. Şeyhî’nin yeğeni ve asıl adı Bayezid’dir. Sehî ve ondan sonra gelen kaynaklar Cemālî’nin bu adından bahsetmemektedir. Şairin adı, doğum yeri ve babasının adı, Şeyhî’nin ölümü üzerine Hüsrev ü Şîrîn’e yazdığı zeylin başlığındaki ibareden öğrenildiği bilinmektedir. Kaynakların bir kısmı onun Karamanlı olduğundan bir kısmı ise Bursalı olduğundan söz etmektedir. Doğum tarihinin tam bilinmemesiyle birlikte Hüsrev ü Şîrîn’e yazdığı zeylden hareketle bunu yazdığında 18-20 yaşlarında olduğu düşünülmektedir. Eserlerinde Şeyhî’nin etkisi oldukça fazladır. Vefatı hakkında kesin bir bilgi bulunmamaktadır.

Eserleri; Divan, Hümā ve Hümāyûn, Miftāhu’l-ferec, Er-Risāletü’l-acîbe fî’s-sanāyi‘ve’l-bedāyi‘, Risāle’dir. (Kut, 1993: 316-137)

Çerkeşî (ö. 1229/1814)

Çankırı'nın Çerkeş ilçesinde doğmuştur. Kaynaklarda doğum tarihi ve hayatı hakkında fazla bilgi bulunmamaktadır. Ölüm tarihiyle ilgili bilgiler de farklılık göstermektedir. Çerkeşî Mustafa Efendi'nin, Safranbolu'ya bağlı büyükçe bir köy olan Zora'da yetişen Halvetî-Şābānî şeyhlerinden Şeyh Mehmed Efendi'ye intisap ettiği ve ondan hilâfet aldığı bilinmektedir. “Baş tarafında, ulemâ ile tarikat mensupları arasındaki ihtilâfın mahiyeti ve çözüm yolları hakkında devrin padişahı tarafından yöneltilen sorulara cevap olarak kaleme alındığı kaydedilen Risâle fî tahkîki't-tasavvuf adlı birkaç sayfalık Türkçe risâlesinden Çerkeşî Mustafa Efendi'nin şöhretinin İstanbul'da saraya kadar ulaşmış olduğu anlaşılmaktadır.” (AZAMAT, Çerkeşî Mustafa Efendi, 1993) Risâlede adı geçmemekle birlikte söz konusu padişah muhtemelen II. Mahmud olduğu düşünülmektedir. Çerkeşî Mustafa Efendi'nin Mehmed, Mesud ve Osman Vehbi adlı oğulları kendisinden sonra irşad faaliyetlerini sürdürerek birçok mürid ve halife yetiştirdiği de bilinmektedir. (Azamat, 1993: 272-275)

Eşref-i Sānî (d.?? - ö. 1109/1698)

Asıl adı Mehmed olup 63 yaşında vefat ettiği bilgisinden hareketle 1635'li yıllarda İznik'te doğduğu düşünülmektedir. Babası Eşrefzāde hānkāhî şeyhlerinden Lutfullah Efendi'dir. Eşrefoğlu Rûmî'nin neslinden olduğu bilinmektedir. Şair, ilk eğitimini babası Lutfullah Efendi'den almıştır. 1104 /1692 tarihinde babasının vefat etmesi üzerine adı geçen dergāha şeyh olmuştur. 1109 Zilkade'sinde / Mayıs-Haziran 1698'de Mudurnu'da vefat etmiştir.

Şiirlerinde Eşref-i Sānî ve Sānî Eşref mahlaslarının kullanan şairin Yadigār-ı Şemsî'de mükemmel bir divanı olduğu bilgisi bulunmakta fakat yapılan araştırmalar sonucunda bu esere ulaşılammamaktadır. Diğer mutasavvıf şairler gibi Eşref-i Sānî de şiirlerinde ilāhî aşkı sade bir dille samimî şekilde işlemiştir. Şiirlerinde, dedesi Eşrefoğlu Rûmî'nin etkisi görülmektedir. (Ekinci, 2014: TEİS)

Eşreoğlu Rûmî (d. 1353 / ö. 1469)

Asıl adı Abdullah, doğum yeri İznik'tir. Ara sıra doğum yerinden hareketle “İznikî” olarak da anılmıştır. İlköğrenimini İznik'te tamamlamış, daha sonra Bursa'ya giderek Çelebi Sultan Mehmet medresesine devam etmiştir. Bu medreseden

ayrıldıktan sonra Emir Sultan Dergahına gidip onun öğrencisi olmak istemiştir. Ancak Emir Sultan onu Hacı Bayram-ı Velî'ye göndermiştir. Bu şekilde Ankara'ya giderek Hacı Bayrām-ı Velî'nin dergahına intisap etmiştir. Burada çileye girmiş ve bu çile onu veli mertebesine ulaştırmıştır. Şeyhinin isteğiyle doğduğu topraklara geri dönen Rûmî, saray ve çevresinden daima uzak kalmayı tercih etmiştir. Fatih'in emri ile bir kez İstanbul'a giden Rumî, bir daha İznik'ten ayrılmamıştır. Vefat ettiğinde yüz yaşının üzerinde olduğu bilinmektedir. Tek manzum eseri Divân'ıdır. Şiirlerinde Yunus Emre etkisine rastlanır. Hece ve aruz veznini kullanmış; mesnevi, koşma, gazel, kıt'a ve ilahiler yazmıştır. Müzekkin Nüfûs ve Tarikatname gibi eserleri ise mensur olup dini, ahlaki ve tasavvufi içerikli didaktik eserlerdir. (Güneş, 2020: TEİS)

Fazlî (d.?? - ö. 971/1564)

Asıl adı Mehmed'dir. Doğum tarihi ve ilk eğitimi hakkında kaynaklarda bir bilgiye rastlanmamaktadır. Üsküplü Riyâzî'den Farsça öğrendi bilinmektedir. Gençliğinde şiire olan ilgi ve sevgisi onu şiir yazmaya yöneltmiştir. Yazdığı şiirler hakkında görüşlerini almak için şairlerin uğrak yeri olan Zâtî'nin dükkânına sürekli gitmiştir. Boş zamanlarında Bâyezîd Câmîi avlusundaki dükkânında Zâtî'ye yardım ederken yazdığı şiirleri de gösterip onun eleştiri ve önerileri doğrultusunda şiirini geliştirmeyi amaçlamıştır. Bu sâye de önemli bir mesâfe kaydetti ve şiirinin gelişip güzelleşmesini sağlamıştır. Şiire çalışırken devrin zâhirî ilimlerini ve Bâtınî ilimleri de okumayı ihmal etmemiştir.

Kânûnî Sultan Süleyman'ın çocuklarının sünnet düğünü vesilesiyle Zâtî'nin aracılığıyla kasidesini Sultan'a sunma imkânı bulmuştur. Eserinin beğenilmesi üzerine Manisa'ya vali olarak atanmış Şehzâde Mehmed'e dîvân kâtibi olmuştur. Mehmed'den sonra sırasıyla şehzade Mustafa ve Selîm'in yanında dîvân kâtipliği yapan Fazlî, 970/1563 yılı başlarında altmış bin akçe zeâmetle re'isül-küttâb olmuş ve bu göreve atandıktan yaklaşık iki yıl sonra vefat etmiştir. (Zavotçu, 2020: TEİS)

Fuâdî (d. 966? / 1559? - ö. 1046 / 1636)

Halvetiliğin Şa'bâniyye kolu şeyhlerinden olmakla birlikte mutasavvıf ve şairdir. Ömer Fuâdî'nin hayatı hakkında bilinenlerin Menâkıb-ı Şeyh Şa'bân-ı Velî ve Türbenâme isimli eserlerden ulaşılan bilgilere dayandırıldığı bilinmektedir. H. 966

(M. 1559) yılında Kastamonu'nun Mûsâfakih mahallesinde doğduğu bilinmektedir. Ailesi hakkında kaynaklarda pek bilgi bulunmamakla birlikte Bursalı Mehmed Tâhir, Ömer Fuâdî'nin "Kalbî" adında ya da bu mahlasla bir oğlu olduğunu, bazı şiirlerini gördüğünü ifade etmiştir. Fuâdî, kendisini yetiştirmek amacıyla medrese eğitimi almıştır. Eğitimini tamamladıktan sonra müftü kâtipliği görevinde bulunmuştur. Sonrasında tasavvufa yönelmiş, bu konuyla ilgili çeşitli araştırma ve okumalar yapmıştır. Kâmil bir mürşide intisap etmesi gerektiğini kendindeki bu cebe halinin ancak bir mürşit yardımıyla marifete dönüşeceğini anlayıp “Mekteb-i aşkda yine tekrar elifden başladım” diyerek Şa'bân-ı Velî Dergâhının üçüncü postnişini Abdülbâki Efendiye intisap etmiş ve üç yıl onun hizmetine kendini adamıştır. Ömer Fuâdî, şeyhinin ölümü üzerine (H. 997/ M. 1589) seyr ü sülûkunu dergâhın dördüncü postnişini Muhyiddin Efendi'nin yanında devam ettirmiştir. Ömer Fuâdî, şeyhi Muhyiddin Efendinin ölümünden sonra Şa'bân-ı Velî Dergâhında beşinci postnişin olarak H.1013 (M.1604)'te irşad hizmetine başlamış ve yaklaşık otuz üç yıl dergâhta şeyh olarak görev yapmıştır. Bütün hayatını Kastamonu'da geçirerek 76 yaşında M. 1636 yılında vefat etmiştir. Eserlerin başlıcaları şunlardır: Menâkıb-ı Şeyh Şa'bân-ı Velî, Türbenâme, Bülbüliyye, Risâle-i Hâbiyye... (Yazar, 2013: TEİS)

Gülşenî (d. ?? - ö. 940/1534)

Halvetilik tarikatının bir kolu olan Gülşenîliğin kurucusudur. Babası fıkıh, kelam ve mantık bilgini Şeyh Muhammed Amidî, annesi ise Antep ulemasından Müderriş Şerefeddin'in kızı Hediyeullah'dır. Doğum yeri ve doğum tarihi konusunda farklı rivayetler bulunmaktadır. Hayata seçkin bir aile ortamında başlamış küçük yaşta babasını kaybetmiştir. 15 yaşına kadar amcasının himayesinde kalmıştır. Kazasker Molla Hasan'ın himayesinde medrese öğrenimini sürdürmüş ve muhitinde Molla İbrahim olarak tanınmaya başlamıştır. Herat'a gönderilen barış heyetinde yer alarak orada Abdurrahman Câmî ile tanışma fırsatını yakalamıştır. Aydınli Dede Ömer ile karşılaşmasında yaşadığı olağanüstü haller yaşadığı anlaşılmaktadır. Dede Ömer, tutuşturduğu yüreğin farkında olduğundan ölümünden birkaç gün önce onun gönlündeki ateşi güle döndürmüş ve Molla İbrahim, artık İbrahim Gülşenî olmuştur. Döneminde dergâhı bir cazibe merkezi haline gelmiştir.

Eserleri: Dîvân (Türkçe-Farsça-Arapça), Manevî, Pendname, Kıdemname, Kenzü'l-Cevahir. (Macit, 2015: TEİS)

Hakkı (İsmail Hakkı Bursevî) (d. 1063/1652-1653- ö. 1137/20.07.1724)

Babası Mustafa Efendi'dir. Mustafa Efendi, İstanbul'da Esir Han'da çıkan yangından sonra madden gördüğü zarar sebebiyle İstanbul'u terk edip Trakya'da bulunan Aydos kasabasına yerleşmiştir. Anne ve baba tarafı sebebiyle tasavvufa aşina bir aileye doğmuştur. "İsmâil Efendi şiirlerinde kullandığı "Hakkî" mahlasını diğer eserlerinde de kullanmış ve zaman içerisinde bu mahlas ismiyle bütünleşmiştir." (NAMLI, 2001)Hakkı'nın, özellikle Balkanlarda görev yaparken yazdığı eserlerinde "en-Nâsîh" ünvanını kullandığı bilinmektedir. Uzun süre Bursa'da yaşadığı ve orada vefat ettiği için "Burûsevî" mahlasıyla, bir müddet Üsküdar'da ikamet ettiği için "Üsküdârî" mahlasıyla, Celvetiyye tarikatına mensup olduğu için "Celvetî" mahlaslarını da kullanmış, özellikle "Bursevî" mahlasıyla meşhur olmuştur. İlk eğitimini kimlerden aldığı bilinmeyen Hakkı'nın Edirne'de zahiri ilimleri, İstanbul'da da batınî ilimleri öğrendiği bilinmektedir. "İsmâil Hakkı Bursevî, Osmanlı âlim ve şeyhleri içerisinde eserlerinin çokluğu ile tanınır. Kayıp eserleri de dikkate alındığında 120-130 kadar eserinin bulunduğu söylenebilir. İsmâil Hakkı Bursevî'nin tefsir, hadis, tasavvuf, me'ânî, şiir, hutbe, gramer gibi pek çok dalda eseri bulunmaktadır. Eserlerini esas olarak Türkçe ve Arapça olarak yazan İsmâil Hakkı, zaman zaman Farsçaya da yer vermiştir. Eserlerinde yaşadığı devre göre oldukça sade bir dil kullanmıştır." (Eke, 2014: 108-110)

Hamdî (d.?- ö. ?)

Sıyam-zâde namıyla tanınan şairin asıl adı Hasan Hamdi Bey'in doğum yeri Nevşehir'dir. Mar'aşî-zâde Şeyh Ahmed Efendi'nin müritlerindendir. Şairin divanının sonuna eklediği manzumesinden hareketle Mevlevîye görevi ile Girit ve İstanbul'a gittiği ve naiplik görevinde bulunduğu bilgilerine ulaşılmaktadır. Şairin üç adet Divan bir adet Esmâ-i Hüsnâ Şerhi eserleri mevcuttur.

Hikmetî (d. ?? - ö. 1187/1773)

Asıl adı, İsmail'dir. Doğum tarihi tam bilinmeyen Hikmetî Edirne'de dünyaya gelmiştir. Devrinin önemli şahsiyetlerine kasideler sunmuştur. Divanında İstanbul'un çeşitli semtlerinden de bahsettiği bilinmektedir. Halveti tarikatının uşşaki koluna mensup olmuştur. Ölümü üzerine kesin bir bilgi bulunmamaktadır. Eserleri: Tuhfe-i Nâ-dîde ve Dîvân'dır. (Sona, 2014: TEİS)

Hilmî (d. ?? - ö. 1239/1824)

Asıl adı Ahmed Hilmî ve mahlası Hilmî'dir. Dedesi meşhur şeyhlerden Şeyh Salmandır. Babasının ise Akbaba Mehmed olduğu bilinmektedir. 1240/1824 yılında vefat etmiştir. Şair hakkında detaylı bilgi bulunmamaktadır.

Himmet (Kul Himmet) (d. ?? - ö. ??)

Doğum tarihi kesin olarak bilinmemekle birlikte Tokat'ın Almus ilçesine bağlı Varzıl/Görümlü köyünde doğduğu bilinmektedir. Tekke-tasavvuf edebiyatında Alevi-Bektaşî inancıyla ortaya konulmuş pek çok şiiri bulunmaktadır. Eserlerinden hareketle 16. Yüzyılda yaşadığı tahmin edilmektedir. İyi bir tarikat ve tekke eğitimi aldığı bilinmektedir. Buna rağmen din dışı konularda da şiirleri bulunmaktadır. Ölüm tarihi hakkında kesin bir bilgi bulunmamaktadır. (Sarıtış, 2013: TEİS)

Hüdâyî (Aziz Mahmud Hüdâyî)

948/1541 yılında Şereflikoçhisar'da doğmuştur. Asıl adı Mahmûd'dur. Celvetî tarikatının kurucusu kabul edilir. Doğru yola, Hak yoluna girmiş manasına gelen Hüdâyî mahlası, kendisine şeyhi Hz. Üftâde tarafından verilmiştir. İsmi başındaki "Aziz" kelimesi ise, halk tarafından ona duyulan saygının bir ifadesidir. İlköğrenimini Şereflikoçhisar'da alan Hüdâyî, daha sonra İstanbul'a gitmiş ve tahsiline Ayasofya Medresesinde devam etmiştir. Mahmûd Hüdâyî, otuz yaşlarındayken (981/1573) hocası Nâzır-zâde ile Bursa'ya dönmüş, Nâzır-zâde Efendi Bursa kadılığına getirilmiş, kendisi de Bursa Ferhâdiye Medresesi'ne müderris ve Câmî-i Atîk Mahkemesi'ne nâib tayin edilmiştir. Nâzır-zâde'nin vefatı üzerine Bursa kadılığına getirilmiş ancak kısa bir süre sonra bu görevden ayrılarak Celvetî tarikatı şeyhi Üftâde'ye intisap etmiştir. (Yılmaz, 1991: 338-340)

Evliyâ Çelebi'nin ifadesiyle "yedi padişahın elini öptüğü ve 170.000 müride iradet vermiştir. Namı bugünlere kadar gelmiştir. Arapça ve Türkçe eserler vermiştir.

Tasavvufî edebiyat şairleri arasında gösterilen Hüdâyî, şiirlerini dönemine göre sade sayılabilecek bir dille yazmıştır. İlahi tarzındaki şiirlerinde hece ve aruz vezinlerini kullanarak, İbnü'l-Arabî'nin sistemleştirdiği vahdet-i vücud felsefesine bağlı kalmıştır. (Yılmaz, 1991: 338-340)

Kaygusuz Abdal (d. 742/1341-1342- ö. 845/1444)

Asıl adı Alaeddin Gaybi'dir. 1341-1342'de Alanya'da (Alaiye) doğmuştur. Babası Alanya beyi Hüsameddin Mahmud'dur. Bir rivayete göre aynı ailenin bir tarafı da Anadolu Selçuklularına dayanmaktadır. Hayatına dair bilgileri Menakıpname'den öğreniyoruz. Bektaşî tarikatına mensup olup Abdal Musa'ya intisap etmiştir. Kaygusuz Abdal'ın eserleri manzum, mensur ve manzum-mensur karışık haldedir. Ölüm tarihi hakkında kesin bir bilgi bulunmamakla birlikte bir rivayete göre Mısır'da vefat etmiş diğer bir rivayete göre ise Elmalı'ya bağlı Tekke köyünde gömülüdür. Eserleri: Divan, Gülistan, Mesneviler, Gevhername, Minbername'dir. (Ayaz, 2015: TEİS)

Meftûnî (ö. 1115/1703)

“8 Zilkade 1074 (2 Haziran 1664) tarihinde Edirne'de dünyaya geldi. Babası IV. Mehmed, annesi Gülnûş Emetullah Sultan'dır. 1099'da (1687) babasının hali esnasında onun tarafından tahta aday gösterildiyse de devlet erkânı padişahlığa II. Süleyman'ı lâyık gördü. Şehzade Mustafa babası ve kardeşi Ahmed'le beraber Topkapı Sarayı'nın Şimşirlik Dairesi'ne kapatıldı, daha sonra da Edirne'ye sevk edildi. Babasının vefatından sonra padişahlığını ilan etti. II. Mustafa'nın saltanatının ilk yarısı sefer ve savaş faaliyetleriyle, son yarısı nisbeten barış ve sükûn içinde geçmiştir. 1697 Zenta yenilgisinden sonra babası gibi av eğlencelerine dalan II. Mustafa'nın İkbâlî ve Meftûnî mahlaslarıyla şiirler ve ilâhiler yazdığı (Tayyarzâde Atâ Bey, IV, 65-66), bunlardan bir kısmının bestelendiği bilinmektedir (Anonim Osmanlı Tarihi, s. 275-276) Mektep ilâhilerinden “yessir lenâ hayre'l-umûr” nakaratlı eviç ilâhinin güftesi ona aittir.” (Özcan, 2020: 275-280)

Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî

6 Rebîülevvel 604'te (30 Eylül 1207) Horasan'ın Belh şehrinde dünyaya gelmiştir. Lakabı Celâleddin'dir. Hayatını geçirdiği Anadolu'ya nisbetle “Rûmî, Mevlânâ-i Rûm, Mevlânâ-i Rûmî” ve müderrisliği sebebiyle “Molla Hünkâr,

Mollâ-yı Rûm” gibi ünvanlarla da anılmıştır. Onun eserlerinde kendi soyuna dair bilgi bulunmamakla birlikte, babasının soyunun Hz. Ebubekir'den geldiği belirtilmektedir. Babası Bahâeddin Veled ise Belh şehrine yerleşmiş ulemalardan biri olup “sultânü'l-ulemâ” sıfatıyla anılmaktadır. Dönemin hükümdarını vaazlarında

eleştirmesi sebebiyle bulunduğu şehri terk etmeleri istenmiştir. Babasının konya’da vefatından sonra Mevlânâ babasının yerine geçmiş ve müderrislik görevini üstlenmiştir. Mevlânâ, Seyyid Burhâneddin’in vefatından beş yıl sonra Konya’da Şems-i Tebrîzî ile karşılaşmıştır. Mevlânâ, Şems-i Tebrîzî ile karşılaştıktan sonra halkla tamamen alâkasını kesmiş, medresedeki derslerini ve müritlerin irşat işini bir yana bırakıp bütün zamanını Şems ile sohbet ederek geçirmeye başlamış, bu durum müritlerin şeyhlerini kendilerinden ayıran, kim olduğunu bilmedikleri Şems’e karşı kin beslemelerine sebep olmuştur. Mevlânâ’nın vaazlarından mahrum kalan halk arasında da çeşitli dedikoduların yayılması üzerine Şems’in ansızın şehri terk ettiği, Mevlânâ’yı çok üzen bu olayın ardından durumun daha da kötüleştiğini fark eden müritlerin Mevlânâ’dan özür diledikleri kaydedilmektedir. Bir müddet sonra gönderdiği mektuptan Şems’in Şam’da olduğunu öğrenen Mevlânâ dönmesi için ona çok içli mektuplar yazmıştır. Mevlânâ bir müddet sonra Şems’i bulmak umuduyla Şam’a gitmiş, ancak bulamadan geri dönmüş, birkaç yıl sonra tekrar gitmiş, aylarca aradığı halde yine bulamamıştır. Eflâkî’nin aktardığı diğer rivayete göre Şems suikast sırasında öldürölüp cesedi bir kuyuya atılmıştır. Şems bir gece Sultan Veled’e rüyasında atıldığı kuyuyu bildirmiş, Sultan Veled müridleriyle onu kuyudan çıkarıp Mevlânâ’nın medresesine, medresenin mimarı Emîr Bedreddin’in yanına defnetmiştir. Sultan Veled, Mevlânâ’nın daha sonra kendisini çağırarak Selâhaddîn-i Zerkûb’a tâbi olmalarını istediğini, kendisinin şeyhlik sevdasında bulunmadığını söylediğini anlatır. Meşnevî’nin ortaya çıkması Hüsâmeddin Çelebi’nin teşvikiyle olmuştur. Mevlânâ, Hüsâmeddin Çelebi’nin hilâfet makamına geçişinden Sultan Veled’e göre on, Sipehsâlâr’a göre dokuz yıl sonra rahatsızlanarak 5 Cemâziyelâhir 672 (17 Aralık 1273) tarihinde vefat etti. Eserleri: Dîvân-ı Kebîr, Mesnevî, Fîhi mâ fîh, Mecâlis-i Seb’a, Mektûbât’tır. (Öngören, 2004: 441-448.)

Mısrî (Niyâzî-i Mısrî) (ö. 1105/1694)

12 Rebûlevvel 1027’de (9 Mart 1618) Malatya’da doğmuştur. Asıl adı Mehmed’dir. Şiirlerinde, ilim tahsili için bir süre Mısır’da kaldığından “Mısrî” mahlasıyla “Niyâzî” mahlasını kullanmış, bu ikisinin birleşiminden meydana gelen Niyâzî-i Mısrî, Mısrî Niyâzî ve Şeyh Mısrî diye anılmıştır. Niyâzî, gençlik yıllarındaki tahsili sırasında sûfilere muhalif olduğunu, meclislerine gitmediğini, ancak zamanla bu görüşünün değiştiğini ve bir Halvetî şeyhine intisap ettiğini, Nakşibendî dervişi olan

babası Soğancızāde Ali Çelebi'nin bundan memnun olmayıp kendi şeyhine götürmek istediğini, fakat bu şeyhi kâmil bulmadığı için babasının teklifini reddettiğini söylemiştir. Abdülkâdir-i Geylânî rüyasında zuhur ederek zâhir ilmini öğrenip onunla amel etmesini, tarikat ilmini ise bir mürşide ulaşarak elde edebileceğini, ancak kendisini irşad edecek kişinin bu şehirde olmadığını söylemesi üzerine üç yıldır ikamet etmekte olduğu Kahire'den şeyhinin izniyle ayrılmıştır. Daha sonra Ümmî Sinan'a intisap etmiştir. Kaynaklarda vaaz sırasında cife dayalı bazı bilgilerden bahsetmesi yüzünden sürgüne gönderildiği ifade edilse de sürgünün asıl sebebi devlet adamlarına yönelttiği eleştiriler olduğu bilinmektedir. Devletin ou sürgün etmesinden bir yıl sonra (20 Receb 1105 / 16 Mart 1694) vefat etmiştir. Niyâzî-i Mısırî, Halvetiyye'nin dört ana kolundan Ahmediyye'nin Mısriyye şubesinin pîri olarak kabul edilmektedir. (Aşkar, 2007: 169)

Muḥî'd-dîn (d. ?/ ö. ?)

Mecmuada Muḥî'd-dîn'e ait 8 beyitlik bir ilahi yer almaktadır. Ancak bu manzumenin mahlasından hareketle yapılan araştırmalarda herhangi bir şaire ulaşılamamıştır. Bu nedenle sadece eserde 8 beyitlik bir ilahi manzumesine yer verildiğinden bahsedilmiştir.

Na'ûî (d. ?/ ö. ?)

Mecmuada Muḥî'd-dîn'e ait 6 beyitlik bir ilahi yer almaktadır. Ancak bu manzumenin mahlasından hareketle yapılan araştırmalarda herhangi bir şaire ulaşılamamıştır. Bu nedenle sadece eserde 6 beyitlik bir ilahi manzumesine yer verildiğinden bahsedilmiştir.

Nasûhî (ö. 1130/1718)

İstanbul'da dünyaya gelmiştir. Sipahi zümresinden bir seyyid ailesine mensup olan Nasûhî Bey'in oğludur. Asıl adı Mehmed olup babasının adıyla tanınmıştır. Çocukluk yıllarında eğitimine yine Üsküdar'da başlamış olan Nasûhî gençlik yıllarında tasavvufa yönelmiştir. Üsküdar Atik Vâlîde Camii yanındaki tekkesinde irşad faaliyetinde bulunan Şâbâniyye'nin Karabaşıyye kolunun pîri Şeyh Karabaş Velî'ye intisap etti ve şeyhin tekkede kendisine tahsis ettiği hücrede halvete girmiştir. Burada görevini tamamladıktan sonra irşad için görevlendirilerek farklı şehirlerde

bulunuştur. 17 Ramazan 1130 (14 Ağustos 1718) tarihinde vefat eden Mehmed Nasûhî dergâhın hazîresine defnedilmiştir. (Kara, 2003: 500-502)

Necâtî(d.?1444-1509)

Edirne’de Fatih Sultan Mehmed’in saltanat yıllarında doğduğu tahmin edilmektedir. Asıl adı birçok kaynakta İsa olarak geçmektedir. Birkaç kaynakta ise Nuh olarak geçmektedir. Edirne’de doğdu. Ailesi hakkında yeterli bilgi mevcut değildir. Yoksul bir aileye mensup olduğu veya yaşlı bir kadın tarafından köle olarak alınıp sonradan evlat edinildiği, terbiye ve eğitime Sailî adlı bir şairin katkı sağladığı bilinmektedir. Genç yaşlarında Edirne’den Kastamonu’ya gitti, orada hatla da ilgilendi ve şiirleriyle tanınmıştır. Son derece güzel şiir yazdığı, özellikle “Döne döne” redifli gazelinin ünlü olduğu bilgisi, o sırada Bursa’da olan Ahmed Paşa’ya ulaştı. Şiirleri Ahmed Paşa tarafından da beğenildi. Yazdıkları ile Fatih Sultan Mehmed’in de ilgisini çekmeyi başarmıştır. Sultana bir bahariyye ve şitaiyye sundu. Bunların beğenilmesi üzerine divan katipliği ile görevlendirilerek İstanbul’a gitmiştir. Sultan Mehmed’in vefatından sonra II. Bayezid’in de taktirini kazanmıştır. Şehzade Abdullah ile Karaman sancağına gitmiştir. Şehzadenin üç yıl sonra ölmesi sebebiyle İstanbul’a dönmüştür. Devlet erkanına ve devrin ünlü kişilerine kasideler sunmuştur. Şehzade Mahmud’un Manisa sancağına tayini ile Necatî nişancılık görevine getirilmiştir. Bundan sonra Necâtî Bey ismi ile anılmaya başlamıştır. Şehzade Mahmud’un da genç yaşta ölümü ile bir mersiye yazarak İstanbul’a dönmüştür. Bu vefattan sonra kendisinde bir uğursuzluk olduğunu düşünerek başka bir devlet görevinde yer almamıştır. Ömrünün kalan yıllarını kendisine bağlana aylıkla Vefa semtindeki evinde, ilim ve sanat sohbetleri düzenleyerek geçirmiştir. 17 Mart 1509 tarihinde vefat etmiştir. (Kaya, 2013: TEİS)

Nesîmî (ö. 1404/1405)

Nesîmî’nin gerçek ismin Askalânî “Nesîmüddin” Latîfî “Abdülmenaf Seyyid İmamüddin”. Kınalızade “İmamüddin” olarak nakletmiştir. Diğer kaynaklarda isimleri arasında Ali, Muslihiddin ve Celaledin’e de yer verilmiştir. Günümüzde kabul gören ey yaygın isim İmamüddin’dir. Künyesi Ebu’l-Fazl’dır. Şiirlerinde Nesîmî başta olmak üzere Hâşîmî, Hüseyinî, Ali, İmad gibi mahlasları da kullanmıştır. Doğum yeri hakkında çeşitli ihtilaflar vardır. Bunlar arasında en eski

bilgiyi Nesîmî'nin çağdaşı olan İbn Hacer El- Askalânî vermiştir. Bir eserinde Nesîmî'yi "Nesimüddin Et-Tebrizî" olarak adlandırılmıştır. Mahlasından hareketle Bağdat'ta Nesîm nahiyesinde veya Irak'ta doğduğu da düşünülmektedir. Tebriz, Şiraz veya Şirvan'lı olduğu tartışılmaktadır.

İyi bir eğitim gördüğü eserlerinden anlaşılan Şeyh Şiblî'ye bağlı idi. Ardından kendisini tam anlamıyla göstermesini sağlayacak olan Hurûfilik mezhebini seçmiştir. Nesîmî'nin Fazlullah halifeleri arasında sayıldığı da bilinmektedir. Nesîmî Hurufiliği yaymak amacıyla Bağdat, Bakü, Şirvan gibi şehirleri dolaştıktan sonra Murad Hüdavendigâr zamanında Anadolu'ya gelmiştir. Hacı Bayram Veli'nin yanına gitmiş ancak huzura kabul edilmemiştir. Nesîmî'nin Hurûfiligi yaymak için çıktığı seyahatlerin son durağı Halep olmuştur. Nesîmî'nin Halep'te özellikle Türkmenler arasında geniş bir taraftar kitlesi edindiği Askalânî tarafından nakledilmiştir. Nesîmî'nin Hurûfî ve Vahdet-i Vücutçu düşüncelerinin yer aldığı şiirleri halk tarafından geniş ölçüde kabul görmüştür. Bu durum iktidarı, iktidara yakın kişileri ve ulema kesimini tedirgin ve rahatsız etmiştir. Sözlerinin bazı akılsızları yoldan çıkardığı, küfre ve zındıklığa götürdüğü sebebiyle kendisine dava açılır. Memlûk Devleti Sultanı tarafından öldürülmesi emredilmiştir. Zindana atıldığı, uzuvlarının kesildiği ve günlerce teşhir edildiği rivayetleri vardır. Yaygın rivayet başı kesilerek derisinin yüzüldüğüdür. İdam tarihi hakkında çeşitli rivayetler vardır. Nesîmî'nin idamı haksız yere idam edilen bir kişinin idamı olarak halk arasında destanlaşmış ve çeşitli efsanelere konu olmuştur. (Usluer, 2013: TEİS)

Nûrî (Abdülahad) (d. 1594/1604 / ö.1651)

1594 veya 1604 yılında Sivas'ta doğmuştur. Halvetiye tarikatına mensuptur. Babası Kadı Muslihüddin Mustafa Safayi Efendi, Şemseddin Sivasî'nin kardeşi olan Ebul-Berekat İsmail Efendi'nin oğludur. Annesi Şemseddin Sivasî'nin büyük kardeşi Muharrem Efendi'nin kızı Safa Hatundur. Dayısı Abdülmecid Sivasî tarafından yetiştirilmiştir. Dayısının devrin padişahı 3. Mehmet tarafından saraya davet edilmesi ile İstanbul'a gelmiştir. Burada tahsiline ve sülûkunu tamamlamıştır. İrşatta bulunmak ve tarikatı yaymak üzere dayısı tarafından Midilli'ye gönderilmiştir. Ardından Şeyhülislam Esat Efendi tarafından Mehmet Ağa tekkesi şeyhliğine tayin edilince 1620 tarihinde İstanbul'a dönmüştür. 1651 yılında vefat etmiştir. Eyüp

Nişancası'nda Abdülmecid Sivasî'nin türbesi karşısına defnedilmiştir. (Uçman, 1988: 178-179)

Sadıkî (Sādıkî-i Kitābdār) (d. 1532 ö. / 1613/1614)

1532 yılında Tebirz'de Vercü mahllesi yakınlarında doğmuştur. 16. yüzyılın ilk yarısının sonları ile 17. Yüzyılın başlarında yaşamıştır. Safeviler devrinin önde gelen şair, alim ve minyatür ustalarından birisidir. Avşar boyuna mensubiyetinden dolayı Efşar, 1. Abbas dönemindeki kütüphane memurluğundan dolayı Kitābdār lakaplarını almıştır.

Sadıkî 20 yaşında babası öldürülünce Kalenderîler'e katılarak dervişane bir yaşam sürmeye başlamıştır. Devrin ünlü devlet adamlarından himaye görmüştür. Şah 2. İsmail devrinde kütüphane memurluğuna tayin edilmiştir. Fakat son derece huysuz ve geçimsiz olduğu için bu görevden uzaklaştırılmıştır. Ömrünün sonuna kadar kendisine bağlanan maaşla geçinmiştir. Ölüm tarihi tam olarak bilinmemektedir. Takiyüddin Evhadi 1613/1614 yıllarında öldüğünü belirtmiştir. (Çınarcı, 2014: TEİS)

Seyfî (Seyyid Nizameddin) (ö. 1601)

İstanbul'da doğmuştur. Silivrikapı Tekkesi şeyhi Seyyid Nizameddin Ahmed Efendi'nin oğludur. Doğum tarihi tam olarak bilinmemektedir. Asıl adı Seyyid Seyfullah Kasımdır. Babasının adına izafetle Seyyid Nizamoğlu diye meşhur oldu. Halvetiya tarikatının Sinaniye kolunun kurucusu İbrahim Ümmî'den ders alıp eğitimini tamamlamıştır. Silivrikapı Tekkesi'nde uzun yıllar irşad faaliyetlerini sürdürmüştür. 1601 yılında İstanbul'da vefat etmiştir. Vefatının ardından bu tekkenin haziresine defnedilmiştir. (Çakır, 2013: TEİS)

Sezâî (d.1669/ö. 1738)

Mora yarımadasının kuzeydoğusunda bulunan Gördüs kasabasında doğmuştur. Hayatı hakkındaki bilgiler Mektubat adlı eserinin başındaki biyografiye dayanmaktadır. Asıl adı Hasandır. Sezâî mahlasını Niyâzî-i Mısırî'nin kendisine verdiği rivayet edilmektedir. 1687 yılında Venedikliler'in Mora'yı işgal etmesi üzerine İstanbul'a gelmiştir. Oradan da Edirne'ye geçmiştir. Piyade mukabelecisi Ali Bey'in yardımıyla mukabele kaleminde çalışmaya başlamıştır. Edirne'de Gülşenî şeyhi Mehmed Sırrı Efendi'ye intisap etti. Mehmed Sırrı Efendi'nin vefatı sebebiyle

seyr-u sülukunu Lali Mehmed Fenai Efendi'nin yanında tamamlayıp hilafet aldı. Gülşenî Veli Dede Zaviyesi'nde irşad faaliyetlerine başladı. Ardından bu tekkenin şeyhliğini damadına bırakarak Aşık Musa Dergahı'na taşındı. İstanbul'da Sümbül Efendi Dergahı'nda misafir olduğu da rivayet edilir. Mektuplarındaki ifadelerden son zamanlarında nefes darlığı çektiği anlaşılmaktadır. 29 Aralık 1738 tarihinde Edirne'de vefat etmiştir ve tekkenin haziresine defnedilmiştir. (Konur, 2009: 79-81)

Sinan (Ümmî) (ö. 1657)

Antalya Elmalı'da doğmuştur. Asıl adı Yusufur. Bqazı kaynaklarda adı Muhammed olarak geçmektedir ancak bu doğru değildir. Şiirlerinde “Ümmi Sinan” ve “Sinan-ı Ümmî” mahlaslarını kullanmıştır. Ailesi ve eğitim durumu hakkında bilgi yoktur. Elmalı'da tekke ile medreseyi birlikte devam ettirdiği iddia edildiyse de bilginin kesinliği yoktur. Eroğlu Nuri'ye intisap ederek hilafet almıştır. 10 Nisan 1657'de vefat etmiştir. Mezarı Elmalı'da kendi adını taşıyan caminin bitişiğindeki türbededir. (Bilgin, 2012: 310-311)

Şems (Şems-i Tebrîzî) (d. 1186/ ö.1247)

1186 yılı civarında Tebriz'de doğmuştur. Asıl adı Muhammed'tir. Şemseddin, Şemsü'l-Hakk ve'd-dîn, Şems-i Tebrîzî adlarıyla tanınır. Çocukluk ve gençlik yıllarında gizemli bir hayat sürdüğü, yüksek manevi kabiliyetlere sahip olduğu, çokça rivayette bulunduğu, medrese eğitiminden uzak durduğu rivayet edilir. 22 yaşında Sahih Ahmet Dede'ye intisap edip 14 yıl sonra seyahate çıkmıştır. Kerametlere meyli olmayan, kara keçe giyip halktan gizlenen, daima mücahede halinde olan, medrese ve tekkelerde ziyade han ve kervansaraylarda yaşayan, sırlarla dolu bir kişilik olduğu rivayet edilir.

Manevi feyzler kazanmak ve gerçek dostu bulmak amacıyla Bağdat, Dimaşk, Şam, Halep, Kayseri, Aksaray, Sivas, Erzurum ve Erzincan'a gitmiştir. Bu seyahatleri sırasında birçok ünlü âlim ve dervişlerin huzurunda bulunmuştur. Mevlânâ'nın ifadesiyle Şems tasavvufun yanı sıra kimya, nücûm, ri'yâziyat, ilahiyat, hikemiyât, hilaf ve nârenciyat ilimlerinde mahirdir. Ancak ricalullahın sohbetlerinden sonra bilgilerinin hepsini silmiş, tercid, tefrid ve tevgid alemini tercih etmiştir.

Makālāt'ta, "Beni velilerle tanıştır." diye dua etmesi üzerine "Seni bir veliye yoldaş edelim." denildiği, onun nerede olduğunu sorunca, o velinin Anadolu'da bulunduğunu ancak tanışma vaktinin gelmediğinin söylendiği belirtilmektedir. Bu rüya Anadolu'ya gelip Mevlânâ ile buluşmasına vesile olmuştur. Bazı son dönem araştırmalarında Şems'in Konya'ya gitmeden önce Moğollarla irtibat kurduğu, Konya'ya Moğollar tarafından gönderildiği, Mevlânâ ile Moğollar arasındaki ilişkiyi onun sağladığı ileri sürülmüştür.

Mevlânâ ile Şems ilk defa Halep'te karşılaşmıştır. Bu karşılaşma esnasında aralarında geçen konuşmalara dair farklı rivayetler vardır. Bu karşılaşma sonrasında Şems Mevlânâ'nın irfan ve aşk nuruna hayran kalmıştır. Ardından Konya'ya gelmiştir. Mevlânâ'nın Şems'in gelişi ile medresedeki derslerini terk edişi, fıkıh, kelim gibi ilimlerle ilgilenmeyi bırakması devrin alimlerini rahatsız etmiş ve bunun üzerine Şems Konya'dan ayrılmıştır. Bu durum üzerine Mevlânâ inzivaya çekilmiş ve büyük üzüntüler içine girmiştir. Şems'i bulmak için müridlerini gönderdiği, kendisine bir mektup yazdığı, rivayet edilir. Ardından Şems Konya'ya geri döner.

İddiaya göre Şems bir daha gideceğini ve kimsenin izini bulamayacağını söyler. 8 Aralık 1247 tarihinde ortadan kaybolur. Bir rivayete göre ise Şems suikaste uğramış, bıçaklanmış, naralar atarak ortadan kaybolmuştur. (Ceyhan, 2010: 511-516)

Şeyh İbrâhim (Oğlanlar Şeyhi) (d. 1591/ ö. 1655)

İbrahim Efendi Kosova vilâyetinin Üsküp sancağına bağlı Eğridere'de 1000/1591 yılında dünyaya gelmiştir. Bayramî Melâmî tarikatı şeyhlerinden biri olan mutasavvıfın asıl adı İbrahim'dir. Eserlerinde İbrahim veya Şeyh İbrahim şeklinde bizzat kendi ismini mahlas olarak kullanmıştır. Kaynaklarda Oğlanlar Şeyhi, Oğlan Şeyhi, Oğlan Şeyh, Olanlar Şeyhi ve Olan Şeyh gibi lakaplarla anılmaktadır. Aksaray'da seccâde-nişîn olduğu zaman zarfında daha çok gençlere yönelik ilmî faaliyetlerde bulunduğu için gençlerin şeyhi anlamında "Oğlanlar Şeyhi" diye anılmıştır. Başka bir rivayette ise tasavvufi ilk eğitimini aldığı dedesi Tabtab Şah Ali, küçük yaşta olan İbrahim Efendi'ye kendi mürşidi olan Sârbân Ahmed'in "Varımı ol Hakk'a verdim hânümânım kalmadı" mısraını okumuş, İbrahim Efendi'nin "Acaba kendilerinin varı var mı?" diye sorması üzerine "Bu oğlan şeyhtir." demiş, böylelikle İbrahim Efendi'nin lakabı "oğlan şeyh" olarak kalmıştır. Yine toplumun genç

tabakasını hedef alan bir şeyh olduğu için bu lakapla anıldığını söyleyen kaynaklar da bulunmaktadır. Olanlar şeyhi diye anılması ise ulaştığı kemal mertebesini vurgulamak maksadıyladır. Devrin ünlü mutasavvıf ve alimlerinin sohbetinde bulunmuş, ilmini ve feyzini genişletmiştir. Lakabına izafetle daha sonra Olanlar Tekkesi diye anılan tekkede şöhret kazanmış ve ömrünün sonuna kadar bu tekkede şeyhlik makamında bulunmuştur. 1 Mart 1655 tarihinde vefat etmiş ve tekkenin haziresine defnedilmiştir. (Ünal, 2014: TEİS)

Tāceddin (Tāceddinzāde Mustafa Efendi) (d. ? / ö. ?)

Ankara Hamamönü mevkiindeki dergāhın kurucusu olan Tāceddinzāde Mustafa Efendi hakkında yeterli bilgi bulunmamaktadır. Ankaralı bir ailenin çocuğu olduğu rivayet edilir. 1601 yılında Ankara'ya tayin edilen Tezkireci Tāceddin Efendi'nin oğlu olduğu düşünülmektedir. Aziz Mahmud Hüdāyî'nin halifeleri arasında yer aldığı rivayet edilir ancak kayıtlarda böyle bir bilgi yoktur. Ölüm tarihi bilinmemektedir. (Öztürk, 2010: 339-341)

Yazıcı (Yazıcıoğlu) (d.1733 / ö. ?)

Doğum yılının 1733 olduğu tahmin edilmektedir. Asıl adı bilinmemektedir. Elbistan'ın Tanır köyünden olduğu düşünülmektedir. Afşar aşiretine mensuptur. Ölüm tarihi hakkında bir bilgi mevcut değildir. (Dede, 2015: TEİS)

Yunus Emre (ö. 1320)

Doğum ve ölüm tarihi hakkında çeşitli rivayetler mevcuttur. Beyazıt Devlet Kütüphanesi'ndeki bir mecmuadan hareketle 1240 yılında doğduğu, seksen yıl yaşadığı 1320'de vefat ettiği düşünülür.

Doğduğu yer hakkında birçok rivayet mevcuttur. Vilāyetnāme'de onun Sivrihisar'ın Sarıköy'ünde doğduğu, mezarının da bu köyde olduğu rivayet edilir. Mecdi Yunus Emre'nin Bolu çevresinde ikamet ettiğini söyler.

Tarihi kişiliği ile menkıbeleri iç içe girmiştir. Hakkındaki en uzun bilgi Vilayetname-i Hacı Bektaş-ı Velî'de yer almaktadır. Buna göre Yunus Sarıköy'de yaşayan bir çiftçidir. Buğday almak üzere Karahöyük'e gider, bir süre Hacı Bektaş Velî'nin yanında kalır. Geri döneceği sırada Hacı Bektaş-ı Velî kendisine buğday yerine nefes vermeyi teklif eder. Yunus buğdayda ısrarcı olur ve kendisine dilediği

kadar buğday verilir. Köyüne dönerken gafletinin farkına varan Yunus buğdayın bir gün tükeneceğini, nefesin ise tükenmeyeceğini düşünerek tekkeye geri döner. Durum Hacı Bektaş-ı Veli'ye bildirilince; “Bundan sonra olmaz. Biz o kilidin anahtarını Tapduk Emre'ye verdik, varsın nasibini ondan alsın.” Der. Yunus, Tapduk Emre'nin yanına gidip durumu anlatır. Tapduk Emre halinin kendisine malum olduğunu, hizmet edip, emek vermesi halinde nasibini alacağını söyler. Yunus kırk yıl boyunca erenler meydanına eğrinin yakışmayacağı düşüncesiyle tekkeye sadece düzgün odun taşır. Rum erenlerinin Tapduk Emre'nin tekkesinde büyük bir meclis kurdukları bir gün mecliste Yûnus Emre ile birlikte Yunus-ı Gûyende denilen başka bir Yunus daha bulunmaktadır. Tapduk Emre cezbeye gelince Gûyende'ye, “Yunus, söyle!” der, fakat Gûyende işitmez. Tapduk bu sözü üç defa tekrarladığı halde Yunus-ı Gûyende yine işitmez. Bu defa Yunus Emre'ye dönüp, “Yunus, vakit geldi, o hazinenin kilidini açtık, nasibini aldın, hünkârın nefesi yetişti, sen söyle!” der. Gönlü açılan, gözlerinden perde kalkan Yunus “şevk denizine düşüp” inci ve mücevher değerinde sözler söylemeye başlar.

Bir halk rivayetine göre Yunus 3000 şiir söylemiş, daha sonra Molla Kasım adlı bir zâhid bunları şeriata aykırı bularak 1000 tanesini yakmış, 1000 tanesini suya atmış, 1000 tanesini okurken, “Derviş Yunus bu sözü eğri büğrü söyleme/ Seni sığaya çeken bir Molla Kasım gelir.” Beytine rastlayınca pişman olup Yunus'un veliliğine inanmıştır. Bu inanişâ göre yakılan şiirler gökte melekler, suya atılan şiirler suda balıklar, kalan şiirler de insanlar tarafından okunmaktadır.

Hakkında çeşitli menkıbeler bulunan Yunus Emre'nin doğduğu yer, yaşadığı yer ve mezarı hakkında birçok rivayet vardır. (Tatcı, 2013: 600-606)

Zekâî (Şeyh Mustafa Efendi) (d.? / ö. 1813)

Asıl adı Mustafa'dır, Üsküdarlıdır. Doğum tarihi bilinmemektedir. Üsküdar Muhafızı Hacı İbrahim Bey'in oğludur. Divan-ı Hümâyûn'da bir süre memurluk görevinde bulundu. Babasının vefatı üzerine memuriyeti bırakarak Simav'a giderek Şabaniye tarikatına girdi. Hasan Efendi'den halifelik aldı. İstanbul'a döndü ve Ümmi Sinan Dergâhı şeyhliğine atandı. 1813 yılında vefat etti. Adı geçen tekkede defnedilmiştir. (Öztekin, 2014: TEİS)

3. BÖLÜM

3.1. TRANSKRİPSİYONLU METİN

[1b]

İbtidā-i İlāhiyat

İlāhî Hazret-i Fuādî

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

Bahr-i Recez --./--./--./--.-

1. Şāh Hüseynîñ firķātîñden inleyen gelsün berü
Âh vāh idüp demādem inleyen gelsün berü
2. Kutb-u ‘ālim Şeyḫ Şa‘bānîñ ‘azîz erķānîñı
Leyle-i ‘āşûrede ihyā eden gelsün berü
3. Kerbelā-yı ‘aşk içinde cān ile olup şehîd
Cān ve başı qalmayub kanlar döken gelsün berü
4. Hakk civārında şehîdler menzilin bulmak için
‘Arş seyrān etmeğe cānlar viren gelsün berü
5. Hem Muhammed maḥlesine çār-yār gibi gelüb
Hāl ile dervîş-i irşād olan[1] gelsün berü

İlāhî Hazret-i Na‘tî

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

Bahr-i Remel ---/---/---/---.-

1. Ey muḥarrem maḥrem-i esrār olan gelsün berü
Âh vāh edüp demādem inleyen gelsün berü

2. Kṭb-u ğavs-ı Şeyḥ-i ‘Abdü’l-kādir-i Geylāninüñ
Ḥalkā-yı tevḥîdini cāndan çeken gelsün berü
3. Kerbelā-yı ‘aşk içinde şevk ile olub şehîd
Cān u mālı görmeyüb cānlar veren gelsün berü
4. Nezd-i Ḥaḳḳda şühedā mertebesin bulmak için
‘Arş u kürsî seyr için kanlar döken gelsün berü
5. Ehl-i hālîñ işbu demde sırrına ir gör nedir
Kerbelādır serden geçen gelsün berü

İlāhî Ḥazret-i Niyāzî

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

Bahr-i Remel -.-/-.-/-.-/-.-

1. Gül müdür bülbül müdür şol zār u efgān eyleyen
Ten müdür [ya] cān mudur ol ‘arşı seyrān eyleyen
2. Nār u bādîñ āb u ḥākiñ gel ḥaber ver aşlını
Kim bularîñ her birine emr u fermān eyleyen
3. Kimini mescidde boynuñ eğdirüb ‘ābid kılan
Kimini meyhānede serhōş u sekrān eyleyen
4. [Mevt idüp her] kim vücûdun terk iderse ol durur
Cümle yüzden içre ol bir yüzü seyrān eyleyen

İlāhî Ḥazret-i Ḥamdî

1. Ey tālib-i esrār-ı Ḥaḳḳ ey raġıb-ı envār-ı Ḥaḳḳ
Aldıñsa kāmilden sebāk geliñ anlara gidelüm

[2a]

2. Ehl-i tarîk kardaşları zikrullâh dâ'im işleri
Ulu dergâh dervîşleri geliñ anlara gidelim
3. Kastamonu ahâlisi ehl-i sa'âdet kamusu
Çoğu dervîşân zümresi geliñ anlara gidelim
4. Küçükleri evlâdımız büyükleri ihvânımız
Var iken tende cânımız geliñ anlara gidelim
5. Hisârdının erleri dâ'im yanında begleri
'Azîziñ gözü nûrları geliñ anlara gidelim
6. Postnişîn pîr Şa'bân Hâzret-i 'Abdu'r-rahmân
Bugün onda top u çevgân geliñ anlara gidelim
7. Hâmdî söyler muhabbetden muhabbet sırrı u hiddetden
Taşup[dur] 'aşkı haddinden geliñ anlara gidelim

İlâhî Hâzret-i Hâmdî

1. Evliyâya bende olan
Kâmillerden düstûr alan
Tarîkiñ sırrını duyan
Kalmaz anuñ irâdâtında
2. Cânib-i Hâkka çekerler
Ermez 'ağılla fik[r]ler
Mağv olur zakir zikirler
(...) ²³

²³ Varak koparılmış olduğundan şiirin son kısmı yazmada yoktur.

İlâhî Hazret-i Fuâdî

1. Hakk yoluna 'âşık olub inleyen
Girsün Şa'bân Efendiniñ yoluna
Hakkıñ didârını görmek isteyen
Girsün Şa'bân Efendiniñ yoluna
2. Cennet yolu şerî'atle bulunur
Hakkıñ yolu tarîkatle bulunur
Vuşlat yolu hakîkatle bulunur
Girsün Şa'bân Efendi'niñ yoluna
3. Erkâna girenler gâfil girmesün
Mevlânıñ zikrinden hâlî olmasun
Hakkdan gayrılara gönül virmesün
Girsün Şa'bân Efendi'niñ yoluna
4. Kemâl isteyenler yolda şâdıkdır
Cemâl isteyenler Hakk'a 'âşıkdır
Her kim ise bu tarîke lâyıkdır
Girsün Şa'bân Efendi'niñ yoluna
5. Derviş 'Ömer hakkı cândan sevenler
Taḥalli 'âlemi görsem diyenler
Erenler yoluna girsem diyenler
Girsün Şa'bân Efendi'niñ yoluna

İlâhî Hazret-i Seyfî

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

Bahr-i Remel -.-/-.-/-.-.-

1. Zât-ı bârîden haberdâr oldıgum mıdur suçum
Cümle ‘âlem bilmez iken bildüğüm müdür suçum
2. Niceler gencine-i hâkdan haberdâr olmadı
İşbu vîrân gönlüm içre bulduğum mudur suçum
3. Küfrü virdüñ dindara virdüñ dini sen
Küfrü koyup kâfire din aldığum mudur suçum

[3a]

İlâhî Hazret-i Tâceddîn

Müstef’ilün / Müstef’ilün / Müstef’ilün / Müstef’ilün
Bahr-i Recez --./--./--./--.-

1. Ey tâlib-i Ka‘be olan hâk bendedür Ka‘be benüm
Gelsün hacc-ı ekber kılan hâk bendedür Ka‘be benüm
2. Kim ki ziyâretüm ider ma‘şûm-u pâk olup gider
Hâk emrini şeksiz güder hâk bendedür Ka‘be benüm
3. İnşaf idüb ol ehl-i hâk inkâr inkârı gel bende hâk
Kâ‘be benim gitme ırâk hâk bendedür Ka‘be benüm
4. Kim ki kapumda kûl olur işigümde Ka‘be bulur
Münkir olan mahrum kâlur hâk bendedür Ka‘be benüm
5. Taceddîn oğlu müttakî zahidlere bu söz hafî
Münkir kabûl etmez hâk hâk bendedür Ka‘be benüm

İlâhî Hazret- i Meftûnî

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

Bahr-i Remel -./-./-./-./-./-

1. El-meded ey fahr-ı ‘âlem hem şefi‘ü’l-müznibîn
Nâzil oldu hâkla hem rahmetelli’l-‘âlemîn
2. İşidenler vaşfını budur lisānumdan hemîn
Eşşelâtü ve’s-selām yâ şādıku’l-vā’dü’l-emîn
3. Çağlayıp her dem ahar bu çeşm-i giryānım benim
Fıkr idüp nâr-ı cahîm-i havf ider cānım benim
4. Umaram rûz-ı cezāda olsa hem rāhım benim
Eşşelâtü ve’s-selām yâ şādıku’l-vā’dü’l-emîn
5. Talmışım bahr-ı şakāvet içre kārım seyyi’at
Ya ilâhî sen hidāyet eyle bize vir necāt
6. Sen şefâ’at kıl garîbe ey Rasûli kâ’ināt
Eşşelâtü ve’s-selām yâ şādıku’l-vā’dü’l-emîn
7. Ümmetiñden eñ hâkîr [yoksul] kesem ben yâ Rasûl
Hazretüñe itdügüm vird-i şalâtı kıl kabûl
8. ‘Âciz-i Meftûnî’yi ‘adn-i hayâta kıl vüşûl
Eşşelâtü ve’s-selām yâ şādıku’l-vā’dü’l-emîn

İlâhî Hazret-i Mısrî

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

Bahr-i Remel -./-./-./-./-./-

1. Tâlib-i hakkıñ devâsız derd dűrűr sermâyesi
Anıñçűn âh u zâr olur hemîn hem-sâyesi
2. Âşıkıñ ma'sûk yolunda derdi artdıķça műdâm
Artar anıñ dem-be-dem akrân içinde pâyesi
3. Tâ'atıñ ihlâsa ermez 'ilm ile a'mâl ile
İzzeti ķo zilleti tűt oldur anıñ mâyesi

[3b]

4. Arz-ı vâsi' ister isen kâmilîñ gir ķabzına
'Arş u kürsîden geñişdir bil velîniñ âyesi
5. Kîm ki mâ- zâġa'l-başar sulţanıñıñ tıflı olur
Mısrîyâ şol feyz-i aķdes nűru oldu dâyesi

İlâhî Hâzret-i Şemsî

1. Tevhîdi 'arz eylemiş göñűl şehrine
Her dem heves eyleñ rahmet baķrına
Ulaşmak isterseñ 'âlem faķrına
Bulmak isteyenler tevhîde gelsűn tevhîde
2. Beñzetmişler ânı nűrdan ķerâġa
Şu'le virűr hem yakına hem ırâġa
Altıñ eġerletmiş nűrdañ bűrâġa
Binmek isteyenler tevhîde gelsűn tevhîde
3. Farz eylemiş anı cűmle ķuluna
İnşâ'allah dilde hâzır buluna
Şaġ yanından berâtını eline
Almak isteyenler tevhîde gelsűn tevhîde

4. Şemsî ümîdini kesmez Allah'dan
Şefâ'at umar ol yüce şâhdan
Bunca yıldır işlediği günâhdan
Yunmak isteyenler tevhîde gelsün tevhîde

İlâhî Hâzret-i 'Abdu's-şekûr

1. Ey şeh-i mülk-i serîr-i enbiyâ vü imâm u evliyâ'vu aşfiyâ
Kıl nigâh-ı iltifât rûz-ı cezâ amân yâ Resûlallâh
2. Defter-i a'mâlimiz tolu günâh rüyumuz olmaya ol günde siyâh
Hâzret-i hâkdan bize sensiñ amân yâ Resûlallâh
3. Ey Hâbîb-i Hâlik u Rabb-i Ğafûr defterimiz doludur cürm ü kuşûr
İlticâ' eyler saña 'Abdü's-şekûr amân yâ Resûlallâh

İlâhî Hâzret-i Yûnus²⁴

1. Hâk te'alâ emreylemiş
Gelsün Cebrâ'îlüm demüş
Var ol Hâlîlime söyle
'Ahdi yerin bulsun demüş
2. Cebrâ'îl hatmını kılar
Hâlîlullah çok çok ağlar
Seni benden kurbân diler
Oğul İsmâ'îlüm demüş
3. Hâk beni kurbân dilerse
Babam ne çekersün guşşa
Genç kuzu kurbân olursa
Cânım fedâ olsun demüş

²⁴ Şiir 22b'de mükerreren verilmiştir.

4. Elini bağlar babası
Geldi melekler hepsi
Dimesünler Hakk'a 'âşi
Elimi çöz babam demüş
5. İsmâîl'e çaldı bıçak
Kesme deyü emretti Hakk
Yetmiş kez tamâm oluncak
Ne kesemezsiñ bıçak demüş
6. Bıçağını çaldı taş
Kesdi taşı baştan başa
İsmâîl'im biñler yaşa
Oğul İsmâîl'im demüş
7. Koc kurbân gönderdi
Celîl öñünde Cebâr'il delîl
Ben senden cömerdim Halîl
Kaldır İsmâ'îlim demüş
8. Yûnus bayrâm gün kes kurbân
Olsa her dertlere dermân
Şırâtı geçmede âsân
Korkmasun kullarım demüş

İlâhî Hazret-i Yûnus

1. Fahr-ı 'âlem göç eyliyor fenâdan
Aşhâblarım olsun size el-vedâ'
Emr ile geldi 'Azrail Hudâdan
Aşhâblarım olsun size el-vedâ'

2. Böyle diyüp kan yaş doldu gözine
Bir maḥzūnluk düşdi ḥalkıñ üzerine
Ḥüseyn ile Ḥasanı almış dizine
Evlādlarım olsun size el-vedā‘
3. Çağırın Bilāle gelsün katıma
Yükümü yükledim biñdim atıma
Ḥalîlem ‘Āyişe kızım Fâtıma
Ehl-i beytim olsun size el-vedā‘
4. Çağırın Bilāl’e gelsün katıma
Yükümü yükledim bindim atıma
Ebūbekir tursun namāzım kılsun
Çār-yārim olsun size el-vedā‘
5. Yūnus bunların yoluna cān fedā
Varup ‘aşkla kılalım iktidā
Kıl şefā‘at yā Muḥammed Muştafā
Ümmetlerim olsun size el-vedā‘

İlāhî Ḥazret-i Sezā’î

1. Ey Şehîd-i Kerbelā’ya ağlayan
Ağla mātendir Muḥarremdir bugün
Āteş-i firkatle sînem dağlayan
Ağla mātendir Muḥarremdir bugün
2. Her seher şanam şefā‘at şebnemi
Anda kan ağlar melekler her demi
‘Ālemi tutdu Ḥüseyniñ mātemi
Ağla mātendir Muḥarremdir bugün

3. Gece gündüz ey Muḥammed ümmeti
İdelüm cān-ı Yezîde la‘neti
Ger dilerseñ bulasın Ḥaḳ rahmeti
Ağla mâtendir Muḥarremdir bugün
4. Ey Sezâ’î bilmiş ol şāh Hüseyn
Cümleye sevmekdür añı farż-ı ‘ayn
Şeksiz ehlullāh oldu nūr-ı ‘ayn
Ağla mâtendir Muḥarremdir bugün

İlāhî Ḥazret-i Bayrām Velî

1. Çalābım bir şehir yaratmış
İki ciḥān āresinde
Bakıcaḳ dîdār görünür
Ol şehriñ kenāresinde
2. Şehirden oḳlar atılır
Gelir sîneme takınur
‘Āşıḳlar cānı satılır
Ol şehriñ bāzāresinde
3. Şākirdleri taş yonarlar
Yonup üstāda şunarlar
Mevlānıñ ismin añarlar
Her bir taşın āresinde
4. Nāgehān o şehre vardım
Şehri ben yapılur gördüm
Ben daḫı bile bayıldım
Taş toprağın āresinde

5. Şehir dedikleri gönüldür
Ne ‘ālimdir ne cāhildir
‘Āşıklar kanı sebîldür
Ol şehriñ kenāresinde

6. Bu sözüm ‘ārifler añlar
Cāhiller bilmeyüp tañlar
Hacı Bayrām kendi iñler
Ol şehriñ mināresinde

İlāhî Hāzret-i Naşûhî

Mefā’îlün / Mefā’îlün / Mefā’îlün / Mefā’îlün
Bahr-i Hezec .---/.---/.---/.---

1. Seniñ hüsniñ [alır ‘aklın] ider ‘āşıkları nālān
Yakup cānım dilim ‘aşkıñ bu gönüm eyledi nālān
2. Gönül levhinde naķş olmuş visāliñ va‘desi[dür] āh
Anıñ-çün ‘andelîb oldum kamu hālimle ser-gerdān
3. ‘Arūs u lā-mekān zātın fedā olsun saña cānım
Şefā‘at kıl ā sultānım nigāhdır baña dermān
4. Nasûhî Hāk ile yeksān idüp cānıñ saña kurbān
Bî-haķķ-ı Sûre-i Furķān terahhum kıl baña her ān

İlāhî Hāzret-i Hüdāyî

Mefā’îlün / Mefā’îlün / Mefā’îlün / Mefā’îlün
Bahr-i Hezec .---/.---/.---/.---

1. Behey blbl nedir feryād var eyle Hakkdan istimdād
Gel ‘āşık Hakkdan olma yād kl ol kim olasın āzād
2. Karîn-i nefsi-i emmāre karîb olur begm māre
Çeker ol şahibiñ nāre olur dā’im işi ifsād
3. Hıtab-ı irci’î olsa göñl maķşdunu bula
Bir ‘āşık vahdete irse olurdu kadr ile ābād

[5a]

4. ‘Ācebdir hikmet-i mevlā kimi ednā kimi a’lā
Kimi Mecnn kimi Leylā kimi Şîrîn kimi Ferhād
5. Hdāyî yalvar Allah’a yzñ tt ulu dergāha
İrersñ maţlab-ı şāha bulup maţlba isti’dād

İlāhî Hāzret-î Niyāzî

Mefā’îln / Mefā’îln / Mefā’îln / Mefā’îln

Bahr-i Hezec .---/.---/.---/.---

1. Rumz-ı enbiyāyı vāķıf-ı esrār olandan şor
Ene’l-Hakk sırrını cāndan geķp ber-dār olandan şor
2. Yr var ehl-i tecrîdi ‘alāyık ehline şorma
Anı cān u cihānı terk idb deyyār olandan şor
3. Gehî kahrı gehî lţfu kemālin bilmek isterseñ
Fenā-ender-fenāda yok olup hem-vār olandan şor
4. Dilā Mantık-ı tayrı faşāhat ehi añlamaz
Ānı ancak ya ‘Atţār ve yahd Tayyār olandan şor

İlāhî Hâzret-i Sezâ'î

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

Bahr-i Remel -./-./-./-./-./-./-

1. Hâzret-i Hâkkıñ hâbîbi sevgili bir dânesi
Olduğı-y-çün oldu 'âlem hüsününñ pervânesi

[5b]

2. Zât-ı pâkiñdir sebeb bu 'âlemiñ îcâdına
Olmasa teşrîfîñ olmazdı cihân kâşânesi
3. Yâ Resûlallâh vişâliñ bezmine şâyeste kııl
Tâ gönül olsun serâb-ı 'aşkıñıñ mestânesi
4. Kenz-i 'aşkıñ mahzeni olmuş Sezâ'î gâlibâ
Hîç 'imaret istemez bu gönlümünñ vîrânesi

İlāhî Hâzret-i Naşûhî

1. Dilhânesi mir'at-ı seyr-i cemâlullahı gör
Mağsûd olan keşf-i sebâk ceme zıkr-i cemâlullâhı gör
2. Âdemdedür kenz-i ezel gayra bakup itme zelev
Dil zevkine verme halel fikr-i cemâlullâhı gör
3. İfna idi kevn-ü mekân vahdet sarâyında hemân
Bulsun beka sırrında cân setr-i cemâlullâhı gör
4. Cümle bilür sensiñ a'yân ancak cemâliñdir pinhân
Oldu Naşûhî garğ-ı ân bahr-ı cemâlullâhı gör

İlâhî Hazret-i Niyâzî

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün

Bahr-i Remel -./-./-./-./-./-./-

1. Gir semâ'a zıkr ile gel yana yana hû deyü
İr şafâ-yı 'aşk-ı hakka yana yana hû deyü
2. Hep erenler hû ile kaldırdılar cân perdesin
Açdılar gözlerin anda yana yana hû deyü
3. Gördiler hû kaplamışdır on sekiz biñ 'âlemi
Feyz alurlar cümle andan yana yana hû deyü
4. Ey Niyâzî gönlüne 'âşıkların hikmet tolar
Küntü kenziñ haznesinden yana yana hû deyü

İlâhî Hazret-i Rûmî

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

Bahr-i Remel -./-./-./-./-./-./-

1. Baħr-ı 'ummân kuşuyum yerim mekânım andadur
Bunda avım şüre geldüm dü-cihânım andadur
2. Mevc-i evvel baħr-ı 'ummân taşra bıraķdı beni
Dürr-i bî-hemtâ benim ma'den-i kânım andadur
3. Çâr çıplak baş açık yalın ayak düşdüm ğama
Bülbülüm efgâna geldim gülsitânım andadur
4. Bunda duzaħa tutuldum ben de düştüm nâgehân
Tâc u taħtım mâl u mülküm ħânümânım andadur

5. Bunda geldim Eşrefoğlu Rûmî dediler baña
Dağı benim bundan özge ad u şânım andadur

[6a]

İlâhî Hazret-i Rûmî

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

Bahr-i Remel -./-./-./-./-./-

1. Yâ İlâhî düşdüğüm yerde koma kıldır beni
Bunca demdir ağlarım bir dem de sen güldür beni
2. Pâdişâhım şol zamân kim da‘vet iderseñ beni
Zâtıñ ile kıl tecelli ba‘dehu öldür beni
3. Vuşlatıñ sevdâsına verdim cemî‘-i varımı
Müflîsim bî-çâreyim nûruñ ile doldur beni
4. Bir keremkâni Hudâsıñ yâ-Kerîm ü Yâ-Rahîm
Raḥmetiñ ihsânınıñ deryâsına daldır beni
5. Söyle Eşrefoğlu Rûmî ehl-i ‘aşkıñ ḥâlini
Zikriñ ile mest olan kullarıñ sever seni

İlâhî Hazret-i Nûrî

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

Bahr-i Hezec .---/.---/.---/.---

1. Tarîkât kurb-ı Raḥmândır bu meydân özge meydândur
Haḳîḳat sırr-ı Sü[b]hândır bu meydân özge meydandur

2. Bu meydān cān ferāğ ister ciğerde nice t̄āğ ister
Buña bir alb-i řāğ ister bu meydān zge meydāndur
3. Bu meydānda şatılır cān bu meydānda şorulmaz an
Olur her demde biñ urbān bu meydān zge meydandur
4. Gelür meydāne ‘āřıklar vüçüdu ‘aşa yanıklar
‘Aceb münkir ne şayıklar bu meydān zge meydāndur
5. Bu yolda Nürî serden ge bu erkān ire sırlar a
Bu meydān üzre anlar şa bu meydān zge meydāndur

İlāhî Hazret-i Rūmî

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

Bahr-i Remel -.-/-.-/-.-/-.-

1. Görelden yüzünü yāriñ belā baña řikār oldu
İñiltim artdı gün güne [iki] gözüm pıñar oldu
2. Yüreğim yāresine hem gözüm yaşı yeter merhem
Geceler řuba dek bu ğam baña mūnis u yār oldu
3. ‘Aceb yā Rab ne dertdir bu getirmez gözüme²⁵ uyu
İimdeki yanan odlar yārelerim yaar oldu
4. Var Eřrefoğlu Rūmî var bu derdi ılma āřikār
Çūn ‘ařıñ zehrini saña dolu dolu řunar oldu

²⁵ Yazma metindeki “gözüme getirmez” ifadesi beytin veznine uygun değıldir.

İlâhî Hazret-i Hüdâyî

1. N'eyley[ey]im dünyâyı
Bana Allâh'ım gerek
Gerekmez mâ-sivâyı
Baña Allâh'ım gerek
2. Ehl-i dünyâ dünyâda
Ehl-i 'uḡbâ 'uḡbâda
Her biri bir sevdâda
Bana Allâh'ım gerek
3. Bûlbûl güle karşı zâr
Pervâneyi yakmış nâr
Her kuluñ bir derdi var
Baña Allâh'ım gerek
4. Mecnûn sever Leylâ'yı
Ben severem Mevlâ'yı
Nidem ğayrı sevdâyı
Baña Allâh'ım gerek
5. Bî-hûde hevâyı қо
Ḥakkı bulasın ya Hû
Hüdâyîniñ sözü bu
Baña Allâh'ım gerek

[6b]

İlâhî Hâzret-i Niyâzî

Müstef'îlün / Müstef'îlün / Müstef'îlün / Müstef'îlün
Bahr-i Recez --./--./--./--.-

1. Ey çarh-ı dūn n'itdüm saña hîç virmedūñ rāhat baña
Güldürmedin önden şoña āh firkatā vāh firkatā
2. Kārım durur derdile ğem gitmez başımdan hîç elem
Gülđen cüdā bir bülbülem āh ḥasretā vāh ḥasretā
3. Varmazsa yolum şeyḥime bulmazsa dermān derdime
Şarmazsa merhem yāreme āh veyletā vāh veyletā
4. Yanar Niyāzî derd ile hîç kimse yok hālim bile
Nālān olup girdim yola āh ğurbetā vāh ğurbetā

İlâhî Hâzret-i Tāceddîn

1. Ey cümleñiñ ma'būdu olan
Derdime dermān sendedir
'Āşıklarıñ maḳşūdu olan
Derdime dermān sendedir
2. 'Aşkdır tende cān olan
Mest-i elest insān olan
'Āşıklara îmān olan
Derdime dermān sendedir
3. 'Aşk yoluna doğru varan
'Aşkdır murāda irġüren
Şol hoş göñüllerde duran
Derdime dermān sendedir

4. Sen Kerîmsin sen Rahîmsin
‘Âşıkā ‘aşk-ı na‘îmsin
Vâsıl-ı cinân-ı ‘azîmsin
Derdime dermân sendedir

5. Tâce’ddîn oğlu çâresi
Çûn ‘âşıklar pervânesi
Hîç oñulmaz yâresi
Derdime dermân sendedir

İlâhî Hazret-i Nûrî

Müstef’ilün / Müstef’ilün / Müstef’ilün / Müstef’ilün
Bahr-i Recez --./--./--./--.-

1. Bulmazsa derdiñ çâresin bî-çâre gönîlüm n’eylesün
İşletdi ‘aşkıñ yâresin bî-çâre gönîlüm n’eylesün
2. Cānāna vâsıl olmadı cānımda tākāt kalmadı
Bir dem teselli bulmadı āvāre gönîlüm n’eylesün
3. Encüm gibi dā’im döner gāhî çıkar gāhî iner
Durmaz gece gündüz yaner pervāne gönîlüm n’eylesün
4. Terk etdi cümle pîşesiñ arturdu gam endîşesiñ
Şındırdı Nûrî şîşesin şad-pāre gönîlüm n’eylesün

[7a]

İlâhî Hazret-i Niyāzî

Müstef’ilün / Müstef’ilün / Müstef’ilün / Müstef’ilün
Bahr-i Recez --./--./--./--.-

1. Dermān arardım derdime derdim baña dermān imiş
Bürhān arardım aşlıma aşlım baña bürhān imiş
2. Şağım solum gözler idim ben dost yüzü görem deyü
Ben taşrada arar idim ol cismim içre cān imiş
3. Şavm u şalāt hacc u zekāt şanma biter zāhid işiñ
İnsān-ı kāmīl olmağa lāzım olan ‘irfān imiş
4. Mürşid gerektir bildire haqqı saña Hakk’a’l-yakīn
Mürşidi kāmīl olanın gāyet yolu asān imiş
5. İşit Niyāzī’niñ sözün bir nesne örtmez Hakk yüzün
Hakkdan a’yān bir nesne yok gözsüzlere pinhān imiş

İlāhî Hazret-i Eşref-i Sānî

Mefā‘îlün / Mefā‘îlün / Mefā‘îlün / Mefā‘îlün
Bahr-i Remel ..--/..--/..--/..--

1. Qarārım yokdur ey mevlām göreliden dil-ārāyı
Cemālīñ görmek için ben açarım cānda yarayı
2. Yecūz u lā yecūzīden geçürdü ‘ilm-i zebānı
Verirüm vaşlına yāriñ Semerkand u Buḥārayı
3. Şabā yeli ki zülfüñden kōkular getirdi cāna
Ḥayālīñ ḥüsnüne düşdüm niderem ağ u karayı
4. Şarāb-ı lā-yezālīden şun ey sākī mey-i bākī
Şafāsından olup esrük n’ideyüm cām-ı ḥamrāyı

5. Resûlûñ haqqı çün yâ Rabb bu Sâñî Eşref'e rahmet
Şühûd-ı 'ayn ola dâ'im görem ol bedr olan ayı

İlâhî Hazret-i Himmet

1. Bâd-ı şabâya şorsunlar cānān elleri қandadur
Bilenler haber virsünler cānān elleri қandadur
2. Fikr iderem 'aqlım ermez yürek қaynar coşar durmaz
Қalmadı şabr u қarārım cānān elleri қandadur
3. Bir bahrım coşdum taşdım mevc urup hem hadden aşdım
Diyār-ı ğurbete düşdüm cānān elleri қandadur
4. Dervîş Himmet ider āhı 'aceb görem mi ol māhı
Severseñ güzel Allah'ı cānān elleri қandadur

İlâhî Hazret-i Naşûhî

1. Eyleyen 'âşık-ı şeydâ dâ'im
Ta'lātuñdur yâ Resûlullāh seniñ
Derd ile āh ettiren şubh u mesa
Hasretüñdür yâ Resûlullāh senin

[7b]

2. Merhamet kıl ben ğarîp āvāreye
Mücrimim rahm eyle yüzü kareye
Şefkat etmek bî-kes ü bî-çāreye
'Ādetiñdir yâ Resûlullāh seniñ

3. Enbiyānıñ bulduğı rifʼat şehā
Evliyānıñ sürdüğü zevk u şafā
Aşfiyānıñ gördüğü ʼizzet ʼatā
Devletindir yā Resûlullāh seniñ
4. Ey şefiʼü'l-müznibîn nûr-ı eḫad
Bir ğarîbîndir Naşûḫî kıl meded
Bâb-ı luṭfundan kerem kıl itme red
Ümmetiñdir yā Resûlullāh seniñ

İlāhî Hazret-i Rûmî

Mefāʼilün / Mefāʼilün / Mefāʼilün / Mefāʼilün
Bahr-i Hezec .---/.---/.---/.---

1. Tecellî şevk-i dîdârıñ beni mest eyledi ḫayrân
Ene'l-ḫaḫḫ sırrını cāndan anın-çün kılmadum pinhân
2. Cihân tılsımınıñ bendi benim emrimdedür şimdi
Benim şimdi bu meydānda benimdür top ile çevgān
3. Çürümüş tenlere bir kez eğer dirsem bi-izni kum
Başı açık yalın ayak ḫamûsı duralar ʼuryân
4. ʼAceb ḫayrân [u]mestem kim bilişten bilmezem yādı
Gözüm her ḫande kim açsam görünür şûret-i Raḫmân
5. Şanırlar Eşrefoğluyam ne Rûmîyem ne İznîkî
Benem ol dāʼimü'l-bāḫî göründüm şûretâ insân

İlâhî Hazret-i Sezâ'î

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

Bahr-i Remel -./-./-./-./-./-

1. Şâh-ı istiğnâ-yı mülk oldum recâ bilmem nedür
İlticâ-yı Hakkdan özge mültecâ bilmem nedür
2. Fâriğim dünyâ vü 'ukbâya ta'alluğ itmeden
Terk-i tecrîdim bugün hubb-u sivâ bilmem nedür
3. Öyle Mecnûnam [ki] Leylâ bend-i zincîrimdedür
Eylerem 'aşkuñ yolunda cân fedâ bilmem nedür
4. Mest-i cām u hiddetim ben özgemi fark etmezem
Lâ'ubâlî meşrebim çün u çerâ bilmem nedür
5. Her ne eylersen revâ cânâ bu men dil-ğasteye
Men Sezâ'îyim anın-çün nâ-sezâ bilmem nedür

İlâhî Hazret-i Niyâzî

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

Bahr-i Remel -./-./-./-./-./-

1. Devredüp geldim cihâna yine bir devrân ola
Cân gider bu ten sarâyı yıkıla vîrân ola
2. Cüş idüp 'ummân-ı cân cismim gemisin dağta
Yerler altında bu benim hâk ile yeksân ola

3. Kabrim üzre dost²⁶ gelüp fikr ider ahvālîmî
Her biri bilmekde hâlim vâlih ü hayrân ola

[8a]

4. Her kim ister bu Niyâzî derd-mendi ol zamân
Sözlerimi okusun kim sırrıma mihmân ola

İlâhî Hazret-i Hakî

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

Bahr-i Remel -./-./-./-.

1. Düşdü cânâ 'âkıbet sevdâ-yı 'aşk
Eyledi şeydâ beni Leylâ-yı 'aşk
2. Mest olup ayılmaya tâ haşre dek
Yâr elinden nûş eden şahbâ- yı 'aşk
3. Gül yanağın soldurur 'âşıqların
Şûretin tebdîl ider ma'nâ- yı 'aşk
4. Şol elif kâmetlerin dâl eyledi
Deldi bağrın ehl-i 'aşkıñ nây-ı 'aşk
5. Gözlerim yaşı ko aksın Hakkiyâ
Böyle olur lü'lü'-i la'lâ- yı 'aşk

İlâhî Hazret-i Yûnus

1. Bülbül-i nâlân olup
Çağıraram Hak dost dost
Ol güle hayrân olup
Çağıraram Hak dost dost

²⁶ Yazma metindeki “dostlar” sözcüğü şiirin veznine uygun değildir.

2. Zikr-i Hudā baña bes
Ġayrıya itmem heves
Tā tükenince nefes
Çağıraram Hâk dōst dōst

3. Derd-i lisāndan eğer
İster isen bir haber
‘Āşkla şām u seher
Çağıraram Hâk dōst dōst

4. Sîne delüb āh ile
Ağlarım eyvāh ile
Na‘me-yi cāngāh ile
Çağıraram Hâk dōst dōst

5. Şevk-i tecellî vişāl
Buldu nahîf-i kemāl
Yūnusum Mısrî misāl
Çağıraram Hâk dōst dōst

İlāhî Hazret-i Hâkî

Müfte‘ilün / Müfte‘ilün / Müfte‘ilün / Müfte‘ilün
Bahr-i Münserih -../-../-../-../-

1. Gizli gel ey yār buyur ey şeh-i muhtār buyur
Çünkü hep ağıyār uyur sen baña tekrar²⁷ buyur
2. Hem elim ol hem ayağım hem yüreğimde tayağım
Dilde gülistānlı bāğım ey gül-i gülzār buyur

²⁷ Mısranın yazmadaki “tenhada buyur” şekli şiirin matlâ’ına ve kafiyesine uygun değildir.

3. Cān ile sevdim seni ben cāna yetirdüñ beni sen
Lütfuñā irem der isen fā‘il-i muhtār buyur
4. Hûne-i pür-şûruñā gel ‘aşıq-ı mehcûruna gel
Teşne-i maḥmûruñā gel sâķî-i ḥammār buyur
5. Sâkit ol ey nâtık-ı cān gümlemesün tıfl-ı beyān
Ḥakķî yeter ḳavl-i zebān bî-dem ü güftār buyur

[8b]

İlāhî Ḥazret-i Hüdāyî

Mefā’îlün / Mefā’îlün / Mefā’îlün / Mefā’îlün
Bahr-i Hezec .---/.---/.---/.---

1. Tecellā-yı cemāl ister göñül eglenmez aldanmaz
Tesellā-yı vişāl ister göñül eglenmez aldanmaz
2. Cemālîñi gören gözler aña kār eylemez sözler
Meger mevlāsını özler göñül eglenmez aldanmaz
3. Ne dünyāda ne ‘ukbāda göñül bir özge sevdāda
Dem-ā-dem fikr-i Mevlāda göñül eglenmez aldanmaz
4. Ne vaḥdette ne kesrette ne ḥalvette ne celvette
Ne Tübāda ne cennette göñül eglenmez aldanmaz
5. Şu cānım buldu cānānı nider mülk-i Süleymānı
Kodu ḥayrette ‘aşķ ānı göñül eglenmez aldanmaz
6. Sivā şavmını kim tutdu vişāl-i ‘ıyda hem yetdi
Cemālîñ vaşfin işitdi göñül eglenmez aldanmaz

7. Gerek dünyā gerek ‘uqbā viṣālîñsiz kuru sevdā
Hüdāyî n’itsün ey Mevlā gönül eğlenmez aldanmaz

İlâhî Hazret-i Şems

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

Bahr-i Remel -./-./-./-./-.

1. Halk-ı ‘âlem âşinā ben arada bîgāneyim
Her işim ağyār ile gördüm ‘aceb dîvāneyim
2. Teşneyim zulmetde kaldım āb-ı hayāt isterim
Talmadan deryā-yı ‘aşka tālib-i dürdāneyim
3. Bilmeyip ta‘mîr-i cismim eyledim gönüm hārāb
Ey meded mi‘mār-ı ‘âlem kıl nazar virāneyim
4. Mey-furūş oldum şalâdır ehl-i ‘aşka Şemsiyā
Bendedür hamr-ı ezel gelsin gelen mey-hāneyim

İlâhî Hazret-i Nesîmî

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

Bahr-i Remel -./-./-./-./-.

1. Cāna senden her ne kim gelse cigarler ağrımaz
Haḡ bilür her nûş için yüz nîş urarlar ağrımaz
2. Yâri sevmekten midür yâ âşinālîkdan mıdur
Cismimi ser-tā-ḡadem biñ kez yararlar ağrımaz
3. Üç yüz altmış ders okudan bu sözüm añlamadı
Manşûru bu ma‘nādan berdār iderler ağrımaz

4. Şūfîniñ fetvâlarıyla şoydular na-ḥaḳḳı benî
Ḳo cezâmdur bu benî her ne ḳılurlar aḡrımaz
5. Zâhidiñ bir parmaḡın kessen dönüp Ḥaḳdan ḳaçar
Gör bu gerçek ‘âşıkı ser-pâ şoyarlar aḡrımaz

[9a]

6. Şoyuñ ey molla-yı sellâḥlar Nesîmî’niñ tenin
Biñ çekiç ursañ dil-i dînâre ditrer aḡrımaz

İlâhî Ḥazret-i Yûnus

1. Be hey gönül Ḥaḳḳı bulam mı dirsın
Ḥaḳḳa yarar ‘amel işlemeyince
Sen bu sırrıñ aşlın duyam mı dirsın
Mürşid-i kâmile bağlanmayınca
2. Degme kişi gönül evin düzemez
Ḥaḳḳıñ taḳdîrini kimse bozamaz
‘Ummânlara talup çıkup yüzemez
‘Aşkıñ deryâsını bulamayınca
3. Gel hey kardaş sen de tevḥîde uzan
Tevḥîddir nefsiñ ḳal‘asını bozan
Hîç kendi kendine ḳaynar mı kazğan
Çevresini âteş eylemeyince
4. ‘Aşkıñ ḡâlib olup yüregim ḥârlar
‘Aşkı olan ‘ârı nâmûsu n’eyler
Be hey Yûnus saña söyle mi dirler
Ya ben öleyim mi söylemeyince

İlâhî Hazret-i Hüdâyî

1. Musahhar emrine hep cümle eşyâ
Señindür kul senindür hüküm efendim
Elin altındadır dünyâ ve ‘ukbâ
Señindür kul senindür hüküm efendim
2. Ne isteseñ edersün kudretün var
Her işte nice yüz biñ hikmetün var
Esirgersün ‘uşâtı rahmetün var
Señindür kul senindür hüküm efendim
3. Kiminiñ derdine dermân idersün
Kimine âteşi gülzâr edersün
Kimini Muşafâ Muhtâr idersün
Señindür kul senindür hüküm efendim
4. ‘Uşâta rahmet u gufrân idersün
Göñüller derdine dermân edersün
Hüdâyî’ye ‘atâ ihsân idersün
Señindür kul senindür hüküm efendim

İlâhî Hazret-i Yûnus

1. Göñül hayrân oluptur ‘aşk elinden
Ciger büryân olupdur ‘aşk elinden
Niceler māl-ü mülkü tâc u tahtı
Koyup ‘üryân oluptur ‘aşk elinden
2. Koyup İbrahîm Edhem tâc u tahtı
İşi efgân oluptur ‘aşk elinden
Eridi karlı dağlar zârı zârı
Deñiz ‘ummân oluptur ‘aşk elinden

3. Ne çekdi Yūsuf Züleyhā yüzünden
Ki ser-gerdān olupdur ‘aşk elinden
Yūnus Emrem bu hasretle zārî
Böyle giryān olupdur ‘aşk elinden

İlāhî Hâzret-i Sezā’î

1. Sarāy-ı lî ma-‘Allahî gönüldür
Tecellî-hâne vallahî gönüldür
Ne isterseñ yürü var āndan iste
Hudānın ulu dergāhi gönüldür
2. Yürü gezme yabānda zār u giryān
Muhakkak sırrın agāhı gönüldür
Ra‘iyyet gibidir a‘zā Sezā’î
Vücūd iklîminiñ şāhı gönüldür

İlāhî Hâzret-i Yūnus

1. Eyyūbam [dil] mübtelāyım derde dermān isterim
‘Āşıkam dil-haste[yem] ben cāna cānān isterim

[9b]

2. Ya‘kūbum ağlarım Yūsuf için kıldım [çok] fîrāk
Yūsufum zindān içinde fażl-ı Raḥmān isterim
3. Mūsāyım Tîr’una vardım dost cemālın görmeye
Gitti ‘aqlım nāgāh ol bir sırr-ı Sübhān isterim
4. Yūnus Emre’m bilmedi hîç kimse seniñ ḥālîñi
Ḥālîmi ‘arz etmeye bir merd-i ‘irfān isterim

İlâhî Hazret-i Gülşenî

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

Bahr-i Hezec .---/.---/.---/.---

1. Cemâliñ gösterüp güldür dil-i maḥzûnları şād it
Kerem-kānı meded 'âşıqları bergile gel yād it
2. Ne deñlü rû-siyāhsam yüz sürüb dergāhına geldim
Beni de bendelerden Yâ Resûlallāh ta'dād it
3. Qarār etmez refi'-i Gülşenî bülbüllerindensiñ
Dem-â-dem na't-ı pāk-i Muṣṭafā'da turma feryād it

İlâhî Hazret-i Hüdâyî

1. Münādîler nidâ eyler gel Allah'a gel Mevlāya
İşiden cān fedā eyler gel Allah'a gel Mevlāya
2. Begüm dünyāya aldanma dünyā bâkî qalır şanma
Ola gör pâdişāha kul gel Allah'a gel Mevlāya
3. Derûnundan edüp āhı koma gāfil sehergāhı
İşid ferdā ilallāhı [gel Allah'a gel Mevlāya]
4. Beyim ölmezden evvel öl ḥayāt-ı cāvidānı bul
Olagör pâdişāha kul [gel Allah'a gel Mevlāya]
5. Muḥabbet cāmını nûş et beyim deryā gibi cûş et
Hüdâyî'niñ sözün gûş et gel Allah'a gel Mevlāya

İlâhî Hazret-i Niyâzî

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

Bahr-i Remel -./-./-./-./-./-

1. Tende cânım cānda cânānımdır Allāh hū diyen
Dilde sırrım sırda Sübhānımdır Allāh hū diyen
2. Dest-i kudretle yazılmış yüzüne āyāt-ı Hāk
Gönlümüñ tahtında sulṭānımdır Allāh Hū diyen
3. Gece tā şubḥ olunca inḫetir bu derd beni
Derdimiñ içinde dermānımdır Allāh hū diyen
4. Yere göğē sığmayan ‘āşık larıñ kalbindedir
Kaṭremiñ içinde ‘ummānımdır Allāh hū diyen
5. Her kişiye kendinden akreb olan dost zātıdır
Ey Niyāzî dilde mihmānımdır Allah hū diyen

İlāhî Hazret-i Nūrî

1. Gönlümüz her an
Sendedir yā Rab
Derdime dermān
Sendedir yā Rab
2. Rāḫat-ı cânım
Cānda cânānım
Sırr-ı pinhānım
Sendedir yā Rab

3. Cān kuşu uçdu
Ol yaña kaçdı
‘Ālemi geçdi
Sendedir yā Rab

4. Nūrî bîçāre
Kalbi pür yare
Yareye çāre
Sendedir yā Rab

İlāhî Hazret-i Seyfî

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün
Bahr-i Remel -.-/-.-/-.-/-.-

1. Dost elinden bu ele geldim mekânım andadır
Bunda tendir seyr iden ma‘nâda cânım andadır
2. Pâdişâhım ben kılun gönderdi bunda hîdmete
Tāvus-ı kuds-i Hudâyım âşiyânım andadır
3. Zûlmet-i dünyâya geldim içmeye âb-ı hayât
Bunda ârâm eylemez dil mihribânım andadır
4. Cûşa geldi baır u hiddet taşra atdı katresin
Bî-karâr oldum anıñ-çün arzumânım andadır
5. Bunda Seyyid Seyfî Rûmî gerçi dediler baña
Aşl adım bu degüldür ad u şânım andadır

İlâhî Hazret-i Seyfî

Mefâ'îlün/Mefâ'îlün/Mefâ'îlün/Mefâ'îlün

Bahr-i Hezec .---/.---/.---/.---

1. Cihânın hâlini Mevlâ-yı 'aşka yâr olandan şor
Murâd-ı müstecâb-ı menzil-i Haydâr olandan şor
2. Müderrisden sū'âl etme gayib miftâhını ey dil
Hüdânın haznedârı 'âşık-ı hünkâr olandan şor
3. Şehîd-i Kerbelâ'nın 'aşkına ver şu sebîlillah
Harâret kıymetin var sâki-i ebrâr olandan şor
4. Tecellî Leyla'dan Mecnûn buldu sırr-ı Mevlâyı
Hakîkat râhına mir'ât-ı kalbi nâr olandan şor
5. Bu Seyyid Seyfî söyledi ki sırr-ı hikmet-i Hakîkî
Muhabbet derdini mürşid-i dergeh-dâr olandan şor

İlâhî Hazret-i Muşafâ Çerkeşî

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

Bahr-i Remel -.-/-.-/-.-/-.-

1. 'Âdeti Hakîkî'n benimle günde biñ bāzār ider
Gâhî ol bāzār içinde işim âh u zâr ider
2. Gâhî firkat külhânında ser-teser yaqar beni
Gâhî külhândan çıkarup derdime tîmâr ider
3. Gâhî kalbim iklîmini qahr ile vîrân ider
Gâhî lutf ile gelüp varlıkda [ber]karâr ider

4. Gāhî gurbet ellerinde yād ile hem-dem kılar
Gāhîce ol yādı cümle benimle yār ider
5. Gāhî vechin gösterüb[en] vuşlat üzere hemān
Gāhî zülfü bendine bu cānımı berdār ider
6. Çok şikāyet eyleme gel rāzı olğıl hāline
‘Ādetüde Muştafā’yı mahrem-i esrār ider

İlāhî Hāzret-i Hüdāyî

Müstef’ilün / Müstef’ilün / Müstef’ilün / Müstef’ilün
Bahr-i Recez --./--./--./--.-

1. İki cihān sultānının doğduğu ay geldi yine
‘İlm ü ma‘ārif kânının doğduğu ay geldi yine

[10b]

2. Şemsi’ d- dūhā bedri’ d- dūcā verd-i gülistān-ı Hudā
Hakkın habîbi Muştafā doğduğu ay geldi yine
3. Gelsin şefā‘at isteyen bulsun şafā anı seven
Ol şāhîb-i hulk-ı hasen doğduğu ay geldi yine
4. ‘Āşıklar cigeri dağlı şeytanlar elleri bağı
Āmine hatunuñ oğlu doğduğu ay geldi yine
5. Anı Hüdāyî kim sever maşşūda bulmuştur zafer
Fāhr-ı cihān hayrū’l-beşer doğduğu ay geldi yine

İlahî Hazret-i Sinân

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

Bahr-i Remel -./-./-./-./-./-./-

1. Darb-ı zikrin sohbetinde cânı hayrân eyle gel
Kalmasun çiglik özünde bağı büryân eyle gel
2. Gel berü gel 'aşka yar ol dostu düşmân eyleme
Seyr-i fillah eyleyüp de mest u sekrân eyle gel
3. Zât-ı Hakka doğru varan kârbân ehlinden ol
Bekle mürşid işigini derde dermân eyle gel
4. Şeyh Sinân Ümmî gönül harc etme nâsut ehline
'Ârifâne yek nazar kıl sırrı pinhân eyle gel

İlahî Hazret-i Yûnus

1. Efendim seniñ yoluna
Yana yana kül olayım
Ehl-i tevîd olan yerde
Meclislerde dil olayım
2. Meclislerde olsam künde
Hakkıñ ismi dâ'im dilde
Şu eliñ nesi varında ben
Mevlâya kul olayım
3. Seni gerek isen saña
Kul olan mevlâsın aña
Ara bir mürşid bul baña
Kapusunda kul olayım

4. Dervîş Yûnus nic'eylesün
Durmasun kanlar ağlasun
Şeyhim baña himmet itsün
Tâz'açılmış gül olayım

İlâhî Hazretî Rûmî

1. Cem' olmuş dervîşleri
Pîrim 'Abdü'l-kâdiriñ
Yolunda şadıqları
Mîrim 'Abdü'l-kâdiriñ
2. Elim verdim eline
Kurbân oldum diline
Cânım kurban yoluna
Sultân 'Abdü'l-kâdiriñ
3. Saña derim ey kişi
Çıkar kalbden teşvîşi
Yanmaz odda dervîşi
Hünkâr 'Abdü'l-kâdiriñ
4. Arısınıñ balıyım
Bağçesiniñ gülüyüm
Gülünüñ bülbulüyüm
Şâhım 'Abdü'l-kâdiriñ

[11a]

5. Hakk kâtında uludur
İki cihân gülüdür
Eşrefoğlu Rûmîdir
Şeyhim 'Abdü'l-kâdiriñ

İlâhî Hazret-i Hüdâyî

1. İsteyen yârı hâk ider varı
Bulsa dildârı şaklar esrârı
Bakmayan cāna irdi cānāna
Girdi meydāna [terk edip] ‘ârı
2. Yâr elin tutdu birlige yetdi
Haqqıla etdi gizli bāzârı
‘Ârif ol ey dil ola gör kâmil
Ben diyen gâfil utanır yarın
3. ‘Aşkıla dolan arayup bulan
Nefsini bilen bildi Ğaffârı
Gel Hüdâyîden al haberi
Sen Haqqı isteyen koysun inkârı

İlâhî Hazret-i Yûnus

1. Ey cihân-ārâ hâlim nic’olur
Perverdigārâ hâlim nic’olur
Defterüm elde günâhım dilde
Ulu dîvānda hâlim nic’olur
2. Gideriz bundan gelmeyiz andan
Karanlık perde hâlim nic’olur
Enbiyâ anda evliyâ anda
Maḥşer yerinde hâlim nic’olur
3. Oldu bedenim beytû’l-ḥazenim
‘Acebâ benim hâlim nic’olur
Yûnus postunda göñül dostunda
Şîrât üstünde hâlim nic’olur

İlâhî Hazret-i Niyâzî

1. Dönmek ister gönlüm cümle sevdâdan
Dönelim ‘âşıklar Allah ‘aşkına
Geçmek ister gönlüm mülk-i fenâdan
Geçelim ‘âşıklar Allah ‘aşkına
2. Ay u gün yıldızlar hem nüh felekler
‘Arşın etrafında şaf şaf melekler
Meydân-ı ‘aşk içre cevân ederler
İdelim ‘âşıklar Allah ‘aşkına
3. Derde düşen ‘âşık n’itsün dermânı
Der ehlinin dâ’im yanmaqdır kıarı
Yanup arzûlayup vaşl-ı cânânı
Yanalım ‘âşıklar Allah ‘aşkına
4. Ta’n eyleme zâhid benim hâlîme
Dahl eyleme aşla bu devrânıma
Devrânda dermânı buldum cânıma
Bulalım ‘âşıklar Allah ‘aşkına
5. Baş açup girmişim ‘aşk meydânına
Manşûr olup Ene’l-Hakk’ın sırrına
Yanmağda Niyâzî ‘aşkın nârına
Yanalım ‘âşıklar Allah ‘aşkına

İlâhî Hazret-i Sinân

1. Erenlerin sohbeti ele giresi degül
İkrâr ile girenler mâhrûm kalası degül

2. İkrār gerek bir pîre göz açup dîdār göre
Şarrāf gerek cevhere nādāñ olası degül
3. Aç gözün dîdāra baķ yakın ol olma ırak
‘Āşıkıñ maķşūdu Hāk ğurre hevesi degül
4. Bir pıñarıñ başına bir bardağı kosalar
Yüz yıl anda urursa kendi dolası degül
5. Degme kişi er olmaz yolda ihtiyār olmaz
‘Amelsiz dîdār olmaz Hākķıñ rızası degül
6. Ümmi Sinān yol ‘ayān olupdur belli beyān
Dervîş nişānı hemān tāk u hırķası degül

[11b]

İlāhî Hāzret-i Yūnus

1. Bu ‘aşķ bir baķr-ı ‘ummāndır buña hadd-i kenār olmaz
Delîlim sırrı Kūr’ān’dır bunu bilende ‘ār olmaz
2. Eğer ‘āşık isen yāre şaķın aldanma ağyāre
Düş İbrāhîm gibi nāre bu ğülşende yanar olmaz
3. ‘Aşķıñ içinde gelenler ‘aşķıñ yolunda dönenler
‘Aşķ içre dā’im olanlar behāsına ‘ayār olmaz
4. Seve geldüñ ezelîden şāh-ı merdān-ı ‘Alî’den
Şarāb-ı lā-yezālîden içenlerde hūmār olmaz
5. Tevhîd eden deli olmaz Allah diyen maķrūm kalmaz
Her seher açılır şolmaz bahāra erdi ğülümüz

6. Hâlvetî rahın tutarız hû deyü dosta giderüz
Ğazâ-yı ekber iderüz Haydâr-ı Kerrâr aşlımız
7. Budur velîleriñ yolu cümlesine didük belî
Görenler şanurlar deli uşludan yeğdür delimiz
8. Sayılmayız parmağıla tükenmeyiz kırmağıla
Taşrasında turmağıla kimse bilmez ahvâlimiz
9. Her kim bu tarîke girdi Hasan-ı Başrî'ye irdi
Her şehir okunur virdi Seyyit Yahyâ'dır ulumuz
10. Yûnus saña olan himmet 'âşık isen câna minnet
Elif Allah mîm Muhammed kisvemizedür dalımız

İlâhî Hazret-i Şemsî

1. Bi-hamdillah dirim Allah alıp 'aqlımı fikrullah
Dilimde zâtıñ esmâsı baña üns oldu zikrullah
2. Bu tevhîdden murâd olan cemâl-i yâre ermekdür
Görünen kendi zâtıdır degüldür şanma gayrullah
3. Göñül âyinesin şâfî ider isen eğer şüfî
Açılır saña bir kapu 'ayân olur cemalullah
4. Ben ol pervâneym geldim Cemâlin şem'ine yandım
Yanup hem küllî kül oldum beni mahv etdi 'aşkullah
5. Şems Tebrîzî bunu bilir ehad kılmaz fenâ bulur
Bu 'âlem küllî mahvolur hemân bâkî olur Allah

İlâhî Hazret-i Fuâdî

1. Zikr-i Hakdan hūya girmek isteyen
Sâlik olsun Halvetî erkânına
Hū ile lâ-hūta irmek isteyen
Mâlik olsun Halvetî ezkârına
 2. Halvetîler bülbülü ‘irfân olur
Vāsıl-ı gülzâr olur hayrân olur
Hak şarâbın nûş idüp sekrân olur
Sâkî olur Halvetî bostânına
- [12a]
3. Halvetîler halvetinde cân bulur
Cân ile halvet eden cānân bulur
Şıdkıla hizmet iden sulţân olur
Hân olur hem Halvetî dîvânına
 4. Anlarıñ Şa‘bân Efendi’dür gülü
‘Aşk ile tâlib olandır bülbülü
Bâğ-ı Raḥmāna açılmışdur yolu
Sen dahı gir Halvetî devrânına
 5. Sırr ile can gözün aç eyle nezer
Kalmaya dünyada ten bî-ḥaber
Rehber olsun saña bu Dervîş ‘Ömer
Yapışursañ Halvetî dāmânına

İlâhî Hazret-i Hüdâyî

1. Şadr-ül cem‘ül mürselîn
Sensiñ yâ Resûlallah
Rahmete’n-li’l-âlemîn
Sensiñ yâ Resûlallah
2. Nûruñ sirâc-ı vehhâc
‘Âlemler saña muhtâc
Şahib-i tâc ve’l-mi‘râc
Sensiñ yâ Resûlallah
3. Şâhidi Leyl-i İsrâ
Sübhânel’lezî esrâ
Câmi‘-i cümle esmâ
Sensiñ yâ Resûlallah
4. Âyine-i Raḥmânî
Nûr-i pâk-i Sübhânî
Sırr-ı seb‘a’l-mesânî
Sensiñ yâ Resûlallah
5. Açan râh-ı tevhîdi
Bulan sırr-ı tefrîdi
Hüdâyîniñ ümmîdi
Sensiñ yâ Resûlallah

İlâhî Hazret-i Hamdî

1. Kerîm-i Keremkânı çokdur bize ihsânı
Ziyâretiñ sultânı bizlere ihsânullah

2. Halvetîleriñ pîri evliyâlar serveri
Ehl-i ‘aşkıñ rehberi oldur el hükümü lillah
3. Ol ki Şa‘bân Efendi kûtb-ı evlîyâ bendi
Benî İsrâ’il mânendi ‘aţâdır ‘aţâullah
4. Yanında yatur aķţâb dâ’im kendüye aşķâb
Bilürem ulü’l-elbâb cümle evliyâullah
5. ‘Âzîzimiñ irşadı ondan eyledi hâdî
Yeter bize imdâdı oldur el-‘ilm ‘indallah
6. Hamdî bunda gelenler baķr-i ‘aşķa talanlar
Cânîñ ķurbân verenler maķrem-i esrârullah

İlâhî Hâzret-i Muķyi’d-dîn

1. Evvel tevķîdî sūr mürşid dilinden
İrüşür cânıñña fazlı Hudânîñ
ķurtulasıñ emmâreniñ elinden
Erişir cânıñña fazlı Hudânîñ
2. İkinci verirler lafzatullâhı
Hasenâta tebdîl ider günâhı
Anda sen keşf eyle şıfâtullâhı
İrüşür cânıñña fazlı Hudânîñ
3. Üçüncü Hû Allah âyetin okı
Garîb bûlbûl gibi her dâ’im şaķı
Kendi vücûduñda bulasıñ Hâķı
İrişür cânıñña fazlı Hudânîñ

4. Dördüncü esmāya meşğul olasın
Hem dahı ölmezden evvel ölesin
“Ene’l-Haḳ” sırrına maḥrem olasın
İrüşür cānıña fażlı Hudānıñ

5. İrişesin beşinciniñ ḥāline
İreseñ sen evliyālar sırrına
Ṭalasıñ [sen] āb-ı ḥayāt gölüne
İrüşür cānıña fażlı Hudānıñ

[12b]

6. Altıncı makāmdır makām-ı ḥayāt
Anda ḳā’im olur biñ dürlü ḥikmet
Anda cem‘ olur[lar] farz ile sünnet
İrüşür cānıña fażlı Hudānıñ

7. Yedinci ḳahr ider vāhid ü ḳahhār
Ḳalmadı hîç şabrım ḳalmadı aḡyār
Zātıñla tecellî ḳıl beni ey yār
İrüşür cānıña fażlı Hudānıñ

8. Var imdi ey Muḥyi’ d-dîn-i ‘Arabî
Derûnundan idüp âh ile vāhı
Sen ‘ayân göresin nûr-ı ilāhı
İrüşür cānıña fażlı Hudānıñ

İlāhî Ḥazret-i Ḥaḳḳî

1. Yanup derd u elemlele aḡlama gönül aḡlama
Gelir geḳer bu demlele aḡlama gönül aḡlama
‘Āşıḳıñ işi zār olur yanar içi pür-nār olur
Aḡyārın hep yār olur aḡlama gönül aḡlama

2. Derd ile geldi enbiyā miḥnet ile hem evliyā
Dār-ı fenādır bu dünyā aḡlama göñül aḡlama
Ḥaḡḡîyi zebûn eyledi cigerini ḥûn eyledi
Yaşını Ceyḥûn eyledi îza aḡlama göñül aḡlama

İlāhî Ḥazret-i Meftûnî

1. Allāh Rabbî La-yezal ya Vāhid ya Zü'l-celāl
Ey lütfu çok ḡahrı güzel yessir lenā ḡayra'l-umûr
2. Vakt-i seḡer feryādımız 'arşa çıkar efgānımız
Cürm ü ḡaḡādur kārımız yessir lenā ḡayra'l-umûr
3. İrişmezse senden emān olur ḡamu işler yaman
Ey pādîşāh-ı bî-mekān yessir lenā ḡayra'l-umûr
4. Meftûnî bir 'aciz ḡarîb lütfundan [olmuş] bi-nasîb
Yā Vāhid ü Ḥayy ü Mucîb yessir lenā ḡayra'l-umûr

İlāhî Ḥazret-i Aḡmedî

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

Bahr-i Remel -.-/-.-/-.-/-.-

1. Varımı ben Ḥaḡḡa verdim ḡānümānım ḡalmadı
Cümlesinden el yuyup pes dü cihānım ḡalmadı
2. Çünki Ḥubbullāh irişdi çekdi beni kendüye
Açdı göñlüm gözünü ḡayrı ḡümānım ḡalmadı
3. Evliyānîñ himmeti yakḡı beni kül eyledi
Şafîyim buldum şafālar ḡayrı ḡānım ḡalmadı

4. Aḥmedî der yâ İlâhî saña şükrüm oldurur
Ḥamdü li'llâh 'aşk-ı Ḥaḳdan ğayrı cânım kalmadı

İlâhî Ḥazret-i Seyfî

1. Ḥaḳdan yana küşâd ider rāhımız
Himmet eyle bize pîrim Sa'dü'd-dîn
Sensin bizim sulṭānımız şāhımız
Himmet eyle bize pîrim Sa'dü'd-dîn
2. Dil ruhbānı sensiñ 'Arab u Rūmuñ
Sırayla okunur sensiñ 'ulūmun
'Arş üzere çalınır dā'im kudūmün
Himmet eyle bize pîrim Sa'dü'd-dîn

[13a]

3. Cāmıñı içen mest olup yıkılır
Varan münkirlerin beli bükülür
'Āşıklarıñ esrük olup dökülür
Raḥmet eyle bize pîrim Sa'dü'd-dîn
4. Seyfî'niñ gönlüne senden geldi nūr
Himmetiñle bize açıldı şudūr
Her iklîme sancaqlarıñ çekilür
Himmet eyle bize pîrim Sa'dü'd-dîn

İlâhî Ḥazret-i Cemālî

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün
Bahr-i Remel -.-/-.-/-.-/-.-

1. Hadden aşdı iştiyākıñ yâ Resûl göster cemâlûñ
Yağdı beni iftirākuñ yâ Resûl göster cemâlûñ
2. Çün şaldın benü bu derde nazâr et albüme zerre
Nice biñ hicāb u perde yâ Resûl göster cemâlûñ
3. Çün hayālîñ erdi cāna nice bakayım cihāne
Yeter eyledün behāne yâ Resûl göster cemâlûñ
4. İde gör zikriñi mevlānîñ her demde şükrünü anîñ
Tut elini Şeyh Cemālîniñ yâ Resûl göster cemâlûñ

Ya H  zret-i Na‘t  

Müstef‘ilün / Müstef‘ilün / Müstef‘ilün / Müstef‘ilün
Bahr-i Recez --./--./--./--.-

1. ‘  şkıñla dem ba  a kadem eyler gönülden def‘-i g  m
Ey dilber    ay-ı himem    h-ı ‘Arab m   h-ı ‘  cem
2. Ey ma  rem-i bezm-i elest ‘  şkıñladur hep cümle mest
Mahz  n dilim etme şikest    h-ı ‘Arab m   h-ı ‘  cem
3. Ey K  b-e Kavseyn-i cih  n ‘  şkıñladur cümle giry  n
Kurb  n sa  na c  n u cih  n    h-ı ‘Arab m   h-ı ‘  cem
4. Sensiz cih  nı n‘eylerem   ur u cin   nı n‘eylerem
Tende bu c  nı n‘eylerem    h-ı ‘Arab m   h-ı ‘  cem
5. Ma  b  b-ı kevneyn-i hab  b l  t  fu  la k  l va  lı  n na   b
Redd eyeleyip kılma görüb    h-ı ‘Arab m   h-ı ‘  cem

6. Sulṭān Ḥabīb-i Enbiyā nūrü'd-duḥā şemsü'l-hüdā
‘Aşık saña Na‘tî gedā şāh-ı ‘Arab māh-ı ‘Ācem

İlāhî Ḥazret-i Ḥikmetî

1. Kaṭre ‘aşkım ‘ummān oldu ṭalan gelsin bu meydāna
Dürlü cevher ile doldu alan gelsin bu meydāna
2. Her işiñ evveli Allah okuruz Ḥasbetenlillāh
Cihānda ‘ārif-i billāh olan gelsün bu meydāna
3. Ledünnî ‘ilmin okuyup Ḥudānıñ emrine uyup
Men ‘aref sırrını tıyup bilen gelsin bu meydāna
4. Ḥikmetî bir ednā cāndır dü cihānda lā-mekāndır
Sırrı Mevlāda pinhāndır duyan gelsin bu meydāna

[13b]

İlāhî Ḥazret-i Seyyid

1. Evliyādan aldık biz bu erkānı
Yana yana zikredelim mevlāyı
Cāndan ‘ayān gördük sırr-ı Sübhānı
Yana yana zikredelim mevlāyı
2. Dā’imā Sübhānıñ ismin dir idim
Derūnumda āh olan perde dirdim
Bir kaṭr’idim vardım ‘ummāna irdim
Yana yana zikredelim mevlāyı

3. ‘İsyān ile  ararmıştır  zleri
Anu -i   n görmez Hakkı gözleri
Bize k r eylemez münkir sözleri
Yana yana zikredelim mevl yı
4. Seyyid eydür şarpa daldım da geldim
Ha   tde yerin gördüm de geldim
M şkil t   ‘ilmin bildim de geldim
Yana yana zikredelim mevl yı

 l h  H zret-i Niy z 

1.    n sağa g   l m m btel  düşdü
Derd   gam bana  şin  düştü
Zühd   ta v ya y r idim evvel
‘Aşı ile benden hep c d  düştü
2. V ‘iz eydür gel ‘aş ı terk eyle
N’ideyim şabrum bi-vef  düştü
Nice terk itsün ‘aş ı şol ‘ ş  
A  a şarş  da mehlik  düşdü
3. Vechini görsem dağılır ‘a  ım
Z lf   ana    n m  ted  düştü
Kim seni buldu kendi yok oldu
Vaş    ey dost c  n bah  düşdü
4. ‘ ş  ‘uşş  ı da‘vet edersin
C  n k lağına ol şad  düşdü
Bu Niy z ’ni  h   v c dunda
Zerre koymadı hep beş düştü

İlâhî Hazret-i Niyâzî

1. ‘Aşkîñ kime yâr olur dâ’im işi zâr olur
Dinmez gözünüñ yaşı yanar içi nâr olur
Sevdâ-yı zülfüñ kimin taşılrsa gerdânına
Manşûr gibi ‘âkıbet yolunda ber-dâr olur
2. Leylâ-yı ‘aşkıñ seniñ her kimi Mecnûn eder
Firķât oduna yanar her gece bîmâr olur
Şol İbrâhîm Edhem’i dervîş iden ‘aşkdur
Derdiñe düşen şâhîñ tahtı târûmâr olur
3. Ben de ‘ârı terk edip girdim bu dervîşlige
Her kim seniñ ‘aşkına düştüyse bî-‘âr olur
Terk et Niyâzî seni bul anda ol sultânı
Her kim cânından geçer ol vâsıl-ı yâr olur

İlâhî Hazret-i Nûrî

Mef’ûlü/ Mefâ’ilün/Mef’ûlü/ Mefâ’ilün
Bahr-i Hezec --./---/--./---

1. ‘Aşkîñla cihân beste lûtfeyle ‘inâyet kıl
Derdiñle bu cân haste lûtfeyle ‘inâyet kıl
2. Raḥmân-ı Raḥîmimsin Ğufrân-ı Kerîmimsin
Sultân-ı ‘Âzîmimsin lûtfeyle ‘inâyet kıl
3. Ey rahmeti çok Raḥmân ‘âlem gözüme zindân
Uçarsa kafesten cân lûtfeyle ‘inâyet kıl

4. Ey derdime dermānım kurbān yoluña cānım
Ėayrı nem var Sultānım luṭfeyle ‘ināyet [kıl]
5. Bî-çāreleri yād et vîrāneyi ābād et
Nūrî kuluñ irşād et luṭfeyle ‘ināyet kıl

[14a]

İlāhî Ḥazret-i Yūnus

1. Cemālullāha ermezsem
Yazıklar bana ḥayflar
Vişāl-i Haḳḳı bulmazsam
Yazıklar baña ḥayflar
2. Bu nefis inşafa gelmezse
Cürmüne tövbe kılmazsa
‘Inayet Ḥaḳdan olmazsa
Yazıklar baña ḥayflar
3. Bu ḥaḳıñ kimi ḥalvette
Kimi vaḥdette ḥizmette
Hemān ben miyim ġafelette
Yazıklar baña ḥayflar
4. Nefs elinden oldum zebūn
Varabilsem şöyle memnūn
Raḥmetiñden etme maḥrūm
Yazıklar baña ḥayflar

5. Yūnus eydür günāh ettim
Gedā yollarına gittim
Raḥmet etmezse Sulṭānım
Yazıklar baña ḥayflar

İlāhî Ḥazret-i Ḥamdî

1. Evliyānıñ nazarına
Yanmayınca durulur mu?
‘Aşk esîri olan kişi
Ya uşanır yorulur mu?
2. ‘Aşkıñ yaqar kuru yaşı
Eritir tağ ile taşı
Ḥakka ‘āşık olan kişi
Ya uşanır yorulur mu?
3. ‘Aşkıla açılır yollar
Zikr ile bulunur ḥāller
Tevḥîd ile varan kıllar
Dergāhından sürülür mü?
4. Ehl-i ‘aşkıñ suçuna
Ḥakdan ğayrınıñ şun‘ına
Ehl-i tevḥîdiñ men‘ine
Emr u fetvā verilir mi?
5. Emr u fetvā verilirse
Çāre nedir sorulursa
Ḥamdî yolunda ölürse
Aña azāb olunur mu?

İlâhî Hazret-i Yûnus

Mef'ûlü / Mefâ'ilün / Mef'ûlü / Mefâ'ilün

Bahr-i Hezec --./---/--./---

1. 'Âşıkı hayrân ider cigeri büryân ider
Devîşi sultân ider Nakş-bendîlerdir bu
2. Hâk Hâk diyen 'âşıklar cigerleri yanıklar
Seherde uyanıklar Nakş-bendîlerdir bu
3. Limâ'-âllâh mahremi vuşlat eyle her demi
Evliyâlar akdemi Nakş-bendîlerdir bu
4. Nakşibendî erleri bâğ-ı vahdet gülleri
Bahâü'd-dîn pîrleri Nakşibendîlerdir bu
5. Yûnus böyle söyledi 'aşk deryâsın boyladı
Tâ böyle medh eyledi Nakşibendîlerdir bu

İlâhî Hazret-i Şemsî

Müstef'ilün / Müstef'ilün / Müstef'ilün / Müstef'ilün

Bahr-i Recez --./--./--./--.-

1. Göster cemâliñ şem'ini yansın oda pervâneler
Devlet degül mi 'âşıka şem'ine karşı yanalar

[14b]

2. Ol hâli çok a'lâ güzel yağmaladı gönlüm evin
Pek bağla 'aşkıñ zencîrin boşanmasın dîvâneler

3. Mescid ile medreseyi ısmarladık zâhidlere
Hakka ‘ibâdet itmege yeter bize vîrâneler
4. Ben meye tevbe itmezem ağıyar elinden içmezem
Kudret elinden şun bize tolu tolu peymâneler
5. Cevr u cefâ itmek ile Şemsî seni terk eylemez
Seni seven ‘âşıkların hâşâ senden uşâneler

İlâhî Hazret-i Yûnus

1. Bir ‘aceb oñulmaz derdim var benim
Derde dermân buldum elhamdülillâh
Vâsıl oldum Muhammed Muşafâ’ya
Ağlar iken güldüm elhamdülillâh
2. Açıldı sır bâbı şeyhim yüzünden
Cân şafâlar buldu tatlı sözünden
Mâ-sivâ tozunu gönül yüzünden
Tevhîd ile sildim elhamdüli’llâh
3. Bir bahre taldım ki haddi bilinmez
Bir şehre vardım ki adı dinilmez
Bu yolda ölünür girü dönülmez
Ölmezden öñ öldüm elhamdüli’llâh
4. Yûnus eydür kâmil oldu îmânım
Hazret-i Hakka vâsıl oldu yolum
Lâ-mekân şehridir şimdi turağım
Beķâbillâh oldum elhamdüli’llâh

İlâhî Hazret-i Rûmî

1. Gice gündüz hayâlimde fikrimde
Tâ ezelden bismillâhım var benim
Hakkıñ ismi ezberimde dilimde
Tevhîdimde illallâhım var benim
2. Geçüd olmayınca ‘ummân geçemem
Baña kim diyene ben[im] diyemem
Sırrullâhın sırrın a‘yân edemem
Sırrım şağlar sırrullâhım var benim
3. Eğri ok atarlar menzile varmaz
Kalb pâk olmayınca bir yer pâk olmaz
Biñ bir ‘aybım görüp yüzüme urmaz
Biñ adlı bir Allâhım var benim
4. İsmim Eşrefoğlu Rûmî gedâyım
Dervîş kâmil gerek halk-ı mülâyim
Elde göğüsde yüzüm yeredir dâ’im
Cümlesine eyvallâhım var benim

İlâhî Hazret-i Yûnus

1. Ğafletimden baña bir hâl göründü
Allâh derler bir meclise uğradım
Mest ü hayrân oldum diñledim kaldım
Allâh derler bir meclise uğradım
2. Ol Resûlûñ aşhâbı yârânları
Şöyle bir mestâne gördüm anları
Şâf şâf olmuş halvetî erenleri
Allâh derler bir meclise uğradım

3. Sancağı aķ idi döndü yeşile
Ben kendi kendimi döğem taş ile
Yâ Allāh sen göster a‘yān düşile
Allāh derler bir meclise uğradım
4. Yūnus eydür ki ben mevlāyı buldum
Muḥammed nūrunu ben a‘yān gördüm
Şükürler olsun ben murāda erdim
Allāh derler bir meclise uğradım

[15a]

İlāhî Ḥazret-i Hüdāyî

Mef‘ûlü / Mefā’îlün / Mef‘ûlü / Mefā’îlün

Bahr-i Hezec --./---/--./---

1. Gayrıyı gönülden sür lütf et meded Allāhım
Maḫşūduma sen irgür lütf et meded Allāhım
2. Envār- şeri‘atden eṭvār-ı tarîkatten
Esrār-ı ḥaķîķâtden lütf et meded Allāhım
3. ‘Aşķıñla içim doldur çok ağlamışam güldür
Ben düşmüşüm sen kaldır lütf et meded Allāhım
4. Her yaña ‘aķıl şaldım āḫir ḳapına geldim
Ġāyetle zebūn oldum lütf et meded Allāhım
5. Her şām u seḫer zārem ḳalmadı dahı yārem
Ġayrı kime yalvarem lütf et meded Allāhım

6. Zikriñ olunca dilde sâlik kıala mı yolda
Bize bu ırak elde lütf et meded Allâhım
7. Lütfla Hüdâyîden gör râzı olasın sen
Her işi ola âsân lütf et meded Allâhım

İlâhî Hazret-i Rûmî

1. Cemî'-i enbiyâlardan Muhammed cümleñiñ şâhı
Yüzü nûrundan aldılar melekler şems ile mâhı
2. Yedi kat gökleri geçdi kıadem 'arş üstüne başdı
Erişdi kıâbe kıavseyne tavâf eyledi dergâhı
3. Muhammed'dir gülün kânı hem oldur cânlarıñ cânı
Anuñ-çün idem efgânı şehir vakti şehir-gâhı
4. Kııluram cânımı kıurbân seniñ yoluna yâ Aşmed
N'ola bir kez yüzün görsem yüzün şems ü kıamer mâhı
5. Tecellâ-yı cemâliñi şular kim gördüler anı
Anuñ-çün 'aşkıla dâ'im iderler derd ile âhı
6. Bu Eşrefoğlu Rûmî'nün günâhı çokdur 'inâyet
Şefâ'at kııl yâ Muhammed çü sensiñ cümleñiñ şâhı

İlâhî Hazret-i Yûnus

1. Her kıaçan añarsam seni
Kıarârım kıalmaz Allâhım
Senden kıayrı gözüm yaşın
Kimseler silmez Allâhım

2. Sensiñ dilleriñ destānı
Sensiñ gülleriñ bostānı
Sensiz bāğ u gülistānıñ
Gülleri ıokmaz Allāhım
3. Zār olur ‘āşıkıñ işi
Turmaz aķar gözü yaşı
Senden ayrı düşen kişi
Gülmez ebedi Allāhım
4. Açılır bāğ u bostānıñ
Okunur dilde destānıñ
Sen yaptığıñ gülistānıñ
Gülleri şolmaz Allāhım
5. Sensiñ dillerde okunan
Sensiñ güllere konan
Seniñ ‘aşkıña dokunan
Kendini bilmez Allāhım
6. ‘Aşkıñ baırına talmayan
Cānını fedā kılmayan
Seniñ cemāliñ görmeyen
Meydāna gelmez Allāhım
7. Dervîş Yūnus seni ister
Lūtf edip cemāliñ göster
Cemāliñ gören ‘aşıklar
Ebeden ölmez Allāhım

[15b]

İlâhî Hazret-i Nûrî

1. ‘Aşkıñla cānum bendedür bende
Dilā sultānum sendedür sende
Baña ol ‘āşık ‘aşkıla fā’ik
Dā’imā ‘āşık kandedür kande
2. Baña keşf olsa sümme vechullāh
Kande bakılsa andadur anda
‘Āşık-ı zārım dā’im ağlarım
Baña ol yārım kandaşır kande
3. Baña ey Mālik etdiğñ eyilik
Bilürim kemlik bendedür bende
Nûrî ol ‘āşık ‘aşkında şādık
Bağrında yanuk tendedür tende

İlâhî Hazretî Hüdâyî

Mef’ûlü/ mefā’ilün / mef’ûlü/ mefā’ilün
Bahr-i Hezec --./---/--./---

1. Cān terkini urmadan cānāñ eliñe girmez
Zünnārıñı kırmadan îmān eliñe girmez
2. Şu gibi arınmazsan yerler[d]e sürünmezsen
Taşlara urunmazsan ‘Ummān elüne girmez
3. Sen bu yolu bilmeden erkān edeb almadan
Şıdkıla kûl olmadan sultān elüne girmez
4. Nāz olur işi h^vūbuñ çokdur gamı mahbūbuñ
Şarptır yolu maṭlūbuñ āsān elüne girmez

5. Ey lâf urucu nâ-merd demir döğülür mü serd
Olmazsan esîr-i derd dermân eliñe girmez
6. Gel diñle Hüdâyî'den ders oğu ma'ânîden
Geçmezse sivâiden Sübhân eline girmez

İlâhî Hazret-i Yûnus

1. Bilmem n'ideyim 'aşkıñ elinden
Kande gideyim 'aşkıñ elinden
Varım vereyim kıatre-i 'ummâna
'Uryân olayım 'aşkıñ elinden
2. Meskenim dağlar gözyaşım çağlar
Durmaz kan ağlar 'aşkıñ elinden
[Yûnusuñ] sözü göñlümün özü
Kan ağlar gözü 'aşkıñ elinden

İlâhî Hazret-i Rûmî

Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilün
Bahr-i Remel ..--/..--/..--/..-

1. N'ideyim şabr edebilsem dil u cân oda yanar
Velî âh eyler isem kevn ü mekân oda yanar
2. Bürüdü yeryüzünü âh ile zârım tütünü
Yine hicriñ oduna cismile cân oda yanar
3. İlâhî firqatiñ oduna yanar ise tamu
Bu inîltim işidüp cümle cihân oda yanar

4. Beni vaşlıñdan ırak eyleyüp firķatde ķoma
Bu firākım işidüp hur-ı cinān oda yanar
5. Kim ola şem‘e yakın olma[ma]ğı da‘va eden
Nice yüzbiñ per-i pervāne revān oda yanar
6. Eşrefoğlu yanagör kūh-ı kenārında Hākıñ
Dimeyeler Rūmi‘ye ibn-i fülān oda yanar

[16a]

İlāhî Hazret-i Nūrî

Mef‘ûlü / Mefā’îlün / Mef‘ûlü / Mefā’îlün
Bahr-i Hezec --./---/--./---

1. Yanmaķtan uşanmazam pervāne miyim bilmem
Hiç sonuñu şaymazam divāne miyim bilmem
2. Dil-ķāne ķarāb oldu yıkıldı türāb oldu
Her cānibi bāb oldu vîrāne miyim bilmem²⁸
3. Ķalbimde²⁹ ocağım var bu sînemde tāğım var
Āteşte turağım var hep yāne miyim bilmem
4. Nūrî dem-i dehşetde baķr-ı ğem-i firķatde
Şöyle ķaldım hayrette hayrāne miyim bilmem

²⁸ Mısraın başındaki “Her cāne ķıyār oldu” ifadesi beytin kafiyesine uygun değildir, ifadenin bu şekli muhtemelen müstensih tasarrufu olmalıdır.

²⁹ Yazmadaki “kalbimden” ifadesi beytin anlamına uygun değildir.

İlâhî Hazret-i Yûnus

1. Adım adım ilerü üç beş ‘âlem içerü
On sekiz biñ ‘alemi geçtim bir tağ içinde
2. Vardum ilerü vardum levhî elime aldım
Âyet âyet okudum yazdım bir tağ içinde
3. Bir döşek döşemişler nûr ile bezemişler
Şordum ol döşek kimiñ yatdun bir tağ içinde
4. Gökler gibi gürledim yerler gibi inledim
Şular gibi çağladım akdım bir tağ içinde
5. Kalbden büyük tağ olmaz şol ellere toyulmaz
Mevlâ saña kanılmaz kandım bir tağ içinde
6. Yûnus oldum gezerim Mevlâ ile bazarım
Ben Mevlânıñ dîzârın gördüm bir tağ içinde

İlâhî Hazret-i Sezâ’î

Mef’ûlü / Mefâ’ilün / Mef’ûlü / Mefâ’ilün
Bahr-i Hezec --./---/--./---

1. Ey ‘âşık-ı dil-dâde gel nûş idelim bâde
Bir bâde gerek ammâ kim içüre me’vâde
2. Sâķisi ola Mevlâ aķdâķı anıñ esmâ
Bir kerre içen kaķ’a ģam görmeye dünyâde
3. Andan içen ‘âşıkdır ‘âşkında hem ‘âşıkdır
‘Âşk ögrede lâyıkdır Mecnûn ile Ferhâd’e

4. Ol cāma olan ٲālib cān ile ola rāġib
Nefsine ola ġālib bel baġla[ya] üstāde
5. Bir kez içen ol cāmdan şubhı ne bilür şāmdan
Ta'līm-i cünūn eyler Şîrîn ile Ferhād'e
6. İşt bu Sezā'iden ne gördü fenā'iden
Dost vechini gösterdi mir'āt-ı mücellāde

İlāhî Hāzret-i Yūnus

1. Oñulmadı yārelerim ne 'aceb 'aşk u zārım var şu benim
Dīvāne olmuş gezerim ne 'aceb 'aşk u zārım var şu benim
2. 'Aşk olmayan āh eylemez derdi olmayan zār eylemez
Tabībler timār eylemez ne 'aceb 'aşk [u] zārım var şu benim
3. Eller yatamaz zārımdan geçdim ben küllî vardımdan
Ayrı düştüm ben yārimden ne 'aceb derd ü zārım var şu benim
4. Deryānıñ mevcı çağladı hasret cigerim daġladı
Hālīm bilenler ağladı ne 'aceb 'aşk u zārım var şu benim
5. Ben mücerred yār isterem Manşūr gibi dār isterem
Dostlar ben dîdār isterem ne 'aceb derd ü zārım var şu benim
6. Dervîş Yūnus coşdu yine 'aşk baħrına düştü yine
Yanup ol tıtuşdu [yine] ne 'aceb derd ü zārım var şu benim

[16b]

İlâhî Hazret-i Nesîmî

1. Turmañ yanalım âteş-i ‘aşka
Şu‘le verelim âteş-i ‘aşka
2. ‘Aşk ehli ölmez yerde çürümez
Yanmayan bilmez âteş-i ‘aşka
3. Her kim merdâne girsün meydâne
Koyup başını âteş-i ‘aşka
4. Ezel aldandım pek kolay şandım
Katbeğat yandım âteş-i ‘aşka
5. Â benim cânım kim şorar hâlim
Yanar bu tenim âteş-i ‘aşka
6. Seyyid Nesîmî vird it hû ismi
Yansun bu cismim âteş-i ‘aşka

İlâhî Hazret-i Yûnus

1. Ayırma beni senden Yaradan
Düşüp ölürüm ben bu yaradan
Öldüğüm için gam mı çekerim
Alur cânımı bir gün Yaradan
2. Ağlama direm şol gözlerime
Kanlı yaş döker akdan karadan
Dervîş [Yûnus’uñ] budur maşşûdu
Alıp yârımı çıksam aradan

İlāhî Hazret-i Abdāl

1. Ezelden ‘aşkıñla ben yane geldim
Cemālîñ şem‘ine pervāne geldim
Tenezzül eyleyüp vaḥdet elinden
Şu kesret ‘ālemin seyrāne geldim
2. Koy beni öleyim şeyḥ ışığında
Bu tatlı cānımı kurbāne geldim
Bu dünyā fānîdir Kaygusuz Abdāl
Hemān bir beş on gün mihmāne geldim

İlāhî Hazret-i Yazıcı

1. Bağrımdaki biten başlar Muḥammediñ ‘aşkındandır
Bu gözümde aḳan yaşlar ol Resūlūñ ‘aşkındandır
2. Her seḥer şem‘e yandığım ‘ālemlerden uşandığım
Çarḥ urup semā‘ döndüğüm ol Resūlūñ ‘aşkındandır
3. Yüreğümü dağladığım ol rehberūñ ‘aşkındandır
Seherlerde ağladığım ol rehberūñ ‘aşkındandır
4. Olmuşam ol şāhıñ kulu nideyim māl ü menālî
Anuñ-içün dirler deli ol Habîbiñ ‘aşkındandır
5. Yazıcıoğlu böyle söyler ‘aşkıñ deryası[nı] boylar
Elinde evrāḳı yanar cān Aḥmediñ ‘aşkındandır

İlâhî Hazret-i Yûnus

Müstefîlün/ Müstefîlün/ Müstefîlün/ Müstefîlün
Recez Bahri --./ --./ --./ --.-

1. Mülk-i beḳādan gelmişem fânî cihânı n'eylerem
Ben dost cemâlin görmüşem hûr-i cinânı n'eylerem
2. Vahdet meyiniñ cür'asın ma'sûk elinden içmişem
Ben dost ḳoḳusun almışam misk-i Ḥotânı n'eylerem
3. 'İsâ gibi dünyâ koyup gökleri seyrân eylerem
Mûsî-i dîdâr olmuşam ben len-terân'ı n'eylerem

[17a]

4. İbrâhim'im Cebra' ile hîç ihtiyâcım ḳalmadı
Muḥammed'im dosta gidem ben tercemânı n'eylerem
5. Dervîş Yûnus ma'sûḳına vuşlat yolunda mest olur
Ben şîşeyi çaldım taşâ nâmûs u 'ârı n'eylerem

İlâhî Hazret-i Rûmî

1. Ey Allâhım beni senden ayırma
Beni seniñ cemâlinden ayırma
Seni sevmek benim dînim îmânım
İlâhî dîni îmândan ayırma
2. Şeyḫim güldür ben anıñ bûlbûlüyüm
İlâhî bûlbûlü gülden ayırma
Balığñ cânını şuda didiler
İlâhî balığı şudan ayırma

3. Sararup şoluban döndüm hazine
İlâhî hazeli daldan ayırma
Eşrefoğlu Rûmî kemter kulundur
İlâhî kulunu senden ayırma

İlâhî Hazret-i Yûnus

1. Yandım kül oldum ‘aşk meydânında
Koşar gül oldum ‘aşk meydânında
Gül idim şoldum nûr ile doldum
Bilmezem n’oldum ‘aşk meydanında
2. Ağlar gülemem yaşın silemem
N’oldum bilemem ‘aşk meydânında
Bî-huş olmuşum dil-hôş olmuşum
Ser-hoş olmuşum ‘aşk meydanında
3. Hak ‘aşkı geldi benlûgüm aldı
Bir adım kaldı ‘aşk meydânında
Yûnus’um e’l-Hak dîdâra müştâk
Olmuşam ‘uşşâk ‘aşk meydanında

İlâhî Hazret-i Nûrî

Mefâ’ilün / Mefâ’ilün / Mefâ’ilün / Mefâ’ilün
Bahr-i Hezec --./---/--./---

1. Semâdan sırr-ı tevhîdi duyan gelsün bu meydâne
Derûn içre bugün Allâh diyen gelsün bu meydâne
2. Şalâdır ehl-i ‘irfâne götürsün rûh-ı sulţâne
Bugün başını kurbâne koyan gelsin bu meydâne

3. Görenler nūr-u Ğaffārı bulanlar sırr-ı Settārı
Cihānda şîşe-i ‘ārı kıran gelsin bu meydāne
4. Cihān envār ile doldu gönül maḳşūdunu buldu
Bugün Nūrî imām oldu uyan gelsin bu meydāne

İlāhî Hazret-i Şemsî

Mefā’îlün / Mefā’îlün / Mefā’îlün / Mefā’îlün
Bahr-i Hezec .---/.---/.---/.---

1. Bu ‘aşka yoldaş olalı komuşum³⁰ nāmus u ‘ārı
Devāsız derde düş oldum iderem āh ile zarı
2. Gezerken kendi hālimde ‘aceb sevdāya düş oldum
Gözüme zerrece gelmez fenā iklîminiñ varı
3. Seherde bülbulü gör kim ‘aceb efgāna başlamış
Meğer kim nev-bahār olmuş o güne düştü gülzārı
4. Hāḳîkat bülbulün gör kim fenā gülzāra meyl itmez
Oğur nūrunu tevḥîdiñ kesile bilde zünnārı
5. Gel imdi Şems-i Tebrîzî fedā kıl cānıñı Hāḳka
Bu yolda baş u cān vermek budur ‘āşıqlarıñ kārı

[17b]

³⁰ Yazma metindeki “koymuşum” sözcüğü şiirin veznine uygun değildir.

İlâhî Hazret-i Yûnus

Müstef'îlün / Müstef'îlün / Müstef'îlün / Müstef'îlün
Bahr-i Recez --./--./--./--.-

1. Seniñ bize bizden yakîn görünmezsın hicâb nedür
Çün 'aybı yok gökçek yüzün yüzündeki niķâb nedür
2. Er-Rahmândur seniñ adın rahîmliğin bize virdün
Mücrimlere haber virdün lâ-yekadü hitâb nedür
3. Sen buyurduñ ey pâdişâh Yehdullâhu limen yeşâ'
Şerîkin seniñ hâşâ suçlu kimdir 'azâb nedür
4. Yûnus bu göz anı görmez görenler de haber virmez
Bu menzile 'akıl irmez bu görünen serâp nedür

İlâhî Hazret-i Şemsî

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün
Bahr-i Remel -./-./-./-./-

1. Vâsıl olmaz kimse Hakkâ cümleden dūr olmadan
Kenz açılmaz şol gönülden pāk u pūr-nūr olmadan
2. Sür çıkar ğayrı gönülden tā tecellî ide Hak
Pâdişâh konmaz sarāya hâne māmur olmadan
3. Mest olup mestâne geldim tā ezelden tā ebed
İçdiler 'aşkın şarābın āb-ı engūr olmadan
4. Mûtü ķable en temûtü sırrına mazhar olan
Haşr u neşri bunda gördü nefha-yı şūr olmadan

5. Hâk cemâliñ Ka‘be’sini kıldı ‘âşıklar tavâf
Yerde Ka‘be gökyüzünde Beyt-i Ma‘mûr olmadan
6. ‘Ârif olanlar kelâmı ğayrıdan gelmez velî
Bes Ene’l-Hâk nice disün kişi Manşûr olmadan
7. Bir muhâl sevdâya düşmüş rûz u şeb Şemsî müdâm
Hâkka makbûl olmak ister halka menfûr olmadan

İlâhî Hazret-i Yûnus

1. ‘Aşk âteşi cigerimi yağa geldi yağa gider
Ġarîb başım bu sevdâyı çeke geldi çeke gider
2. Zikriñ kâr etti cânıma ‘âşıklar gelsün yanıma
‘Aşk zincîrin dōst boynuna tağa geldi tağa gider
3. Bize de olsa zâkir başı hîç onulmaz bağırı bāşı
Gözlerimiñ kanlı yaşı ağa geldi ağa gider
4. ‘Âşıklar durur sözüne ğayrı görünmez gözüne
Benim gönlüm dōst yüzüne bağa geldi bağa gider
5. Şakır Yûnusuñ dilleri dâ’im öter bûlbûlleri
Haş bağçeniñ top gülleri koğa geldi koğa gider

[18a]

İlâhî Hazret-i Fazlî

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün
Bahr-i Remel ..--/..--/..--/..-

1. Vire mi derd şanem derdime dermân vire mi
Vahtidir kûr-ı kemûn dem be dem artar elemi
2. Yazayım derse kalem kirpiğini şerhini ben
Yarayım bıçak ile başdan ayağa kalemi
3. Hâyli demdir ben anun gözlerini hastasıyım
Ey kızıl gül saña kim çekdi dikenden haremi
4. Yüzümü yerlere sürüp geceler yalvarırım
Kâfire vird[i] murâdı yâ bize vermeye mi
5. Fazlî sen mâhı seversen yüzünü göklere tut
Hâşâ mahrûm kıya mı çokdur İlâhın keremi

İlâhî Hazret-i Yûnus

1. Yitürdüm ben beni bulmak isterem
Sen ‘inâyet eyle Raḥmânım Allâh
Kapuñda eğlenip kalmak isterem
Sen hidâyet eyle Sulṭânım Allâh
2. Günâh deryâsına girdim kışladım
Bildüğüm bilmediğümü işledim
Günâhıma ağlamağa başladım
Sen ‘inâyet eyle Raḥmânım Allâh

3. Günâhım bilenler dünyâda gülmez
Allâh Allâh diyen hîç mahrûm kalmaz
Bir ben girmek ile cehennem dolmaz
Hidâyet eyle Sulţânım Allâh

4. Raĥmet deryâsı eĥaķ kullar için
Toĥrulup varanın ‘afv eder suçun
Ben girmekle dolmaz cennetiñ için
Sen ‘inâyet eyle Raĥmânım Allâh

5. Seni bilmeyenler olur îmânsız
Sen Hâlık-i küllî şey’siñ gümânsız
Dervîş Yûnus cinânı n’itsün sensiz
Sen hidâyet eyle Sulţânım Allâh

İlâhî Hazret-i Nesîmî

1. Şem‘e düşen pervânele
Gelsün bir hoşça yanalım
Câna kıyan dîvaneler
Gelsün bir hoşça yanalum

2. Yanmaķdır bizim kârımız
Harc ederiz hep varımız
Pervânele yârânımız
Gelsün bir hoşça yanalum

3. Varın söyleñ şol bülbüle
Neden ‘âşık olmuş güle
İrmek isterse ol güle
Gelsün bir hoşça yanalum

4. Gel şeyhzâdem gel sen de yan
Yaş yerine dökelim kan
Dîdâr-ı Hakkı isteyen
Gelsün bir hoşça yanalum

5. Nesîmî'[yi] döğen taşlar
Akıdalum kanlı yaşlar
Hakk tarîkdir bu kardaşlar
Gelün bir hoşça yanalum

İlâhî Hazret-i Mevlânâ

Mef'ûlü / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Fe'ûlün
Bahr-i Hezec --./---/---/..--

1. Şem'-i rûyına cismimi pervâne düşürdüm
Evrâk-ı dilim âteş-i suzâne düşürdüm
Bir kaçre iken kendimi 'ummâna düşürdüm
Semâ' şafâ cânâ vefâ rûha gıdâdır

[18b]

2. Diñle sözümi saña direm özge edâdır
Dervîş olana lâzım olan 'aşk-ı Hudâdır
'Âşıkñ nesi var ise ma'sûka fedâdır
Semâ' şafâ cânâ vefâ rûha gıdâdır

3. 'Aşk ile geliñ eyleyelim zevk u şafâyı
Zevk ile şafâlar süre Hû ile Hâyı
Çalalım kudüm debredelüm def ile nâyı
Semâ' şafâ cânâ vefâ rûha gıdâdır

4. Ey şüfî bizim sohbetimiz cāna şafâdır
Hakla ezel itdiğimiz ‘ahde vefâdır
Bir cür‘amızı nûş ide gör derde devâdır
Semâ‘ şafâ cānâ vefâ rûha ğıdâdır
5. ‘Aşk ile gelin tâlib-i cüyende olalım
Zevk ile şafâlar sürelim zinde olalım
Hazret-i Mevlânâ’ya geliñ bende olalım
Semâ‘ şafâ cānâ vefâ rûha ğıdâdır

İlâhî Hazret-i Yûnus

1. Uyurken tapduru kalkdım ağlayı
Hakkın dîvânına elim bağlayı
Şeyhime vardım ağlayı ağlayı
Yeşil ‘alem ile gelür Muḥammed
2. Sancağın çekdi de ‘arşa yürüdü
Yüreğim içinde yağım eridi
Resûlün nûru ‘âlemi bürüdü
Yeşil ‘alem ile gelir Muḥammed
3. Sancağın sağında La ilâhe illallâh
Sol yanında Muḥammed Resûlullâh
Müştaş oldum göster yâ Kerîm Allâh
Yeşil ‘alem ile gelir Muḥammed
4. Seni seven ‘âşık böyle mi sever
Seni seven şâdık tutuşup yanar
Yeşil hulle giyer Burağa biner
Yeşil ‘alem ile gelir Muḥammed

5. Altun na‘lîn giymiş hem ayağında
Kırmızı gül bitmiş al yanağında
Tazece açılmış kuşluk çağında
Yeşil ‘alem ile gelir Muḥammed

6. Seni sevenlerin çokdur cefâsı
Yarın maḥşerde olur anıñ şafâsı
On sekiz biñ ‘âlemiñ Muştafâsı
Yeşil ‘alem ile gelir Muḥammed

7. Seni sevmeyenler gider îmânsız
Ḥaḳ peygâmbersiñ şükür gümânsız
Dervîş Yûnus ‘âlemi n’itsün sensiz
Yeşil ‘alem ile gelir Muḥammed

İlâhî Ḥazret-i Şadîḳî

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün
Bahr-ı Remel -.-/-.-/-.-

1. Ey ḥabîbiñ ‘âşık u dîvânesi
Meclis-i zikr-i Resûlullâha gel
2. Âfitâb-ı ḥüsnünün pervânesi
Meclis-i zikr-i Resûlullâha gel
3. Geç sivâdan sırr-ı zâta maḥrem ol
Dem-be-dem ezḳâr ile dil harem ol
4. Ârzûmend-i ḥabîb-i ekrem ol
Meclis-i zikr-i Resûlullâha gel

5. Rāz-ı ‘aşka āşinā olmak dile
Maḥrem-i sırr-ı Hudā olmak dile
6. Ma‘rifette pîşvā olmak dile
Meclis-i zikr-i Resūlullāha gel
7. Kaşd ederseñ nūr-ı vechi görmege
Devlet-i rāhına her dem irmege
8. Hak-i pāy-i ḥazrete yüz sürmege
Meclis-i zikr-i Resūlullāha gel
9. Çün Şadîkî kaḥr-ı iştîyākısıñ
Bu şıfatla şöhreti afākısıñ
10. Cān u dilden Muştafā müştākısıñ
Meclis-i zikr-i Resūlullāha gel

[19a]

İlāhî Ḥazret-i Şeyhî

1. Ben de bir ḥör ḥakîr kulum
Elim boş ‘amel bir siyāh-rūyum
Hemān ben gülerim müştāk-ı Hūyum
Raḥmıñ çok Allāhım ‘afv eyle günāhım
2. Saña lāyık ‘amel bende yokdur āh
Her günde yazılır nice biñ günāh
Korḫarım maḥşerde ideler ikrāh
Raḥmıñ çok Allāhım ‘afv eyle günāhım

3. Günāhım deryāsı boyumdan aşdı
Nefsimle iblisler baña sataşdı
Melekler cürmümü yazmadan şaşdı
Raḥmıñ çok Allāhım ‘afv it günāhım
4. Adında Şeyḥoğlu korkmazsıñ Hāḳdan
Hālīñle okursuñ qarāyı aḳdan
Hāḳ bilür ḥalimiz yakın ıraḳdan
Raḥmıñ çok Allāhım ‘afv eyle günāhım

İlāhı Hāzret-î Sezā’î

1. Elif Allāhın kânı
Be bâğdadır nişānı
Te tañrınıñ arslanı
‘Abdü’l-kādir Geylānî
2. Se şābittir sırrında
Cim cemālīñ nūrunda
Ha ḥayātīñ ‘ilminde
‘Abdü’l-kādir Geylānî
3. Hı Hudānıñ yapusu
Dāl delālet ḳapusu
Zel zelīlīñ ṭapusu
‘Abdü’l-kādir Geylānî
4. Rā birisi uludur
Ze ziyāde uludur
Sin sa‘ādet yoludur
‘Abdü’l-kādir Geylānî

5. Şın şerî‘at aķvāli
Şad şafānuñ ef‘āli
Dağ đalālet ħalāsı
‘Abdü’l-kādir Geylānî
6. Tı tarîkat sultānı
Zı zāhirdür burhānı
‘Ayın ‘aşkıñ ‘irfānı
‘Abdü’l-kādir Geylānî
7. Ğayın ğayetde zikri çok
Fe fenāda fikri yok
Kaf kudretten ħazzı çok
‘Abdü’l-kādir Geylānî
8. Kef kerāmetdir işi
Lām lütfudur cünbişi
Mîm muhabbet dervîşi
‘Abdü’l-kādir Geylānî
9. Nūn nazîri yok anuñ
Vāv vücud[1] zamānuñ
He himmeti cihānuñ
‘Abdü’l-kādir Geylānî
10. Lām-elif lādır mekānı
Ye yokdur hem nişānı
Sezā’îniñ sultānı
‘Abdü’l-kādir Geylānî

İlâhî Hazret-i Rûmî

1. Hayflar şu benim geçen ‘ömrüme
Dervîşlik ne güzel sultânlık imiş
Hû dedikçe şafâ verir cânıma
Dervîşlik ne güzel sultânlık imiş
2. Dervîş ayağına giyer na‘lîni
Gider Mevlâya şalını şalını
Hağdan gayrı kimse bilmez hâlini
Dervîşlik ne güzel sultânlık imiş
3. Dervîşin eğnine ‘abâ biçdiler
Añlar kevşer şarâbından içdiler
Çehâr-yâr-ı güzîn böyle geçdiler
Dervîşlik ne güzel sultânlık imiş
4. Dervîşin birisi Bâyezîd Bistâm
Dervîşlikde buldu yâreye merhem
Tâcını terk etti İbrâhîm Edhem
Dervîşlik ne güzel sultânlık imiş
5. Bakmaz mısın şu dünyânın hâline
Pâdişâhlar çâre bulmaz ölüme
Eşrefoğlu Rûmî şükret hâlüne
Dervîşlik ne güzel sultânlık imiş

İlâhî. Hazret-i Hüdâyî

1. Tevhîd ile olur her derde dermân
Hağka tevhîd ile ermiş erenler
Tevhîd ile olur her müşkil âsân
Hağka tevhîd ile ermiş erenler

2. Göñlüñün pasını silmek dilerseñ
Bilmedikleriñi bilmek dilerseñ
Eğer Hakkı sen de bulmağ dilerseñ
Hakka tevhiid ile ermiş erenler

[19b]

3. ‘Aleme ‘ibret gözüyle bakanlar
Çerāğın nūr-ı Mevlādan yağanlar
Yerden gökten geçüb ‘arşa çıkanlar
Hakka tevhiid ile ermiş erenler
4. Aldanma şağın sen bu kâ’ināta
Geç ağ u qarādan bağ nūr-ı zāta
İrmek ister iseñ bākî hayāta
Hakkı tevhiid ile bulmuş erenler
5. Bulmağ ister iseñ eğer Hudāyı
Ehl-i tevhiide hizmet et Hudāyî
Yola çeken oldur bāy u gedāyî
Hakkı tevhiid ile görmüş erenler

İlāhî Hazret-i Necātî

Fā‘ilātün/Fā‘ilün/Fā‘ilātün/Fā‘ilün
Bahr-i Remel -.-/-.-/-.-/-.-

1. Şubh olunca āh [u]zār kalmadı şabra qarār
Turmayup seni arar Yā-Resūlallāh meded
2. ‘Aşkın āteşi şedîd parladı dilde cedîd
Vaşlını ider ümîd Yā-Resūlallāh meded

3. Āh edip hem ser-te-ser serserî böyle gezer
‘Aşkıñı kimde sezer Yā-Resūlallāh meded
4. Senden özge cāna yār yok durur hem āşikār
Eyleyüp sende karar Yā-Resūlallāh meded
5. Mürşidedir himmeti tuyar varan lezzeti
Ġayra yokdur hāceti yā-Resūlallāh meded
6. Necatî pervāneler bülbül-i nālāneler
‘Āşık-ı dīvāneler Yā-Resūlallāh meded

İlāhî Hāzret-i Na‘tî

Fā‘ilātün/Fā‘ilün/Fā‘ilātün/Fā‘ilün

Bahr-i Remel -./-./-./-./-

1. Dû-cihānîñ meflîheri enbiyālar serveri
‘Aşkına ben müşterî vermişem cān u seri
2. Bāğ-ı şıdkıñ bir güli çār-yārıñ bülbüli
Ol Ebû-Bekir velî ‘āşıkāñ ser-defteri
3. Nāşıru’d-dîn pür-zafer tal‘at-ı şakku’l-kamer
Serverim şāhım ‘Ömer ol şecā‘at meşderi
4. Şāh-ı Zi’n-nūreyn-i şān ol hayā-i baħr-ı kân
Cāmi‘ü’l-ı Qur’ān olan Hāzret-i ‘Osmān eri
5. Mü‘minîniñ evveli şāh-ı merdān ‘Alî
Daħı dîniñ mūnceli yıkdı bāb-ı Hayber’i

6. Bunlara Na‘atî sen kıl fedâ cân ile ten
Hem Hüseyn ile Hasen ol şehâdet mezheri

İlâhî ‘Hâzret-i Yûnus

1. İsm-i Sübhân virdiñ mi var
Bağçelerde yurduñ mu var
Bencileyin derdiñ mi var
Garîb ğarîb ötme bülbül
2. Bilürem ‘âşıkşın güle
Garîb hâliñ kimler bile
Seher vaqti ğonce güle
Tolaşıp da ötme bülbül
3. Pervâz urup uçar mısıñ
Deryâları geçer misñ
Bencileyin nâ-çar mısıñ
Nâ-çar nâ-çar ötme bülbül
4. Yeter kendiñ helâk itdiñ
Ciğercügüm kebâb itdiñ
Âhîr bizi harâb itdiñ
Harâb harâb ötme bülbül
5. Domurcuk güller ararsın
‘Aşk âteşine yanarsıñ
Pervâne gibi dönersiñ
Dönüp dönüp ötme bülbül

6. B lb l yuva n mı yığıldı
Yavruların mı döküldü
 l m sağa mı dokundu
Dertli dertli ötme b lb l

7. B lb l  anadı nda al var
Var git sen ta rıya yalvar
Seher vak tde bir h l var
Seher vak ti ötme b lb l

8. Y nus v c du  p k iken
Cih nda mi li  yok iken
Seher vak ti H k der iken
Bizi de unutma b lb l

 l h  H zret-i Y nus

1. M 'mini   albini yuyup arıdan
L -il he illa' l hdır ya nedür
Ma vedip cah m   n r n eriden
L -il he illa' l hdır ya nedür

2.  ıdk  ile o ursa bunu bir z hid
'Afv olur g n h  p k olur l -b d
Cennette o urlar bunu her ' bid
L -il he illa' l hdır ya nedür

[20a]

3. Cennete seyrettim ben  ol b lb l 
Bülbüller bekler  ıdk  ile g l 
Cehennemden az d eden her  ulu
L -il he illa' l hdır ya nedür

4. Dervîş Yûnus der ki Mevlâ bir ulu
Farz ile sünneti işleyen kulu
Cennetiñ üst eşiğinde yazılı
Lâ-ilâhe illa'llâhdır yâ nedür

İlâhî Hazret-i Niyâzî

1. Gel ey bād-ı şabâ lutf eyle bir dem
Haber vir bize cānān ellerinden
Beşâretle bizi kıl şād u hurrem
Haber vir bize sultān ellerinden
2. Aradım nice yıl kevn ü mekânı
Bulunmadı anuñ nām u nişānı
‘Aceb kande bulsun isteyen anı
Haber vir bize irfān ellerinden
3. Seherde açılan güllerde midir
Yağud efgān iden dillerde midir
Akan şular esen yellerde midir
Haber vir bize ihsān ellerinden
4. Harîm-i Kuḏs-i Lāhūta varırsañ
Sarāy-ı hāş-ı cānānı görürseñ
Yine ‘azm eyleyüp bunda gelürseñ
Haber vir bize hākān ellerinden
5. Ol elden ‘azm eyleyince cihāna
Tamuya uğrarsan döner cināne
Tesellî kıl kulüb-ı ‘āşıkāne
Haber vir bize bürhān ellerinden

6. Nesîm-i feyz-i akdes bahr-ı cûduñ
Havâdisten muḳaddesdir vücûduñ
Tecellî zât-ı a‘lâdır şuhûduñ
Haber vir bize şâhân ellerinden

7. Eğer bir cân ise hüsnuñ bahâsı
Nice biñ cân olsun anıñ fedâsı
Niyâzî’niñ kadîmî âşinâsı
Haber vir bize ‘ummân ellerinden

İlâhî Hazret-i Niyâzî

1. Ey ğarîb bûlbûl diyârıñ ḳandedir
Bir haber ver gül-‘izârıñ ḳandedir
Sen bu ilde kimseye yâr olmadıñ
Var seniñ elbette yârıñ ḳandedir
2. Artdı günden güne feryadıñ seniñ
Âh u efgân oldu mu‘tâdıñ seniñ
‘Aşk içinde kimdir üstâdıñ seniñ
Bu seniñ şabr u ḳarârıñ ḳandedir
3. Bir enîsiñ yok ‘aceb hayretdesin
Râhatı terk eyleyüp mihnetdesin
Gice gündüz bilmeyüp fûḳatde[sin]
Ya seniñ leyl ü nehârıñ ḳande[dir]
4. Ne göründü güle ḳarşı gözüñe
Ne büründü baḳtığınca özüñe
Kimse âgâh olmadı hîç sözüñe
Bilmediler şeh-süvârıñ ḳandedir

5. Gökte uçarken seni indirdiler
Çār ‘anāşır bendlerine urdular
Nūr iken adın Niyāzî koydular
Şol ezelki i‘tibārın kıandedir

İlāhî Hāzret-i Hüdāyî

1. Kıldan saña lāyık n’ola
‘Āşık seni kıande bula
Meger senden ihsān ola
Yā Rabbenā yessir-lenā
2. Nefse bizi ışmarlama
Çiğnetme derd ile ğama
İrgür saña yolda kıoma
Yā Rabbenā yessir-lenā
3. Ey lā-yezāl u lem-yezel
Kıanı saña lāyık ‘amel
‘Abdın işi sehv ü zeel
Yā Rabbenā Yā Rabbenā
4. Kıoyma Hüdāyî’yi ğarīb
Lütfuñla kııl vaşlın naşīb
Yessir merāmı yā Mucīb
Yā Rabbenā Yā Rabbenā

[20b]

İlâhî Hazret-i Yûnus

1. Ey ‘âlemleri yaradan
Kaldır perdeyi aradan
İrşâd eyle mâverâdan
Kaldır perdeyi aradan
2. Sensiñ evvel sensiñ âhir
Cümlemize olduñ fâtir
Hûn cigerüm oldu tâhir
Kaldır perdeyi aradan
3. Pek yücesiñ yüce ğanî
Ezelden bilürem seni
Bilmez ki şavma‘a beni
Kaldır perdeyi aradan
4. Yûnus’um korkmam ölümdeñ
İsmâ’il gibi kanımdan
Uşandım tatlı cânımdan
Kaldır perdeyi aradan

İlâhî Hazret-i Yûnus

1. Gâhda bir göñlüm coşar
Bilmem n’idesüm gelir
Ben dervîşim diyene
Bir ün idesüm gelir
2. Şırât kıldan incedür
Kılınçdan keskincedür
Varup anuñ üstüne
Köşkler yapasım gelür

3. Altında gayya vardur
İçi nār ile pürdür
Varup anuñ içinde
Biraz yanasım gelür
4. Ben günāhımca yanam
Raḥmet şuyuyla yunam
İki kanad takınup
Biraz uçasım gelür
5. Andan cennete varam
Cennetde cemāl görem
Ḥūrî ile ğılmānı
Bir bir kapasım gelür
6. Dervîş Yūnus bu sözü
Egri bügri söyleme
Seni ḥisāba çeker
Bir Mollā Kāsım gelür

İlāhî Ḥazret-i Yūnus

1. Allāh adı uludur
Emrin tutan kuludur
Meşāyihler yoludur
Allāh diyelim Allāh
2. Allāh adı dillerde
Sevgisi gönüllerde
Şol karanlık yerlerde
Allāh diyelim Allāh

3. Ey Muḥammed ümmeti
Terk eylemen sünneti
Urmarsañ şefâ‘ati
Allāh diyelim Allāh

4. Dervîş Yûnus ölünce
Varup kabre girince
Rabbiñ kimdir deyince
Allāh diyelim Allāh

Îlâhî Hazret-i Hilmî

1. Şerî‘at bağıniñ gülü
Tarîk-i Ahmed’in yolu Hû Hû
Hakîkatten tutar eli
Şah Sultân Nakş-bendî Hû

2. Fenâ sözlerin penâhı
Vâkıf-ı sırr-ı Îlâhî Hû Hû
On iki tarîkiñ şâhı
Sultân Nakş-bendî Hû

3. Erenler olursa mu‘în
Mürşid-i kutbü’l-‘arîfîn Hû
Pîrimiz ol Bahâü’ d-dîn
Şah sultân Nakş-bendî Hû

4. Okurlar hatm-ı h-âcegân
Bulurlar vuslat-ı Raḥmân Hû Hû
‘Âşıka gün [gibi] burhân
Sultân Nakş-bendî Hû

5. Dese Hilmî kıl zârî
Cân u dilden kıl ıkrârı Hû Hû
Hakîkat bâğı gülzârı
Sultân Nakş-bendî Hû

İlâhî Hazret-i Rûmî

1. Şeyh beni firkat oduna
Yağdı yağdı da gönderdi
Şeyhim ela gözleriyle
Bağdı bağdı da gönderdi
2. Şâhin yavrusuyum uçdum
Şeyhiñ durağına düşdüm
Nûrdan kadeh şundu içdim
Mestân etdi de gönderdi

[21a]

3. Ben tûtiyem sükker yerim
Dōst bağçesinde yaylarım
Şeyh himmetiyle söylerim
Bûlbûl işitdi de gönderdi
4. Beni dîvâne eyledi
‘Aklımı hayrân eyledi
Gözüm yaşın seyl eyledi
‘Ummân etdi de gönderdi
5. Benim Eşrefoğlu Rûmî
Îmâna verdim küfrümü
Vîrâne gönlüm şehrini
Ta‘mîr etdi de gönderdi

İlâhî Hazret-i Yûnus

1. Benim ol ‘aşkıñ bahresi deñizler hayrân baña
Deryâ benim kaçremdir ‘arş oldu seyrân baña
2. “Âdem yaratılmadan cân gözü açılmadan
Kevn ü mekân olmadan ‘arş oldu mekân baña
3. Yok iken o bār-gāh sen var idin pādīshāh
Âh bu ‘aşk elinden âh derd oldu dermân bana”³¹
4. “Çünkü geldi Muştafâ kalbi dolu pür-şafâ
Ol bize kıla vefâ ondandır ihsân bana”³²
5. Dōsta giderken yolum mülke erişti elim
‘Aşkdan söyler bu dilim oldu tercemân baña
6. Şerî‘at ehli irak erişmez bu menzile
Ben kuş dilin bilürem söyler Süleymân ana
7. Yûnus bu halk içinde eksikligiñ Hâk bilür
Dîvâne olmuş çağırır dervîşlik bühtân bana

İlâhî Hazret-i Hakkî

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün
Bahr-i Remel -.-/-.-/-.-/-.-

1. Hikmet-i “innî Enallâh”ı kelîm-i yâre şor
Sırrını Elestü nârîñ tâlib-i dîdâre şor

³¹ Der-kenar olarak verilmiştir.

³² Der-kenar olarak verilmiştir.

2. Cümle ‘âlem mest durur cām-ı tecellîden tamām
Meclis aḥvālın dilerseñ ‘âşık-ı huşyâre şor
3. Hâb-ı ğafletde yatan bilmez nedir kıadr-i berât
Ger ânı bilmek dilerseñ sâlik-i bîdâre şor
4. Men ‘aref sırrın ne bilsin zâhid-i efsürde-dil
Gel berü sâlik anı bir vâkıf-ı esrâre şor
5. Müşkölüñ var ise Haqqî fenn-i ‘aşk içre eger
Âsitân-ı Halvetûde Şeyh-i dergeh-dâre şor

[21b]

İlâhî Hazret-i Sezâ’î

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün
Bahr-i Remel -./-./-./-./-

1. Cām-ı ‘aşkı nûş eden ol gözleri mestāneden
Mest olup fark etmez oldu mescidi meyḥāneden
2. Şeş cihetten gûş eden Haqqıñ ḥıtabın şüphesiz
Bî-cihet seyr itdi anı Ka‘be’den büt-ḥāneden
3. Maḥrem olmaz zāt-ı Haqq’a bilmiş ol ehl-i ‘uḳûl
Terk edip ‘aklı ḥaber al gel berü dîvāneden
4. Nâr-ı ‘aşkıñ sûzişin pervāne bilmez ben kıadar
Çünkü ben ol nâre evvel yanmışım pervāneden
5. Vahdet içre âşinā idi Sezâ’î yâr baña
Şimdi keşretde tegāfûl eyledi āyāneden

İlâhî Hazret-i Zekâ'î

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

Bahr-i Remel -./-./-./-./-./-

1. Gel vücûduñ âteş-i 'aşk-ı Habîbullāha yak
Çeşm-i kalbiñ ol ziyā feth idüp Mevlāya bak
2. Sîneñ içre nûr-ı zikr ile uyandır bir çerāğ
Ol çerāğıñ şu'lesinde görüne dîdâr-ı Hakk
3. Maḥrem-i sırr-ı Hūdā peygamber-i āḥir zamān
Kümmel-i ehl-i ḥaḳîkat andan aldılar sebāk
4. Nûr-ı fahr-ı 'āleme eyle teveccüh dā'imā
Māh-ı kalbiñ ede engüş-t-i işāret iki şak
5. Mu'cizâtı şubḥ-ı şādık gibi zāhir bā-ḥuşuş
Hazret-i Qur'an'ı inzāl eyledi Rabbü'l-felaḳ
6. Şems-i Hakk'dan irişüb nûr-ı hidāyet bir nefes
Dilerem kalb-i Zekâ'î açılır misl-i şafaḳ

İlâhî Hazret-i Şeyḫ İbrāhîm

1. Beni yaktıñ yandırdıñ
Yeter ey cān bûlbûlü
Zevkimden uşandırdıñ
Yeter ey cān bûlbûlü

2. Yaktıñ beni fūrkatde
Bırakdıñ hem ğurbetde
Rāhat kalmadı tende
Yeter ey cān bñlbñlü

[22a]

3. Fūrkat kemendiñ taqdıñ
Nār-ı sūzāna atdıñ
Müşkil derde bıraқdıñ
Yeter ey cān bñlbñlü

4. Çñn düşñrdñn keşrete
Hasret kaldım vaḥdete
Rāzı oldum hicrete
Yeter ey cān bñlbñlü

5. ‘Aşқа düş ey Şevkiyā
‘Aşkıñı etme hebā
Şimden gerü e’l-vedā‘
Yeter ey cān bñlbñlü

6. Şaşdım doğru rāhımı
Alma benim āhımı
Yaқdıñ bu İbrāhīm’i
Yeter ey cān bñlbñlü

[22b]

İlâhî Hazret-i Fuâdî³³

1. Hağ yoluna‘âşık olup inleyen
Girsün Şa‘bân Efendi’niñ yoluna
Hağğın dîdârını görmek isteyen
Girsün Şa‘bân Efendi’niñ yoluna
2. Cennet yolu şerî‘atle bulunur
Hağğın yolu tarîkatle bulunur
Vuşlat yolu hağîkatle bulunur
Girsün Şa‘ban Efendi’niñ yoluna
3. Erkâna girenler ġâfil girmesün
Mevlânîñ zîkrinden ġâlî olmasun
Hağdan ġayrılara ġönül virmesün
Girsün Şa‘bân Efendi’niñ yoluna
4. Kemâl isteyenler yolda şâdığdır ³⁴
Cemâl isteyenler Hağğ’a ‘âşığdır
(...)
[Girsün Şa‘bân Efendi’niñ yoluna]
5. ‘Âşık ‘Ömer Hağğ’ı cândan sevenler
Tecellî-i ‘âlem görsem diyenler
Erenler yoluna girsem diyenler
Girsün Şa‘bân Efendi’niñ yoluna

³³ Mükerreren verilmiştir.

³⁴ Bu dörtlük yazmada iki mısra olup şiirin yayımlanmış hallerinde de bulunmamaktadır. Mürettib tarafından eklenmiş olabilir.

İlāhî Hazret-i Yūnus³⁵

Müstef'ılün / Müstef'ılün / Müstef'ılün / Müstef'ılün
Bahr-i Recez --./--./--./--.-

1. Hâk te‘ālā emreylemiş gelsün Cebrā’îl’im demiş
Var ol Hâlîl’ime söyle ‘ahdi yerin bulsun demiş
2. Cebrā’îl hâtmini kılar Hâlîlullah çok çok ağlar
Seni benden kırbân diler oğul İsmā‘îlim demiş
3. Hâk beni kırbân dilerse babam ne çekersin guşsa
Genç kuzu kırbân olursa cânım fedâ olsun demiş
4. Elini bağlar babası geldi melekleriñ hepsi
Dimesünler Hâkka ‘âsî elimi çöz babam demiş
5. İsmā‘île çaldı bıçak kesme diyü emr itdi Hâk
Yetmiş kez tamām olunca ne kesemezsiñ bıçak demiş
6. Bıçağını çaldı taşa kesdi taşı başdan başa
İsmā‘îlim biñler yaşa oğul İsmā‘îlim demiş
7. Koç kırbân gönderdi Celîl önünde Cebrā’îl delîl
Ben senden cömerdim Hâlîl kaldır İsmā‘îlim demiş
8. Yūnus bayram gün kes kırbân olsun her dertlere dermān
Şırâtı geçmede âsān korkmasun kıllarım demiş

[23b]

³⁵ Mükerreren verilmiştir.

İlâhî Hazret-i Şevkî

1. Geçirdim ‘aqlımdan seni
Yazık oldu saña ‘ömrüm
Bırakdım gurbetde seni
Hayıf oldu saña ‘ömrüm
2. Eṭrāfımı ‘işyān aldı
Şaşdı ‘aqlım fikre daldı
‘Arza-i maḥşere kaldı
Yazık oldu saña ‘ömrüm
3. ‘İbādet etmedim aṣlā
Ḳabāḥatten giydim ‘abā
Hîç dımedim saña vefā
Yazık oldu saña ‘ömrüm
4. Ḥayra dā’ir bir ‘amel yok
Günāḥ deryāsı ḥadden çok
Hîç demezem sıcak soğuk
Yazık oldu saña ‘ömrüm
5. Ayrılınca rūhum tenden
Vedā‘ edip saña benden
Şikāyet eyleme benden
Yazık oldu saña ‘ömrüm
6. Şevkî der ki ḥālim yamān
Olmuşum ḥāk ile yeksān
Bulunmaz derdime dermān
Yazık oldu saña ‘ömrüm
Hayıf oldu saña ‘ömrüm

İlâhî Hazret-i Yûnus

1. Düşdüm ‘aşkına Mevlânîñ
Âvâresiyim sevdânîñ
Mevci bulunmaz deryânîñ
Gel gör beni beni ‘aşk n’eyledi
Derde giriftâr eyledi

2. Ben ağlarım yane yane
‘Aşk boyadı beni kıane
Ne ‘âkılem ne dîvâne
Gel gör beni beni ‘aşk n’eyledi
Derde giriftâr eyledi

3. Derdi olan ‘âr eylemez
Derd çekmeyen zâr eylemez
Tabîbler tîmâr eylemez
Gel gör beni beni ‘aşk n’eyledi
Derde giriftâr eyledi

[24a]

4. Gâh eserim yeller gibi
Gâh tozarım yollar gibi
Gâh coşarım şular gibi
Gel gör beni beni ‘aşk neyledi
Derde giriftâr eyledi

5. ‘Âşık Yûnus dağlar aşar
Varup Medine’ye düşer
Ravzasını gören şaşar
Gel gör beni beni ‘aşk neyledi
Derde giriftâr eyledi
Ciğerimi hûn eyledi

İlahî

1. On beş yıldır döne döne
Ben kül oldum yane yane
Şuynu içsem kane kane
'Âşık oldum Ballı Tağ'a
Hasret oldum efendime

2. Ballı Tağ'ın yolu uzun
Kın ağlıyor iki gözüm
Eşigine sürsem yüzüm
'Âşık oldum Ballı Tağ'a
Hasret oldum efendime

3. Ballı Tağ'ın uzun yolu
Başucunda zenzem şuyu
Ayak ucunda öğlen kûyu
'Âşık oldum Ballı Tağ'a
Hasret oldum efendime

4. Ballı Tağ'ın etekleri
Evliyânın yatakları
Enbiyânın çiçekleri
'Âşık oldum Ballı Tağ'a
Hasret oldum efendime

[24b]

5. Ballı Tağ'ın gürgenleri
Secde eder hep dalları
Hû Hû çeksın çiçekleri
'Âşık oldum Ballı Tağ'a
Hasret oldum efendime

6. Gecelerde kâ'im olsam
Gündüzlerde şâ'im olsam
Ballı Tağ'a dâ'im olsam
'Âşık oldum Ballı Tağ'a
Hasret oldum efendime

İlâhî Toprak

1. Gel toprağı hor görme Toprakta neler yatır
Evliyâ hû enbiyâ yüz biñ peygamber yatır
2. Arkasıylan kum çeken gözyaşıynan yoğuran
Ka'beye binâ kıran Halîl peygamber yatır
3. 'Âşâsın ejder eden şuyu yarıp yol eden
Fır'avnu helâk eden Mûsâ peygamber yatır
4. Cennette buğday yiyen dünyâya evvel gelen
Ğaflet gömleğini giyen Âdem peygamber yatır
5. Balık karnında duran deryâyı seyr eyleyen
Türlü hikmetler gören yûnus peygamber yatır
6. Ata ana gülleri Kıur'ân okur dillleri
Faţıma ana oğulları Hasan Hüseyin yatır
7. Develere hüküm eden mülkünü külfet gören
Tahtını yerlere süren Sulţân Süleymân yatır
8. Ol Allâhın habîbi derdlilerin tabîbi
Cümle peygamber gülü server-i enbiyâ yatır

İlahî Şu

1. Ol dîzâr gör ne şudur
Cümleniñ maqşûdu Hûdur
Nedir hâliñ baña bildir
Nedir murâdıñ seniñ şu
2. Dâ'im alçaqtan aqarsıñ
Dertli yüreğimi yakarsıñ
Bir gün semāya çıqarsın
3. Başıñ yerden kıaldırmazsıñ
Nedir hâliñ bildirmezsin
Biridem dem beni güldürmezsiñ
Nedir murâdıñ seniñ şu
Şular engin gönül yakın
4. Başña geldiyse her gün
Sen de bize yanarsın bir gün
Nedir murâdıñ seniñ şu
Sular çağlar gönül ağlar
Zârıma inliyor dağlar
5. Ğarîb Zehrâ bunu söyler
Nedir murâdıñ seniñ şu
Şular aştı gönül coştı
Cân kıafseten kıuş gibi uçtu
Şırâtı öte mi geçti

[25a]

6. Nedir murādın seniñ şu
Gecelerde zār edersin
‘Aceb nereye gidersin
Ben ġarîbî de nedersin
Nedir murādın seniñ şu

7. Benim adım ġarîb Zehrā
İkimiz sürelim şafā
Ceddiñ Muḥammed Muşţafā
Nedir murādın seniñ şu

[25b]

1. Ulu taşda yuvam kaldı İllalāh hū
‘Üryān dağda yavrum kaldı İllalāh hū
Bu ayrılık bağırmı deldi İllalāh hū
Sen uyu bülbül ben uyanayım İllalāh hū
Sen şakı bülbül ben yaneyim İllalāh hū

2. Ulu dağda dallar iñler İllalāh hū
Her birisi Allāh der İllalāh hū
Cümle kuşlar tesbîḥ çeker İllalāh hū
Sen uyu bülbül ben uyanayım İllalāh hū
Sen şakı bülbül ben yaneyim İllalāh hū

3. Kuru kavaḵ yeşillendi İllalāh hū
Benim yārem yārem tāzelendi İllalāh hū
Bu nice kuşlar selāmlandı İllalāh hū
Sen uyu bülbül ben uyanayım İllalāh hū
Sen şakı bülbül ben yaneyim İllalāh hū

4. Kuru kavak yeşil yaprak İllalāh hū
Beyāz tene siyāh toprak İllalāh hū
Hayli zamān yerde yatmak İllalāh hū
Sen uyu bülbul ben uyanayım İllalāh hū
Sen şakı bülbul ben yaneyim İllalāh hū

5. Uyan gaflet uykusundan uyan İllalāh hū
Uyanıp da dōsta yalvar İllalāh hū
Seher vakti haqqıy ile yazar İllalāh hū
Sen uyu bülbul ben uyanayım İllalāh hū
Sen şakı bülbul ben yaneyim İllalāh hū

[26a]

İlahî Bülbul

1. Sen bunda ğarîb mi geldin
Niçin ağlarsın bülbul hey
Niçin iñlersin bülbul hey

2. Kal'a şehriñ mi yıkıldı
Yavrularıñ mı döküldü
Ġurbette yāriñ mi kaldı
Niçin ağlarsın bülbul hey
Niçin iñlersin bülbul hey

3. Kanaduñ açabilürseñ
Açuben uçabilürseñ
Hicāblar geçebilürseñ
Niçin ağlarsın bülbul hey
Niçin iñlersin bülbul hey

4. Kadriñ bilinmez mi oldu
Hatrıñ şorulmaz mı oldu
Ol dōst görünmez mi oldu
Niçin ağılarsın bülbül hey
Niçin iñlersin bülbül hey
5. Karlı dağları mı aştıñ
Deriñ ırmağlar mı geçtiñ
Dōstuñdan ayrı mı düştüñ
Niçin ağılarsın bülbül hey
Niçin iñlersin bülbül hey
6. Yunus gibi iñlersiñ
Benim (derdim) yenilersiñ
Dōstuñu görmek mi dilersiñ
Niçin ağılarsın bülbül hey
Niçin iñlersin bülbül hey

[26b]

1. Münādiler nidā eyler
Gel Allāh'a gel Allāh'a
'Āşık isen sen Mevlāya Hū
İşiden cān fedā eyler
Gel Allāh'a gel Allāh'a
2. 'Āşık isen sen Mevlāya Hū
Yeter dünyāya rağbet et
Yeter cāha muḥabbet et
Ḥaqqı bulmağa ğayret et
Gel Allāh'a gel Allāh'a

3. ‘Āşık isen Mevlāya Hû
Kem māl ile iş yetmez
Kazandığıñ saña yetmez
Kimi gördüñ koyup gitmez
Gel Allāh’a gel Allāh’a

4. ‘Āşık isen sen Mevlāya
Derūnuñdan edip āhı
Koma ġāfil seġergāhı
İşit firrū ilallāhı
Gel Gel Allāha

5. Begüm dünyāya aldanma
Cihān bākî kalır şanma
Al elin āteşe yanma
Gel Allāh’a gel Allāh’a

6. Muĥabbet sāġarıñ nūş et
Begüm deryā gibi cūş et

[27a]

Hüdāyîniñ sözünü ġuş et
Gel Allāh’a gel Allāh’a
‘Āşık isen sen Mevlāya

[30b]

(...)

[31a]

Yazılar okunamayacak durumdadır.

[32a]

İlâhî Hazret-i Yûnus

A'mâlimiz efkârımız iqbâl-i vaţandır
Serhaddimize kal'a bizim bedendür
Kavgada şehâdetle bütün serhaddimize
Gel a bizim kaygı yedendir
'Osmânlılarız cân verimiz, nâm alırsız biz

Kan ile kılıç görünür bayrağımızda
Cân korkusu gezmez ova dağımızda
Kavgada şehâdetle bütün kâm alırsız biziz
'Osmânlılarız cân verimiz, nâm alırsız biziz

Top patlasın âteş e(t)râfa şa[çılsın]
Bilsün küffar şehâdetle bütün kâm alır biziz
'Osmânlılarız cân verimiz nâm alırsız biziz

[33a]

İlâhî

Kalkıñ ey vatandaşlar
Sevinelim kardaşlar
İşte bu meserret yaşasın 'Osmânlılar
Yaşasın hürriyet 'adâlet müsâvât yaşasın
Yaşasın cem'iyet ordumuza kuvvet
Yaşasın vatan

Bir lisân etti Hüdâ ne rü'yâdır ne hulyâ
Gecemiz gündüzlerde perişân oldu
Yaşasın hürriyet 'adâlet müsâvât
Yaşasın millet yaşasın cem'iyet
Ordumuza kuvvet yaşasın vâtan

İlâhî

1. İsm-i Sübhân viridiñ mi var
Bağçelerde yurdun mu var
Bencileyin derdiñ mi var
Böyle garîb ötme bülbül

İlâhî Hazret-i Rûmî

1. Hayflar benim geçen 'ömrüme
Dervîşlik ne güzel sultânlık imiş
Hû dedikçe şafâ verir cânıma
Dervîşlik ne güzel sultânlık imiş

Sonuç

Kökenleri açısından Cahiliye Dönemi'ne kadar dayanan mecmualar herhangi bir konuda manzum, mensur ya da manzum ve mensur karışık olarak oluşturulmuş olup bizlere geçmişin kapılarını açmakta önder olurlar. Yazıldıkları döneme dair birçok bilgi barındıran mecmuaların araştırması yakın geçmişe kadar üzerinde çok durulan bir çalışma değildir. Günümüzde akademik çalışmalarda gördüğü rağbet mecmuaların asıl değerini ortaya koymuştur. Mürettibinin ilgi, istek ve beğenileri doğrultusunda oluşturulan mecmualar; dönemin yaşantısına, zevklerine, edebi özelliklerine, divanlarda adına ve şiiirlerine rastlanmayan birçok şairin ortaya çıkmasına, bilinen bir şairin divanında yer almayan başka bir şiiirinin ortaya çıkmasına olanak sağlamaktadır. Tüm bu özellikleri açısından önemi oldukça fazladır.

Bu tez çalışmasında İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı K-760 demirbaş numarasıyla kayıtlı şiiir mecmuası incelenmiş, şairler ve şiiirleri tasnif edilmiş olup kullanılan vezinler, ayet ve hadis iktibasları taranmış tablolar halinde sunulmuştur. Eserin incelemesi işlemi sırasında şiiirler üzerinde yapılan çalışmalarda mürettibin klasik Türk edebiyatı nazım şekli olan beyit ile yazdığı ancak herhangi bir aruz kalınına tabii olmadığı gözlemlenmiştir. Yazılan şiiirler beyit nazım şekilli olsa da hece vezninin uygulandığı görüşmüştür. Bu özelliğiyle geçiş dönemine ait izler taşımakta olduğunu ifade edebiliriz.

Klasik Türk şiiiri alanında yapılmış ve yapılacak her yeni mecmua çalışması şiiir hazinesinin her geçen gün daha da zenginleşmesine, yeni şairlerin ve şiiirlerin keşfine katkı sağlayacaktır. Amacımız, bu çalışmamız ile alana bir zerre de olsa fayda sağlayabilmek, henüz aydınlatılamamış konulara bir nebze ışık tutabilmektir.

KAYNAKLAR

Kitaplar

CANPOLAT, Mustafa (1982). “Ömer Bin Mezîd- Mecnû’atü’n-Nezâir”. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

DEVELLİOĞLU, Ferit (2015). Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lugat. Ankara: Aydın Kitabevi Yayınları.

DİLÇİN, Cem (2009). Örneklerle Türk Şiir Bilgisi. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

KILIÇ, Atabey (2012). Mecmua Tasnifine Dair. Eski Türk Edebiyatı Çalışmaları VII. Mecmua: Osmanlı Edebiyatının Kırkambarı. (Haz. Hatice Aynur ve diğerleri). İstanbul: Turkuaz Yayınları. s. 80-96.

LEVEND, A. Sırrı (1998). Türk Edebiyatı Tarihi. Cilt I. Ankara: TTK Yayınları.

PALA, İskender (2017). Ansiklopedik Dîvân Şiiri Sözlüğü. İstanbul: Kapı Yayınları.

Makaleler, Bildiriler, Diğer Basılı Yayınlar

AŞKAR, Mustafa (2007). “Niyâzî-i Mısrî”. TDV İslâm Ansiklopedisi. İstanbul: Türk Diyanet Vakfı Yayınları, Cilt 33, s. 169.

AZAMAT, Nihat (1993). “Çerkeşî Mustafa Efendi”. TDV İslâm Ansiklopedisi. İstanbul: Türk Diyanet Vakfı Yayınları, Cilt 8, s. 272-275.

AZAMAT, Nihat (1996). “Hacı Bayrâm-ı Velî”. TDV İslâm Ansiklopedisi. İstanbul: Türk Diyanet Vakfı Yayınları, Cilt 14, s. 442-447.

BİLGİN, A. Azmi (2012). “Ümmî Sinan”. TDV İslâm Ansiklopedisi. İstanbul: Türk Diyanet Vakfı Yayınları, Cilt 42, s. 310-311.

CANPOLAT, Mustafa (1993). “Câmiu’n-Nezâir”. TDV İslâm Ansiklopedisi. İstanbul: Türk Diyanet Vakfı Yayınları, Cilt 7, s. 111-112.

CEYHAN, S. (2010). “Şems-i Tebrîzî”. TDV İslâm Ansiklopedisi. İstanbul: Türk Diyanet Vakfı Yayınları, Cilt 38, s. 511-516.

ERTEK MORKOÇ, Yasemin (2003). Eğirdirli Hacı Kemal’in Câmi’ü’n-Nezâ’ir (metin ve mecmua geleneği üzerine bir inceleme). Doktora Tezi, Ege üniversitesi, İzmir.

Gıynaş, Kamil Ali (2011). “Şiir Mecmuaları Hakkında Yapılan Çalışmalar Bibliyografyası”. Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi, Yıl:2011, Sayı:25, s. 245-260.

Gıynaş, Kamil Ali (2017). “Pervâne Bey Mecmuası”. T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Kütüphaneler ve Yayımlar Genel Müdürlüğü, ISBN: 978-975-17-3973-5 Yıl: 2017 s. 6-7.

GÜRBÜZ, Mehmet (2013). “Şiir Mecmualarının Kaynakları Üzerine” Turkish Studies-International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic Volume 8/1, p. 315-322.

KARA, Kerim (2003). “Mehmed Nasûhî”. TDV İslâm Ansiklopedisi. Ankara: Türk Diyanet Vakfı Yayınları, Cilt 28, s. 500-502.

KONUR, Himmet (2009). “Sezâi-yi Gülşenî”. TDV İslâm Ansiklopedisi. İstanbul: Türk Diyanet Vakfı Yayınları, Cilt 37, s. 79-81.

Köksal, M. Fatih (2003). “Mecma’ü’n-Nezâ’ir”. TDV İslâm Ansiklopedisi. Ankara: Türk Diyanet Vakfı Yayınları, Cilt 28, s. 262-263.

KUT, Günay (1986). “Mecmua”. Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi. Devirler/İsimler/Eserler/Terimler. Cilt 6. İstanbul: Dergâh Yayınları.

KUT, Günay (1989). “Ahmedî”. TDV İslâm Ansiklopedisi. İstanbul: Türk Diyanet Vakfı Yayınları, Cilt 2, s.165-167.

KUT, Günay (1993). “Cemâlî”. TDV İslâm Ansiklopedisi. İstanbul: Türk Diyanet Vakfı Yayınları, Cilt 7, s.316-137.

NAMLI, Ali (2001). “İsmail Hakkı Bursevî” TDV İslâm Ansiklopedisi. İstanbul: Türk Diyanet Vakfı Yayınları, Cilt 23, s.108-110.

ÖNGÖREN, Reşat (2004). “Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî”. TDV İslâm Ansiklopedisi. Ankara: Türk Diyanet Vakfı Yayınları, Cilt 29, s. 441-448.

ÖZCAN, Abdülkadir (2020). “Mustafa II”. TDV İslâm Ansiklopedisi. Ankara: Türk Diyanet Vakfı Yayınları, Cilt 31, s. 275-280.

ÖZTÜRK, N. (2010). “Tâceddin Dergâhı”. TDV İslâm Ansiklopedisi. İstanbul: Türk Diyanet Vakfı Yayınları, Cilt 39, s. 339-341.

TATCI, Mustafa(2013). “Yûnus Emre”. TDV İslâm Ansiklopedisi. İstanbul: Türk Diyanet Vakfı Yayınları, Cilt 43, s. 600-606.

UÇMAN, Abdullah (1988). “Abdülahad Nûrî”. TDV İslâm Ansiklopedisi. İstanbul: Türk Diyanet Vakfı Yayınları, Cilt 1, s. 178-179.

UZUN, Mustafa İsmet (2003). “Mecmua”. TDV İslâm Ansiklopedisi. Ankara: Türk Diyanet Vakfı Yayınları, Cilt 28, s. 265-268.

YILMAZ, Hasan Kâmil (1991). “Aziz Mahmûd Hüdâî, Hayatı-Eserleri-Tarîkatı”. TDV İslâm Ansiklopedisi. İstanbul: Türk Diyanet Vakfı Yayınları, Cilt 4, s. 338-340.

Elektronik Kaynaklar

AYAZ, Berna (2015). “Kaygusuz Abdal, Alaeddin Gaybi”. <https://teis.yesevi.edu.tr/madde-detay/kaygusuz-abdal-alaeddin-gaybi> erişim tarihi: 01 Mayıs 2024.

ÇAKIR, Emine ve Erdem Can Öztürk (2013). “Seyyid Seyfi”. <https://teis.yesevi.edu.tr/madde-detay/seyyid-seyfi-seyyid-nizamoglu-seyh> erişim tarihi: 01 Mayıs 2024.

ÇINARCI, Mehmet Nuri (2014). “Sādīkī-i Kitābdār”. <https://teis.yesevi.edu.tr/madde-detay/sadikii-kitabdar> erişim tarihi: 01 Mayıs 2024.

DEDE, Mehmet Emin (2015). “Yazıcıoğlu”. <https://teis.yesevi.edu.tr/madde-detay/yazicioglu> erişim tarihi: 03 Mayıs 2024.

EKE, Nagehan U. (2014). “Hakkı, Bursalı İsmail Hakkı Bursevî”. <https://teis.yesevi.edu.tr/madde-detay/hakki-bursali-ismail-hakki-bursevi> erişim tarihi: 03 Mayıs 2024.

EKİNCİ, Ramazan (2014). “Eşref-i Sānī, Şeyh Seyyid Mehmed”. <https://teis.yesevi.edu.tr/madde-detay/esrefi-sani-seyh-seyyid-mehmed> erişim tarihi: 03 Mayıs 2024.

EL-ACLŪNÎ, İsmā‘īl b. Muhammed; *Keşfü'l-Hafā ve Muzīlu'l-ilbās 'amme's-tehere mine'l-ehādisi 'alā elsineti'n-nās, II*, 3. bs., Beyrut 1351h.

GÜNEŞ, Mustafa (2020). “Eşreoğlu, Abdullah” <https://teis.yesevi.edu.tr/madde-detay/esrefoglu-abdullah> erişim tarihi: 03 Mayıs 2024.

KAYA, Bayram Ali (2013). “Necāfī Bey, İsā”. <https://teis.yesevi.edu.tr/madde-detay/necati-bey-isa> erişim tarihi: 04 Mayıs 2024.

KÖKSAL, M. Fatih (2017). “Mecmā'u'n-Nezāir”. Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları. <https://ekitap.ktb.gov.tr/Eklenti/56057,mecmaun-nezair-edirneli-nazmi-pdf.pdf?0/> erişim tarihi: 03 Mayıs 2024.

MACİT, Muhsin (2015). “İbrahim Gülşenî”. <https://teis.yesevi.edu.tr/madde-detay/gulseni-ibrahim-celebi> erişim tarihi: 04 Mayıs 2024.

ÖZTEKİN, Özge (2014). “Zekā’î”, Şeyh Mustafa Efendi. <https://teis.yesevi.edu.tr/madde-detay/zekai-seyh-mustafa-efendi> erişim tarihi: 05 Mayıs 2024.

SARITAŞ, Süheyla (2013). “Kul Himmet”. <https://teis.yesevi.edu.tr/madde-detay/kul-himmet> erişim tarihi: 05 Mayıs 2024.

SONA, Fatih (2014). “Hikmetî İsmail”. <https://teis.yesevi.edu.tr/madde-detay/hikmeti-ismail> erişim tarihi: 05 Mayıs 2024.

USLUER, F. (2013). “Nesîmî”. <https://teis.yesevi.edu.tr/madde-detay/nesimi-seyh-imaduddin-seyyid-nesimi> erişim tarihi: 05 Mayıs 2024.

ÜNAL, Mehmet ve Müjgân Çakır, “İbrahim Efendi, Oğlanlar Şeyhi” <https://teis.yesevi.edu.tr/madde-detay/ibrahim-efendi-oglanlar-seyhi> erişim tarihi: 07 Mayıs 2024

YAZAR, İlyas (2013). “Fuādî Ömer” <https://teis.yesevi.edu.tr/madde-detay/fuadi-omer> erişim tarihi: 10 Mayıs 2024

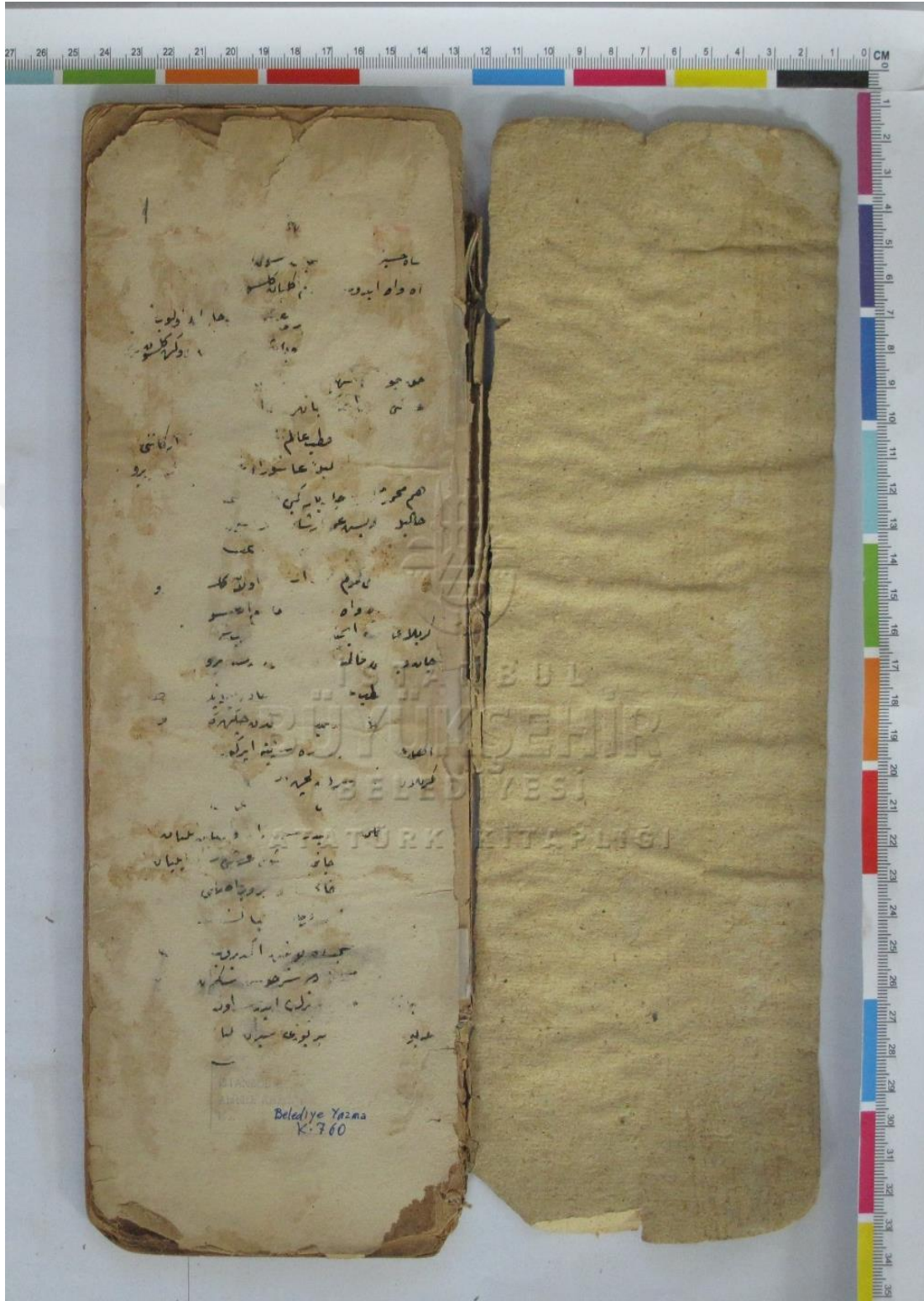
YAZIR, Elmalılı M. Hamdi; *Hak Dini Kur'an Dili*, Sadeleştirenler: Doç. Dr. İsmail Karaçam, Yrd. Doç. Dr. Emin Işık, Dr. Nusrettin Bolelli, Abdullah Yücel, Azim Yay., C. 9, İstanbul 1992.

ZAVOTÇU, Gencay (2020). “Fazlî” <https://teis.yesevi.edu.tr/madde-detay/fazli> erişim tarihi: 04 Mayıs 2024

ESKİ YAZILI METİN

Belediye Yazma
K.760

ابتداء الیهیات

الحی حضرت فواد

شاه سینک فرزند اغلیان کون برو

آه واه ایدوب دمادم اکلیان کون برو

قطب عالم شیخ شعبانک عزیز ارکاتی

بیدار عالم شوراده ایدوب کون برو

کریمای عشق ایچنده جان اولوشید

جان واهی قالمیوب قاندر و کون برو

حق جوانه شهید لر منتر بلوق ایچون

عشقی یان ایتمک جاندر و کون برو

هم محمد مجله چار کون برو

حالیله درویش ارشاد اولان کون برو

الحی حضرت فغان

انجزم محمد اسرار اولان کون برو

آه واه ایدوب دمادم اکلیان کون برو

قطب عشق شیخ عبدالقادر کلا نیک

حلقه توحیدی جانن چکان کون برو

کریمای عشق ایچنده حق اولوشید

خان ومانه کومیوب جاندر و کون برو

زوجه شهدا مرتبه سیرت بلوق ایچون

عش و کرسکی یار ایچون قاندر و کون برو

اهل حالک اشوبیده سینه ایر کوندر

کریمای سیردن کچن کون برو

الحی حضرت یازی

کلمه در بلایمید شول زار و افغان ایلیان

تمنیدریا جانیله اول عشق سیران ایلیان

نار و بادک آب و خاک کل خبر ویر اصله

کیم بونلرک هرینه امر و فرمان ایلیان

کیمی مسجدده بونلرک کدیر و عابد قلان

کیمی میخانه ده سر خوش و سکران ایلیان

کیمی وجودین کدیر ایدوب اولدر

جمدیوزدن ایجره اول بریوزی ایلیان

الحی حضرت محمدی

اطالب اسرار حق ای راغب انوار حق

الدر کلاملرک سون کلک اندره کیده لم

2

اهل طریق قدو شاری ذکر ایدوب انوار شاری

اولودرگاه درویشلرک کلک اندره کیده لم

قلمیو احوالیسی اهل سعادت قلمیو

چوغی درویشان مره سی کلک اندره کیده لم

کوچکلرک اولاد یز سوکلرک انوار

وارایمک نده جانن کلک اندره کیده لم

حصار دینک ارلرک دایم یاندره سیرلرک

غیرک کوزی نورلرک کلک اندره کیده لم

پوستنشین شمعان حضرت شیخ عبدالرحمن

بوکون انده طوط و چوکان کلک اندره کیده لم

محمدی سولیم محمدن محبت ستر و حدیث

طاشوب عشق حدیث کلک اندره کیده لم

الحی حضرت محمد

اولیایه نده اولان کاملدرن کستولان

طریق سیرت بی طوبان قلمز انک ارادار

جانب حق چکرلر ایرمز عقله فدا

محو اولور ذال

BÜYÜK
BELEDİYE
ATATÜRK KİTAP

الحق حضرت فتاوی
حق بولونه عاشق اولوب اکلایان کرسون انغینک بولونه
حق دیرینی کو مکت استین کرسون شعیان افندی بولونه
جنه لوشیر معتد بولونو حق بولونو معتد بولونو
وصلت بولونو حقیقت بولونو کرسون شعیان افندی بولونه
اکیا کیر غافل کیرن موالات کیرن غافل بولونه
حقن غیر لیره کو کل ویرن کرسون شعیان افندی بولونه
کمال استیاد بولونه صادق جمال استیاد حقیقت بولونه
هر کیم بولونه لایق قدر کرسون شعیان افندی بولونه
در ویش حق جانن سولر تحتی عالم کوریم دینلر
ازیر بولونو نکرسم دینلر کرسون شعیان افندی بولونه
الحق حضرت صفی
ذات بارین خبردار اولیمیدر صوحیم
جمه عالم بیتمر اکین پلیمیدر صوحیم
نجه کیرنجه حقن خبردار اولیمیدر صوحیم
وویرن کو کلام ایجه بولیمیدر صوحیم
کافره دندره ویرد کیرن
العقده صوحیم

3
الحق حضرت تاج الدین
ای طالب کعبه اولان حق بنده در کعبه نیم
فلسون حج اکبر قتلان حق بنده در کعبه نیم
کیمک زیارتیم ایدر معصوم ویکر اولوب کیدر
حق امرنی شکست کور حق بنده در کعبه نیم
انصاف ایدر بول اول اهل حق انکاری کل بنده حق
کعبه نیم کتمه اراق حق بنده در کعبه نیم
کیمک قیومه قول اولور ایش کعبه بولور
منکر اولان محروم قالور حق بنده در کعبه نیم
تاج الدین اوغده متقی زاهد لره بولوسوز حقی
منکر قبولی آخر حقی حق بنده در کعبه نیم
الحق حضرت صفی
المددای فخر عالم هم شفع المذنبین
نازل اولدی حقن هم رحمت للعالمین
ایشیدلر وصفنی بودر اشدن همین
الصلوة والسلام یا صادق الوعد الامین
یا غیوب هم آقا ر بوشم کربانیم
کار ایدر بولیم خویف ایدر جامع نیم
او مرم روز جزا ده اوله هم ایدر نیم
الصلوة والسلام یا صادق الوعد الامین
طالعش بحر شقاوت ایجه کارم سیات
یا الهی سجدایت ایدره ویرنجات
شیعاعت قبل غیبای رسول کائنات
الصلوة والسلام یا صادق الوعد الامین
امتکدن اک حقیر کیم یار رسول
حفر کدایتیم ورد و صلوة تعیل قبول
عابر یعدن حیاتیت وصول
الصلوة والسلام یا صادق الوعد الامین
الحق حضرت صفی
طالب حقیق دوسی در تدر کربانیم
اکل ایچونه وزارا ولدی همین هم سی
عاشق معشوق بولنده دردی زیدیم مدیم
ارتراک دمدم اقران ایچنده پایسی
طاعتات اخلاص ایز قلم ایدر اعمال اید
عزق قوی ذلتی طوت اولور ایش پایسی

ارض واسع استرايك كما ملك كير قيصنه
 عرش وكر سيدن كنشدر بيل و لينك ايسى
 كيمكه ما راغ البصر سلطانك طفلى اولور
مصر باشول فيض اقدس نوري ولدى دايى عبد
 الهى حضرتى
 توحيدى عرض ايمشركو جل شريزه هم هموسن ايمك معتبرينه
 اولاشتمنى استرك عالم فخرينه بولكن استيانم توحيدى كلن توحيدى
 كيزتمشدر انور دن جغه شعور هم بقينه اراغنه
 التون كركش توردن براغنه كيمك استيانم توحيدى كلن توحيدى
 فرض ايمشركو حمد قولونه انش الله دله حاضر بولنه
 صاغ يانندن براتى الله التلق استيانم توحيدى كلن توحيدى
شمس ايمدى كسر الله شفاعت او مر اولو بوجه شاهان
 بونجى ييلدر اشك كيكى كنانيدن بونحق استيانم توحيدى كلن توحيدى
 الهى حضرتى
 ملك سربانيا وامم واوليا ووصفيا
 قيل نگاه التفار ووز جزا امان يا رسول الله
 دفر اعمار طول كناه روميز اوليده اول كونه سياه
 حضرت حقن بزه سنك پناه امان يا رسول الله
 اچى حبيب خالق ورف غفور دفر بيز طوليد جرم قصور
 التجا ايلر كا **الله** امان يا رسول الله
 الهى حضرتى
 حق تعالى امار ايمشركو جل شريزه هم هموسن ايمك معتبرينه
 وارا اول خليفه سويله عهدي يرين بولنودميش
 جبرائيل ختمنى قيل خليفه حق چوق اغلر
 سنى بندين قرا ديدر اوغل اسماعيلم ديمش
 حق بنى قربان ديلر بايام نه چكر ك غصه
 كنج قوزو قربان اولور سه بنم فدا اولنودميش

4
 الينى بغلر باياسى كلدى ملكلر چيسى
 ديمسوندر حقه عاصى اليمى چوز بايام ديمش
 اسمعيد چالدى بچاق كسمديو امارتدى حق
 يتمش كزتمم اولونحق نكسمر كى بچاق ديمش
 بچاغنى چالدى طاشه كدى طاشى باشن باش
 اسمعيلم بيكر ايش اوغل اسماعيلم ديمش
 قوچ قربان كوندر دى جيلس اوكونده جبرائيل دليل
 بن سندن جو مردم خليل قالدر اسمعيلم ديمش
يوسف ايم كوكس قربان اولور هر درتله درمان
 طرلمى كيمكه اسان قورقون قولم ديمش عبد
 الهى حضرتى
 فخر عالم كوچ ايليسور فنادن اصحابم اولنوسنره الودع
 امر ايله طدى عزائيل خدادن اجبا بدم اولنوسنره الودع
 بويلد ديو بجان باش طولدى كوزينه بر مخوفلك و تدي غلگافينه
 حسين ايم حسنى المشى بيزينه اولاد لرم اولنوسنره الودع
 چاغرك ملاكسون قائمه بولمى بولكتمدم بدم اتمه
 حيدم عايشه قزم خالعه اهل بيتم اولنوسنره الودع
 چاغرك ملاك صلا و يرسون عليم يوسون فضيل صومى بولمى
 ابو بكر طورسون اتمام قلسون چار يارم اولنوسنره الودع
يونس بولنرك يولونه جان فدا واروب شقه قيلم قندا
 قيل شفاعت يا محمد صلى الله عليه وسلم اولنوسنره الودع
 الهى حضرتى
 اى شهيد كبرلايا غلبان غلده ماتمدر محمد رب بولكون
 آتش فرقه سيم غلغان غلده ماتمدر محمد رب بولكون
 عرشم شفاعت شبنم نده فان اغلر ملكلر هر دى
 عالمى طولدى حسينك ماتمى غلده ماتمدر محمد رب بولكون

کجه کوندر ای محمد امتی ایدم لم جان یزیده لعنتی
گردیدر سگ بولرسک حق رحمتی اغده مامدر محمد یوکون

ای سزانه بیله اول شاه حسین جمعیه سو مکر انفرض عین
شکر اهل الله اولدی نور عین اغده مامدر محمد یوکون

اله حضرت یزید
جلالیم یحیی را تمش ای حیا اده سنده
باشیق دیدار کوینور او شکر کن سنده

شعرون او قلر یوکور سینه طوقور
عاشق جان صاتیلو او شکر کر سینه طوقور

شکر دیری طاش یوکور یوکور استاد صو
مولانا اسماعیل کاکر هر طاشک اده سنده

نارک پان وشهره واردم شهره یوکور کوردم
بنده ییلد یلدم طاشک طاشک اده سنده

شهره دیدکری برکو کلد رنه عالمدر نه جا هدر
عاشق قان سیدر او شکر قان سنده

بوسوز معارفه کله جا هدر یلیم یوکور طاکر
حاجی بللم کندی ایلک او شکر کر مناره سنده

اله حضرت یحیی
سنگ حنک ایدر عاشق دیر نالان
یقوب جانم دلم عشق بوم کله یلیم نالان

لوکل بو حنده نقش اولمش وصالک و حده یه
ایکون غنایب اولدم قو جامد سکر دان

عوسی لامکان دانک فدا او شکر جانم
شفاعت قیل سلطانم نکا هدر نکا دیر

نصوح خاک ایلدیک ایدوب جان کافران
حق سوره فرقان ترحم قیل کاهران

اله حضرت هدایه
بھی بلبل ندر قریاد و ایلد حقن استعداد
کل عاشق حقن اولم یاد قوال کلمه ارسک اداد

قرین نفس ماره قریب اولور کیم ماره
چکرا و صاحب ناره اولور دغم ایشاد

خطاب جمعی اولور کیم مقصودنی بوس
عاشق و حده ایره اولور دی قدر ایلد اباد

عجبد رحمت مولایم کی دنا کیم اعلای

کیمی مجنون کیمی لیلی کیمی شیرین فرهاد

هدایه یلوار الله یوکور طوت اولور کاه
ایررسک مطلب شاه یوکور طوت اولور کاه

اله حضرت یزید
رموز انبیایه واقف سرار اولاندن صور
انالقی سنی جانن یوکور بدرا اولاندن صور

یوری وار اهل تجریدی علا بق اهله صور
انجان جھانی ترک ایدوب دیار اولاندن صور

کچی قهری کچی لاهی کمالن بلمک استرک
فنا اندر فنادیه یوکور اولوب هم دار اولاندن صور

دلا یونطق الطیری فصاحت اهل کلام
انجیق یا عطار و یا خود طیار اولاندن صور

لذت علمت طالب اولان راه حقیقه
باشی طوبی ایلیم میدان عشق ایدوب یاندن صور

انادن طوغمه کوز سزر کماهی کوز اشیایی
نیزای وجد دلاری اولوا ایصار اولاندن صور

اله حضرت یزید
طوغد اول صدر رسالت یصدی عشق زره قلم
صالدی اول نور نبوت یرتون فوق الامسم

چانوب طبل بشارت کلری شاه دنیا
غلغد طویدی جھانه قوندی اول صاحب علم

نور وجهندن اندی انجم شمس و قمر
بحر علمندن یلندی حکمت لوح و قلم

مرجبا یا مصطفی ای نور عین اصفیا
مرجبا یا صاحب المعراج فی الدج الظلام

کلمه سیک عالم سن خلق اولنمزدی ججهان
دوستلغ کله یارادلدی ای بیستی محترم

برکنه کار امت سن شاهی رسال ایلدی
حد لک کاه امت ایلدی اول دی کرم

یار رسول الله شفاعت قیل نیا جمعه
شول مان کیم بخش اچیق یالن یاق قان اعظم

اله حضرت زکریا
حقت حقیقت جیبی سوکلی بردانیسی
اولیغچون اولدی عالم حسنک پروانیسی

ذات پاک در سبب بو عالم کجا بجا دینه
اولم تشرفک اولمزدی جهان کاشکی
یا سوال اند و صالک بر منده شکیست
تا کوکل اولسون ایشق شک مستانه
کتر عشق بخونی اولمش **رومی** غلبا
هیچ عمارت استمر بو کوکلمک ویرانی
الحق خرقه
دلخانی سر آت سیر جمال الهی کور
مقصود اولم ایشق سبق ذکر جمال الهی کور
آدمه در کتر از ان غیره با قوب ایتمه دل
دل و وقت ویرم خلل فکر جمال الهی کور
افنا اید و بکون و مکان حدیست اینده
بولسون بقا ستر نه بجا ستر جمال الهی کور
جمعیلور سنک عین انجی جمال الهی کور
اولدی **نصوحی** بقر جمال الهی کور
الحق خرقه
کیرسمه ذرا لیکل یانه یانه هو دیو
ایصفای عشق حقه یانه یانه هو دیو
هپار نر هو اید قالدرد یار چاره کن
اچدیله کوز لرن انه یانه یانه هو دیو
کو دیار هو قایل مشدر اون سکرک عالمی
فیض الوار جلد اندن یانه یانه هو دیو
ای **نایزی** کوکلن عاشق کون حکمت طولر
گنت کترک حزنه سندن یانه یانه هو دیو
الحق خرقه **رومی**
بحرین قوشیم ریم مکاشم انده در
بونده اویم صور که کلام دو جهانم انده در
موج اول بحر عمان طشه راقدی بی
در یحمتنا بخم معدنکاشم انده در
چار چیلای باش اچق یالینق و شدم
بلیام افغانه کلام کلینکاشم انده در
بونده دوزخ طولدم منده دوشدم کاشم
ناج و تخم مال و ملکم نا و منم انده در
بونده کلام اشرف اوغلی **رومی** دیدیلر کاشم
دخی بزم بوندن اوکرک اد و صامم انده در

یا الهی دوشد یکم برده قوم قالدرد بی
بونجه دمدر اغلرم بر دمه کس کالدرد بی
پادشاهم شول ما یکم دعوت ایدر کبی
ذاتک ایل قیل تنی بعده اولدر بی
وصلک سودا سندن ویردم جمیع وایی
منفایم چهاریم نورک ایل طولدر بی
بکر کرم کاشی خدا سک با کیم یا رحیم
رحمتک احسانک در یاسنه طالدرد بی
سویا شرف اوغلی **رومی** اهل عشق حالنی
ذکرک ایدمت اولان قولدرک سورنی
الحق خرقه
طریق قریب هماندر بومیدان اوکرک میداند
حقیقت سحرماندر بومیدان اوکرک میداند
بومیدان فایغ استر حکمده نجه طایغ استر
بوکابر قلب صاع استر بومیدان اوکرک میداند
بومیدان صایتلور کجایو میداند صور لقان
اولو هر دمه بیک قریب بومیدان اوکرک میداند
کلور میدانه عاشق کون وجودی شقیق یا نقلر
عجب منکره صایقلر بومیدان اوکرک میداند
بویولده **نوری** سدر لیل بو اکرک ایچره سر آج
بومیدان اوزره قنصر صایق بومیدان اوکرک میداند
الحق خرقه **رومی**
کورلدن یوزینی یارک بلا کاشک کمالر
ایکلنم ارند کون کونه کونم بیکار اولدی
یوره کم یاره سنه کونم باشی تر مرهم
کیو ر صبحه دیک بونم بیکاموشن یار اولدر
عجب یارب ندرتدر بو کونم کونم کونم
ایچمه دی یان او دلر یاره لرم یقار اولدی
وارا شرف اوغلی **رومی** وار بودرد قیلمه شکار
چون عشق زهرنی سکا طولی طولی صو اولدی
الحق خرقه
نیلایم دنیا یی بکا اللهم کرک
کرک مناسویه بکا اللهم کرک
اهل دنیا دنیا ده اهل عبا عبا ده
هر بر بر سودا ده بکا اللهم کرک

بیکل قرشوزار پروانه بی قمشار
هر فو لک بر در واریک اللهم کرک

مجنون سوریایی بن سوم مسولایی
بنده م غیر سودایی بکا اللهم کرک
بمعوده یوایی تو حق یو لک یا هو
سوز بوبکا اللهم کرک

الهی حقیقت یاز
ایخچ دون ختم سکا پیچ و پیرک راجک
کولدر مدک و کولن صکا آه قرقنا واه قرنا
کامدر در دایم کتمر یا شمدن هیچ الم
کندن جدا بر لبالم آه حشرنا واه حشرنا
واضر بولم شیخه بولم سده واه واه
صا مریه مریه یاره آه واه واه واه
بنار بی در دیله هیچ کس یوق عالم بیل
نالا اولوب کردم یوله آه غرنا واه غرنا

الهی حقیقت یاز
احمد تک معبودی اولان دریم درما سنده
عاشق کتمر قصودی اولان دریم درما سنده
عشقرنده جان اولان است انت اولان
عاشقده ایم اولان دریم درما سنده
عشق بولون غیری والی عشق درده کور
شول خوش کولدره طور دریم درما سنده
کس کیم کس کیم عاشق عشق نعیم کس
واصل جان نعیم کس دریم درما سنده
الهی حقیقت یاز
هیچ او کلم عشق یاره دریم درما سنده

الهی حقیقت یاز
بولم سدرک چاره بیچاره کولکام نیک
اشق عشق کس یاره کولکام نیک
جانان واصل اولدی جامده طاقت قلمدی
بردم سلی بولمدر آواره کولکام نیاسون
انج کیم اتم دور کانی حقیقت یاز
طو طریح کونزینار پروانه کولکام نیک
برک ایند حیلر شین ارتدی غم ایند شین
صندری نور شین صندریه کولکام نیک

درما اراردم دریم درم کادریان ایش
برهان اراردم اصله اصله بکار ایش
صنم صولم کوزلار ایدم دوست یوزنی کورم دیو
بن شره دن ارار ایدم اولن صم ایش
صوم و صلو حج و نیکو صم بتر ایش
انک کامل اولمدر اولان عرفان ایش
مرشد کولدر بیلدره حق سکا حق القین
مرشدی کامل اولانک غایت یولی ایش
ایشیت یا نیک سوزن برسنه او تخر حق یون
حقن عیمان برسنه یوق کور سرله نیکان ایش

الهی حقیقت یاز
قرام یوقدر ارمول کولدن دل آرای
جمال کس کورم کس یون چارم جانده یار
یحوز و لایحوزید کور دی علم ربانی
واریم وصلنه یارک سمرقند و یار
صبا یلی که زلف کندن قو کور کتورر جان
خیالک حسنه دوشدم نیدم اغ و قزلی
شراب لایزال یون کساق می یاق
صفا سندن اولوب سرن نیدم جام خمر
رسولک تحقیق یون باب بوثنی
شعود عین اولد اتم کورم اولدر اول آلی

الهی حقیقت یاز
یاد صبا یور سونلر جانان لری قنده
بیلندر خبر ویر سونلر جانان لری قنده
فکر ایدم عقلم ایرمز یوک قینا بوشو طو
بیلندر خبر ویر سونلر جانان لری قنده
خیلی زمانه صور ارم بر دلی عشق ارم
قلمدی صیر و قرام جانان لری قنده
برجم بوشدم طاشدم موج اورو جم خد اشم
دیار غریبه دوشدم جانان لری قنده
در ویش ایدر آهی عجب کورتی و لاهی
سوک کوزل الهی جانان لری قنده

الهی حقیقت یاز
ایلیا عشق شیدا اتم طاعت کدر یا رسول الله
در دایله ایدر اتم صحت کدر یا رسول الله

مرحمت قیل غریب آواره میرحم رحم ایلیون قیاریه
 شققت ایتمک بیکسین و جی عاید کدر یار سول الله سکنه
 ایلمک بولدیغی قوشما اولیا کوردیکه ذوق وصف
 اصفیک کوردیکه غریطه دولنگد ر یار سول الله سکنه
 ای شفع المیزین نور احد بیکدر نصون قیل مدد
 باب اظلمدن کرم قیل ایتمده آمنتکد ر سول الله سکنه
 الهی حضرت رومی
 تجنی شوق دیدار کربنی مستی لای حیران
 انا الهی سرتی جاندن ایلمچون قیلیم نهمان
 جھان طمسکنک بندریم امده دهری
 نهم شمدی بویاندی نهم طوب ایلمچوکان
 چوروشتنه برکز اگر دیریم یاذنی قم
 باشی ایچق یاق قوسی طوره لر عیان
 عجیب ان مستحکم بیلدن بیایم یادی
 کوزم هر قنده کیم اچلم کوزینو صور رحمان
 صابور لاشی اوغلم نه **بیمه** اذنیفی
 نهم اولدغم البانی کوزم صورنا انیمک
 الهی حضرت سنائی
 شاه سغیا ای ملک اولدم بجایلم نذر
 التجای خقدن ورکه ملتجا بیلم نذر
 فارغم دنیا و عقیای تعلیق ایتمدن
 ترک تجریدیم بوکون جب سوا بیلم نذر
 اوید مخموم ایلا بند زنجیر مدده در
 ایدم عشقک بولنده جافد بیلم نذر
 مست جام و خدمت بن ورکه مخموق ایتمضم
 لا ایالی مشرم چون و چرا بیلم نذر
 هر نایدرک روا جانابومن دل خشنده
 من **بیمه** ایلمچون ناسز بیلم نذر
 الهی حضرت نازکی
 دورا یدوب کلام جھان نینه در دورا اول
 جا کیدر بوتن سرتی بقدر ویران اول
 بوشن ادوب جھان جسم کیم طایفه
 یلر الله بولتم خاک ایلمک ان اول
 قیرم اوزره دوشنر کلوب فکر ایدر احوالی
 هر ری بیلمکده عالم والو حیران اول

هر کیم ستر بو **بیمه** درد مندی اول ایمان
 سوز لر می او قوسون کیم ستر میده ایلم
 الهی حضرت حق
 دوشدی مانه عاقبت سودای عشق
 ایلدی شیدا بنی لیلای عشق
 مست اولوب ایلمیده تا حشره دکن
 یارالندن نوشن ایدن صعبای عشق
 کلن باغین صولدر غاشق کرب
 صورتین تبدیل بیدر معنی عشق
 شور الف قاتلر دال ایلدی
 دلده بغرن اهل عشقک نای عشق
 کوزلرم یاشی قو آق سون **حبیب**
 بویله اولور لولولالاس عشق
 الهی حضرت یونس
 بیل نالان اولوب چاغرم حق دوست
 اول کله حیران اولوب چاغرم حق دوست
 دکر خدا بکاس غیری یا ایتیم هموس
 تالو کشف نفس چاغرم حق دوست
 ورد **بیمه** اذن کورک خبر
 عشقده شرم و سحر چاغرم حق دوست
 مینه دولوب آه ایلد اغرم اوله اید
 نغمه جانکاه اید چاغرم حق دوست
 شوق تجلی وصال بولدی نجف مال
 یونس **بیمه** معنی مثال چاغرم حق دوست
 الهی حضرت حق
 کزلی کلای یار بیور ای شه مختار بیور
 چونکده هبایا راولور سن کاشکده بیور
 هم الم اولم ایلم هم بویلمده طیانم
 دلده کلکستانی نهم اسکل طزار بیور
 جان اید سودم سخن جانیه تور دک نجاسن
 نظرک ایدم دیرکین فعل مختار بیور
 خانه پرشور کیم عاشق مبرجور کیم کل
 نشسته مخمور کیم سانی مخمور بیور
 کاشکای ناطق جان کوملا مسکین
حق تر قول زان بیدم و کفنار بیور

الحی حضرت عدا
تجلی جمال سر کوکل الکلمز الداغز
تسا وصال سر کوکل الکلمز الداغز
جمال کون کونر اکا کارا یا مرسوز لر
مکرمولاسنی اوز لر کوکل الکلمز الداغز

نه دیا ده نه عقبا ده کوکل براورکه سودا ده
دما دم فکر مولاده کوکل الکلمز الداغز
نه وحنده نه کشرته نه خلوته نه جلوته
نه لوباده نه خنده کوکل الکلمز الداغز
شو جانم بولدی جانانی نیدر ملک سلیمانی
تودی میرته عشق آتی کوکل الکلمز الداغز
سوا صومتی کیم طوتدی وصال عیده تمیدی
جمالک وصفن ایشندی کوکل الکلمز الداغز
کرک دنیا کرک عقبا وصال کت قورک سودا
هدای نشون ای مولاکوکل الکلمز الداغز

الحی حضرت عدا
خلق عالم آشناین آرا ده بیکانه نیم
هر ایشم اغیار اید کور دم عجب دیوانیم
تشنیم ظلمنده قالدیم ای جات استرم
طالمدن دریای عشقه طالب دردانه نیم
بیلمسو تعمیر جسم ایدم کوکلم خراب
ای مدد معیار عالم قیل نظر ویرانه نیم
می فروش اولدم صلا دراهل شفا
بده درخمر ازل کلسون کلان میخانی نیم

الحی حضرت عدا
جانا سندن هر کیم مجلسه جکر لر اغریمز
حق بلور رنوش ایچون یوزنیش اور لر اغریمز
یاری سو مکدرمیدر یا آشنا تقدیمدر
جسمی نادم بیک کز یار لر اغریمز
او چور ایشدیم او قودان یوسوزم الکمد
منصور بومعیندن بردا ایدر لر اغریمز
صوفیک فتوالله صویدر تاتقی
قوخرامدر بونی هر نه قیلور لر اغریمز
زاهدک بر بر معنی کسک دوو حقدن قیار
کور بو کچک عاشق سرا صویدر لر اغریمز

الحی حضرت عدا
صوینک ای ملای سلا حله نسیمی نک نمن
بیک چکچ اور کدل دیناره دسرا اغریمز

الحی حضرت عدا
بھی کوکل حنی بولمی دیرک حقه یار عمل شلمینجه
سوی برک اصل طویایمی دیرک مرشد کماله یقانی نیمجه
دکد کشی کوکل اوین دوزن حقت تقدیری کله بولمز
عمانده طلوب چقوب بولمز عشق دیا سنی بولیمینجه
کله چن فردا شنده توجیده اوزان توخیدر کله یقانی نیمجه
هچ کدر کندنه قینار چی غان چوره سناش ایلمینجه
عشق غلب وکوب بولم حار عشق اولای ناموی لیر
بھی **بوس** کسا سولیمی دیر یان اولر می سولیمینجه

الحی حضرت عدا
منخرامر که صد محمد ایشا سندر قول سندر حکم اقدم
الک التنده در دنیا عقبا سندر قول سندر حکم اقدم
ایستیک ایدرک قدریک وهر ش یجه بونیک حکمتکدر
اکبر کت عصا کت حکمتکدر سندر قول سندر حکم اقدم
کیمیک در دینه دنیا ایدرک کیمینه ایش کلار ایدرک
کیمینه صلی غنی ایدرک سندر قول سندر حکم اقدم
عصا کت حکمتکدر ایدرک کوکل در دینه دنیا ایدرک
هدای عطا احن ایدرک سندر قول سندر حکم اقدم

الحی حضرت عدا
کوکل جیران اولویدر عشق الذن جکر برنا اولویدر عشق الذن
نیولر جان ملک حاج وختی قولوب جیرا اولویدر عشق الذن
قوبوب ارحیم ادهم حاج وختی ایشی افغان اولویدر عشق الذن
ایردی قاری طغزلار زاری دکر عمار اولویدر عشق الذن
نچکر یوسف لیقا یوزندن کسر کردان اولویدر عشق الذن
بوس ارم بوچتر اید زاری بولیدر کیرا اولویدر عشق الذن

الحی حضرت عدا
سرای ایچ الکلی کوکلدر تجلی خانه واللی کوکلدر
نه استرک بوی وارند اسنه خدان اولو کاهی کوکلدر
یوزی کرمه جانده زار وکرا محقق کسک کاهی کوکلدر
عجب کیدر اعضا سنا وجود ایلیمک شاکه کوکلدر
الحی حضرت عدا
ایوم مبتلا ایم در ده در جهان سترم
عاشقم دل خسته تیج جانان سترم

شمس بی بدیها و در کمال خدا
حق بی بی صفتی طوبی بی بی
کشتن عت اسبابی کشتن صفائی
اول صاحب خلق حسن طوبی بی بی
عاشق بی بی و اعلی شیطانی بی بی
آمنه خاتون بی بی و غنی طوبی بی بی

انی **مهدی** کسور مقصوده و لم شد طفر
فرجهان خیر طوبی بی بی کدی بی

المی حضرت سنا
ضرب ذکر صحن جان جهان بی کل
فالمسوی کلک او ز کبری بی ای کل

کل و کل عشف بار اول و کشت و جهان
سپیدی ایدایلی و کشت و کشت و کل

ذات طوبی و اوان کانی اهل کشت اول
یکله مرشد ایشک دره دره اید کل

شیخ **سنا** ای کل کشت اینه اید کل
عارفانه یک نظر قیل ستر بی کل

المی حضرت سنا
افندم سکت بول که بیا اول و لیم
اهل تو عید اول و ید عید اول و لیم

مجله بده و لیم کوزه حقت اینه بده
شوا یک سسی و رنده بر مولای لیم

سکت کشت سکت اول و مولای لیم
ارایر شد بول بکا قیوسه بول لیم

درویش **سنا** ای کل طوبی و اید کل
شیخ بکا حمت لیم تازه چاه کل و لیم

المی حضرت سنا
جمع و کشت و شیک سیم عبدالقادر
بولنده صادق میر عبدالقادر

ایم و یدم الله فریان و لیم دل
جانم بولنده سلطان عبدالقادر

سکا دیم ای شیخ چاقا قلندر لیم
یا غراوده درویش خست عبدالقادر

ارایر سکت بایم بقیه سکت کلیم
کلک بایم کشت جم عبدالقادر

حق فاشده اول و در ایکی جهان کلید
اشرف و غنی **سنا** عبدالقادر

المی حضرت سنا
اسیمان باری جان کید وری بول و لیم
بقیانه باری جان کیدی میدانه ترک و لیم

یار الیوندی بکیدی حقت اینه باری
عارف اولی دل و کلا بولمن و غنی و نور بولمن

عشق طولا ارا بول و لیم باری
کل **سنا** ای کل کشت اینه باری

المی حضرت سنا
ای جهان را عالم بول و لیم باری
دفرالمه کتا محمد لاه اول و لیم باری

کیده رز بول و لیم باری
انیا اینه اولیا اینه محشر باری

اولی بزم بول و لیم باری
سنا ای کل کشت اینه باری

المی حضرت سنا
دو عت اینه بول و لیم باری
یکم ستر کلا بول و لیم باری

ای و کون کلا بول و لیم باری
میدان بول و لیم باری

دره دوش بول و لیم باری
یا نوبت بول و لیم باری

طعن بول و لیم باری
دورنده بول و لیم باری

بش بول و لیم باری
یغده باری بول و لیم باری

المی حضرت سنا
ایرک صحنی کلا بول و لیم باری
افرا کلا بول و لیم باری

ای کلا بول و لیم باری
بیکار بول و لیم باری

دگر بول و لیم باری
ای **سنا** ای کل کشت اینه باری

بانی چای من اولو بیکلور و اولو منکر کرک بیکلور
شاهزاد کرک اولو بیکلور و کلور و کلور بیکلور

بیکلور کوکله سنکلی نو حمله بیکلور
هر قلمی بیکلور چکلور حمله بیکلور بیکلور

الحی حضرت جمال
حدن اشدی شیکل یار سول کوستر جمالک
یاقدی بیکلور یار سول کوستر جمالک

چون صالک بنی بود ده نظر این قلمی زده
بیکلور بیکلور بیکلور یار سول کوستر جمالک

چون خیالک بیکلور بیکلور بیکلور
بیکلور بیکلور بیکلور یار سول کوستر جمالک

ایده کوردی مولانک هر دمه شکر فی انک
طوبی الشیخ جمالک یار سول کوستر جمالک

الحی حضرت جمال
عشقل دم بیکلور بیکلور بیکلور
ای دلبر و ای ماه شاه عجب ماه عجب

ای محرم بیکلور بیکلور بیکلور
محرم بیکلور بیکلور بیکلور

ای قلمی بیکلور بیکلور بیکلور
قلمی بیکلور بیکلور بیکلور

سینه بیکلور بیکلور بیکلور
نیزه بیکلور بیکلور بیکلور

محبوب بیکلور بیکلور بیکلور
ردا بیکلور بیکلور بیکلور

سینه بیکلور بیکلور بیکلور
عاشق بیکلور بیکلور بیکلور

الحی حضرت جمال
قلمی بیکلور بیکلور بیکلور

قلمی بیکلور بیکلور بیکلور
درو بیکلور بیکلور بیکلور

هر یک اولی الله او قور حمله
چون عارف بالله اولی الله او قور حمله

لیدی علمین او قور حمله
محبوب بیکلور بیکلور بیکلور

برادنا جاندر و حمله
سری مولاده حمله بیکلور بیکلور

سری مولاده حمله بیکلور بیکلور
سری مولاده حمله بیکلور بیکلور

الشیخ مقام حمله حمله اولو بیکلور
انده جمع اولو فرض بیکلور حمله حمله

بیکلور بیکلور بیکلور حمله حمله
ذا نظر بیکلور بیکلور حمله حمله

وارامدی حمله حمله حمله حمله
عشق بیکلور بیکلور حمله حمله

الحی حضرت جمال
یا نو بیکلور بیکلور حمله حمله

عشق بیکلور بیکلور حمله حمله
درد بیکلور بیکلور حمله حمله

بیکلور بیکلور حمله حمله
الحی حضرت جمال

الحی حضرت جمال
ایده بیکلور بیکلور حمله حمله

ایده بیکلور بیکلور حمله حمله
ایده بیکلور بیکلور حمله حمله

ایده بیکلور بیکلور حمله حمله
ایده بیکلور بیکلور حمله حمله

ایده بیکلور بیکلور حمله حمله
ایده بیکلور بیکلور حمله حمله

ایده بیکلور بیکلور حمله حمله
ایده بیکلور بیکلور حمله حمله

ایده بیکلور بیکلور حمله حمله
ایده بیکلور بیکلور حمله حمله

ایده بیکلور بیکلور حمله حمله
ایده بیکلور بیکلور حمله حمله

ایده بیکلور بیکلور حمله حمله
ایده بیکلور بیکلور حمله حمله

ایده بیکلور بیکلور حمله حمله
ایده بیکلور بیکلور حمله حمله

ایده بیکلور بیکلور حمله حمله
ایده بیکلور بیکلور حمله حمله

ایده بیکلور بیکلور حمله حمله
ایده بیکلور بیکلور حمله حمله

ایده بیکلور بیکلور حمله حمله
ایده بیکلور بیکلور حمله حمله

ایده بیکلور بیکلور حمله حمله
ایده بیکلور بیکلور حمله حمله

ایده بیکلور بیکلور حمله حمله
ایده بیکلور بیکلور حمله حمله

اولیادان الدق بزوارخانه پناه ذکر ایدم مولای
جانان عیان کورک سرجانی پانه ذکر ایدم مولای
دائم جانک اسمی پر ایدم دروغده و لا پره ایدم
بظرا ایدم و در عمان ایدم پانه ذکر ایدم مولای
عصیان ایدم قارمشدرا و زری انچون کورخ حقی کوزری
بزه کار ایدم منکر سوزری پانه ذکر ایدم مولای
سید ایدم صید طایفه کرم حقیقتی بر کورخ کرم
مشکلاتی علمین پید کرم پانه ذکر ایدم مولای عب

الحی حضرت یازی
چون کاکلک میلادوشی دروغده و لا پره ایدم
زهره و نضو پاره ایدم اول عشق ایدم حقیقتی
و غطاید کورخ شفی ترک ایدم خندیم صبر پره ایدم
بجیران ایدم عشق و عاشقی کورخ و صفا ایدم
و هجلی کورخ دغلو غفلت ایدم چون خدا ایدم
کیم سنی بولی کندی پاره اولی و صفا ایدم
عشق عشقی و آن ایدم کجای اولی و صفا ایدم
پناه ایدم کجای و صفا ایدم

الحی حضرت یازی
عشق کورخ پاره اولی و صفا ایدم
سوزی کورخ کجای و صفا ایدم
لباسی کورخ کجای و صفا ایدم
شول ایدم کجای و صفا ایدم
بزه کار ایدم کجای و صفا ایدم
دوران ایدم کجای و صفا ایدم

الحی حضرت نوری
عشق کورخ کجای و صفا ایدم
در کورخ کجای و صفا ایدم
رحمن رحیم کجای و صفا ایدم
سلطان عظیم کجای و صفا ایدم

ای رحمتی چون عالم کورخ زندان
او چار سفید کجای و صفا ایدم
ای درجه در مانم قربان بولوک کجای
غیری نم و سلطه کجای و صفا ایدم
بچاره ای یاد اید ویرانی اید
قول کورخ ایدت لطف ایدت

جمال الهی از سرم پاره ایدم کجای
وصال حقی بولور سرم پاره ایدم کجای
پونفس انصاف کورخ کجای و صفا ایدم
عنایت خندان و لور کجای و صفا ایدم
بو خلق کجای خلو نه کجای و صفا ایدم
همچو بنی خلو نه کجای و صفا ایدم
نفس لندن اولدم زبون و ایدم پاره ایدم
رحمت کورخ ایدم کجای و صفا ایدم
یوس ایدم کجای و صفا ایدم

الحی حضرت محمدی
اولی کجای و صفا ایدم
عشق ایدم کجای و صفا ایدم
عشق کورخ ایدم کجای و صفا ایدم
عشق کورخ ایدم کجای و صفا ایدم
عشق کورخ ایدم کجای و صفا ایدم
عشق کورخ ایدم کجای و صفا ایدم

الحی حضرت یوسی
عشق کورخ ایدم کجای و صفا ایدم
عشق کورخ ایدم کجای و صفا ایدم
عشق کورخ ایدم کجای و صفا ایدم
عشق کورخ ایدم کجای و صفا ایدم
عشق کورخ ایدم کجای و صفا ایدم
عشق کورخ ایدم کجای و صفا ایدم

الحی حضرت محمدی
عشق کورخ ایدم کجای و صفا ایدم
عشق کورخ ایدم کجای و صفا ایدم
عشق کورخ ایدم کجای و صفا ایدم
عشق کورخ ایدم کجای و صفا ایدم
عشق کورخ ایدم کجای و صفا ایدم
عشق کورخ ایدم کجای و صفا ایدم

الحی حضرت محمدی
عشق کورخ ایدم کجای و صفا ایدم
عشق کورخ ایدم کجای و صفا ایدم
عشق کورخ ایدم کجای و صفا ایدم
عشق کورخ ایدم کجای و صفا ایدم
عشق کورخ ایدم کجای و صفا ایدم
عشق کورخ ایدم کجای و صفا ایدم

اولا عالى فوق اعلا كونى نعم الله على كوكبه اوين
يك باغده عشقك زنجيرى توشعنى كوكبه اوين
مسجد ابدى اصهار لادى زاهد لره
حفظ عبادك ايتكم بيزره ويرنه لره
بن هى تو يا بنم اغيار النذر انجزم
قدرت النذر صولن بزه طولى طوبى جمالهم
جور و جفا ايتكم ابدى نعم الله على كوكبه اوين
سى سون عاشقك كوكبه ايتكم اوين

الحمد لله الذى جعلنا من عباده
محبين له وعباده
برج كوكبه اوين وارنم درده و كوكبه اوين
و اصل اولدم محمد صطفى ايتكم اوين
اجل سر باي نيم يوزدن جان صفار بولده اوين
ما تولى نيمى كوكبه اوين توحيد ابدى سلام
بحر لاله كوكبه اوين بيلغى شجره وارنم ابدى نيمى
بو بولده و كوكبه اوين و كوكبه اوين
ايدى كوكبه اوين ايتكم اوين حفت حفت واصل اولدم
لا مكا شجره شجره كوكبه اوين ابدى سلام

الحمد لله الذى جعلنا من عباده
محبين له وعباده
كوكبه اوين خيالده كوكبه اوين وارنم
حقك ايتكم اوين و كوكبه اوين
كوكبه اوين عينا كوكبه اوين كوكبه اوين
سره لاله كوكبه اوين كوكبه اوين
اكرى و نى كوكبه اوين ايتكم اوين
يك عيتم كوكبه اوين ايتكم اوين
ايتكم اوين كوكبه اوين ايتكم اوين
الده كوكبه اوين ايتكم اوين

الحمد لله الذى جعلنا من عباده
محبين له وعباده
غفله ايتكم اوين كوكبه اوين ايتكم اوين
و حيتان اولدم كوكبه اوين ايتكم اوين
اولدم كوكبه اوين ايتكم اوين
صفقا ايتكم اوين ايتكم اوين
نخا ايتكم اوين ايتكم اوين
يا الله كوكبه اوين ايتكم اوين
بوس ايتكم اوين ايتكم اوين
چوق كوكبه اوين ايتكم اوين

الحمد لله الذى جعلنا من عباده

غيبى كوكبه اوين ايتكم اوين
مقصود همس ايتكم اوين ايتكم اوين
انوار شريعتن ايتكم اوين ايتكم اوين
اسرار حقيقتن ايتكم اوين ايتكم اوين
عشقك ايتكم اوين ايتكم اوين
برج و شمشى ايتكم اوين ايتكم اوين
هر يك ايتكم اوين ايتكم اوين
غايده زبون اولدم ايتكم اوين ايتكم اوين
هر شام و هر صبح ايتكم اوين ايتكم اوين
غيبى كوكبه اوين ايتكم اوين
ذكر كوكبه اوين ايتكم اوين
بزه بوارنى ايتكم اوين ايتكم اوين
اطفله ايتكم اوين ايتكم اوين
هر ايشى اولدم ايتكم اوين ايتكم اوين

الحمد لله الذى جعلنا من عباده
محبين له وعباده
جميع ايتكم اوين ايتكم اوين
يكنى كوكبه اوين ايتكم اوين
محمد كوكبه اوين ايتكم اوين
بيلو كوكبه اوين ايتكم اوين
تجلا كوكبه اوين ايتكم اوين
بوانش كوكبه اوين ايتكم اوين

الحمد لله الذى جعلنا من عباده
محبين له وعباده
سند كوكبه اوين ايتكم اوين
سند كوكبه اوين ايتكم اوين
زارا و لو عاشقك ايتكم اوين ايتكم اوين
سند ايتكم اوين ايتكم اوين
آچيلور باغ ايتكم اوين ايتكم اوين
سند كوكبه اوين ايتكم اوين
سند كوكبه اوين ايتكم اوين
سند كوكبه اوين ايتكم اوين
سند كوكبه اوين ايتكم اوين
سند كوكبه اوين ايتكم اوين
سند كوكبه اوين ايتكم اوين

عشق که حکم بنده در بنده دل آسایم بنده در بنده
بکا اول عاشق عشق فانی دما عشق فانی در بنده
بکا شفا و شفا و بید فتنه فتنه در بنده
عشق زارم دلم غلام بکا اول بازم خنده خنده
بکا ایا که ایندی یک ایکم بلورم ملک بنده در بنده
نوری اول عاشق عشق صادق بنده یا بنده در بنده

الحی حضرت نوری
جان کنی اور مدن جانان الکر کرم
زنار کی قمر مدن ایمان الکر کرم
سن یولی بلمدن ارکان الکر کرم
صدق قول اولمدن سلطان الکر کرم
ناز اولور ایشی خوبک چو قدر غمی محبوبک
صبر دیر یولی مطلوبک الکر کرم
ایلاف اور یمنی نازد آهین دلو و سجد
اولمر سکنا سب دور در الکر کرم

کل دکل مدد دن درس او قوم معیندن
کچم سو ایندن سبحان الکر کرم
الحی حضرت نوری
بکیم بنده هم عشق الکر کرم بنده
وارم ویرم ویرم عمارت اولیم عشق الکر کرم
مکرم غم کورشم غم طور زلفی ان غم عشق الکر کرم
سوزی کورشم وری غم غم کورشم عشق الکر کرم

الحی حضرت نوری
بنده هم صبا بدیه بلسم دل جا اوده یار
ولی اده یارم کون و مکان اوده یار
بورودی یوزنی اده یار زارم تو تونی
ینه هجرک اودینه جسد جا اوده یار
الحی فرقتک اودینه یار ایسه طامو
بویاکتم ایشید و جسد جسد اوده یار
بنی و صکدن اراق ایلوب فرقه قوم
بوفراغم ایشید و جسد جسد اوده یار
کیم اولر شمع قهر اولمغی دعوا این
نجه یوزنیک پیر روانه اوده یار
اشرف اوغلی یا کور کور کور کور کور
دیمه لایم چاین فلان اوده یار

یا غمدن اوصافم پروانه می بکیم
هیچ صوکنی صابنم دیوانه می بکیم
دلنا خراب اولدی یقصدی زار اولدی
هر جانه خیار اولدی افان می بکیم
فامدن او جانم وار بوسنه مده طامور
اشنه طوراغم وار هبانه می بکیم

نوری دم ده شنه سحر غم فرقه
شویل فالدم جبرته حیرانه می بکیم
الحی حضرت نوری
آدم آدم ابرو اوچ غم عالم ابرو ابرو ابرو ابرو
واردم ابرو واردم لولم ابرو ابرو ابرو ابرو
برو ابرو ابرو ابرو ابرو ابرو ابرو ابرو
کوک ابرو ابرو ابرو ابرو ابرو ابرو ابرو
فلان ابرو ابرو ابرو ابرو ابرو ابرو ابرو
پوس اولدم کرم مولد پارم بن و لایم دیران کورم طامور

الحی حضرت نوری
عاشق دلده کل یون ایل باده راکت امایم ابرو اوده
عاشق دلده کل یون ایل باده راکت امایم ابرو اوده
عاشق دلده کل یون ایل باده راکت امایم ابرو اوده
عاشق دلده کل یون ایل باده راکت امایم ابرو اوده
عاشق دلده کل یون ایل باده راکت امایم ابرو اوده

الحی حضرت نوری
او کولدی بولم نه عجب عشق زارم و زارم
دیوانه ایشم کرم نه عجب درد زارم و زارم
عشق اولم اده یار اده یار اده یار اده یار
طیبلر تیمار اده یار نه عجب عشق زارم و زارم
الکر تیمار زارم کچم بن کلی وار مدن
ایری دوستم بن یارم نه عجب درد زارم و زارم
دریا کیم موی چاغدی حسرت کیم داغدی
حالم بیلدا غلدی نه عجب عشق زارم و زارم
بن محمد یار اسنم منصوری دار اسنم
دوستن دینار اسنم نجه یوزنیک و زارم و زارم
دوشمن دوشمن دوشمن دوشمن دوشمن دوشمن
پایب اولر دوشمن دوشمن دوشمن دوشمن دوشمن

الحی حضرت یونس

هو رکت نام آتش عشق شد و در آتش عشق
عشق اهل اول و زید و چو در میانیم با هم عشق
هر کس که دانه کسبون میدان تو بوی آتش عشق
از لاله زارم یک قولای صاندم فانی بقیات عشق
آنهم حکم که صور عالم بینا رویت عشق
سید بنی ورد این هوای منی ازین حسی عشق

الحی حضرت یونس

ایر مینی سید یارای دوشویا و لورم بر یارای
اولیایم که چون می گفتم الوجای بکون یارای
اعلمدیم شول کوزم فانی شول کوزم فانی
درویش کرب بود و مقصودی الویای چو می کردن

الحی حضرت یونس

از لاله عشق کون بای کلام حکمت شمع بر و آن کلام
نزد الیای و شد الذکر شکر عالم سیرانه کلام
فوی تو اولیم شیخ ایکنده بوطنی جانی کلام
بودینا فانی در غوغا سوز لاله حکمت کلام

الحی حضرت یونس

بغضه که بنان یا شکر محمدک عشقند
بو کوزم دن افان یا شکر اولر عشقند
هر کس شمع یا ندیم عالم در او صلیم
چرخ او و بسماع دو کلام اولر عشقند

الحی حضرت یونس

یورکی داغدیلم صو کرکی چاغدیلم
سحر کرده اعلیایم اولر عشقند
اولم اولر شکر قولو ندیم می و منال
آنکس چو کون در بر دلی اولر عشقند

الحی حضرت یونس

ملک بفا در کلامش فانی جفائی نیکرم
بنی و ست جمال کورشم مور جفائی نیکرم
وحدت میکس چرخ معشوق الذی عشق
بنی و ست فوفوس لشم مک خنای یلرم

الحی حضرت یونس

عسکی کی دنیا قویوب کوهلری بران المرم
موسی دینار اولمشم بنی و ست نیکرم

ابر اهرم جبرائیل هیچ اجناسم فامدی
محمد دم دو کلام کیدم بنی و ست نیکرم
درویش بنی و ست معشوقه وصله یولنده لقا
بنی و ست کندی چالدم طاشه موس و عاری یلرم

الحی حضرت یونس

ای الیای عشق میزدن ایرمه بنی و ست کجما کدن ایرمه
سختی و سنگ بنی و ست یلرم ایتم ایتم ایتم ایتم
شیخ کلدین ایتم ایتم ایتم ایتم ایتم
بالقنا جان صوده دیدر ایتم ایتم ایتم ایتم

الحی حضرت یونس

صلو رب صلوم دو نیم خزل ایتم ایتم
اشرفا علی رقی کمر تو ایتم ایتم ایتم
ایتم ایتم ایتم ایتم ایتم ایتم ایتم ایتم

الحی حضرت یونس

یادیم کول اولدم عشق میزدن فواری اولدم عشق میزدن
کلایم صلوم نوایم صلوم بهایم نوایم صلوم میزدن
اغدر کولیم بنی و ست یلرم نوایم صلوم میزدن
بیشتر اولمشم دوش اولمشم نوایم صلوم میزدن

الحی حضرت یونس

حق عشق کدی بکلم ای رادی قادی عشق میزدن
یوسم الحق دینار اولمشم عشق میزدن
الحی حضرت یونس

الحی حضرت یونس

سحاده یوسم یوسم یوسم یوسم یوسم
صلو اهل خانه کوزم یوسم یوسم یوسم
کوزم یوسم یوسم یوسم یوسم یوسم
جفا انوار طویلی کوزم یوسم یوسم یوسم

الحی حضرت یونس

بغضه یولاش اولی تویش موس و عاری
دولنده دوش اولم ایتم ایتم ایتم
کرز کن کندی حالمه عیب و دیو اولم
کوزم زره جه کلمز فنا افکنده واری

الحی حضرت یونس

سحرده یوسم کوزم عیب افغانه یوسم
مکریم تو یوسم اولمشم اولمشم یوسم
حقیقت یوسم کوزم فنا کلمز میل ایتم
اوقور نورنی تو یوسم کسید یوسم یوسم

الحی حضرت یونس

کل امدی تیریزی فذایل جاکمی حظه
یوسم یوسم یوسم یوسم یوسم یوسم

الحی حضرت یونس

سنگ زنه زدن یقین کورم کجایند
چون عجبی یوق کو بکک یوک بوزکده کی نقاندر
الرحماندر سنگ دکن حیدر کجایند ویرک
مجرمله خبر ویرک لافظطو خطا ندر
سجود ک ای پادشاه یقین کجایند
شتر کک سنگ حاشا صو کجایند
یونس یوکوزانی کورم کوراندره خبر ویرم
بومنزله عقل برم یوکوزانی سراب ندر

الحی حضرت شمس

واصل اولم کجایند حقه جملدن دور اولم
کتر اچم شول کولدن پاک ویرم اولم
سور چپنا غیری کولدن ناشجلی ایدوق
پادشاه قوتمز سرایه خانه معور اولم
مست اولم بستان کلدی از لکن اید
اچم بیدر شکر تارن ایلکوز اولم

موتوا قبل ان تموتوا ستره منظر اولان
حشر و شری بونده کودی نقضه صور اولان
حق جمال کعبه نی قلدی عاشق طوف
یده کعبه کون بونده بیت معور اولان
عارف اولان کلامی غیرین کلمه وکی
بسل القی بجه دیسون کش منصور اولان
بحال دایه شمش روز و شب **شمس** مدام
حقه مقبول و لمق استر حلقه منصور اولان

الحی حضرت یونس

عشق انشجکمی یاقه کلدی قیس کیدر
غریب باشم بوسودی چکه کلدی چکه کیدر
ذکر کارایتی جامع عاشق کلدی
عشق برنجهان دوست بونوم طاف کلدی
برده او کک ذاکر شای هیچ او کولم برغی شای
کوزلرمک فانی شای اذ کلدی اذ کیدر
عاشق طور روزنه غیری کورم کوزنه
نیم کولم دوست یوزنه چکه کلدی اذ کیدر

شتر **یونس** دلری داغم اوتر بیلدلی
نمهن بجه نک طوب کلدی قود کلدی

الحی حضرت یونس

ویرمه می در صنف دردم درمان ویرمی
وقبندر کورمک دمدم اتر المسمی
یا زایم در قلم کجایند شریخی بن
یا زایم بجاق اید بشدن ایغه قلمی
خندی دمدر بن کک کوزلرک مستی
افضل کل سکایم چکدی دیکدن حرمی
یوزمی یرلره سور کجایند کجایند یلوارم
کافه ویرمادی یازنه ویرمیه می
فضل سحر می سور کجایند یوزی کولره طوت
حاشا محروم تویی چوقدر الهک کرمی

الحی حضرت یونس

بو تودم بن یبولنی ستره عیان اید رحمان اید
قیو کده کلنوف فامق ستره سحر عیان اید رحمان اید
کناه دیار ستره کرم شلم بیدیم بیدیم شلم
کناه عیان اید ستره سحر عیان اید رحمان اید
کشم بیدار دیا کولم اید رحمان اید
برین کرم اید حصن طومر عیان اید رحمان اید
رحمنه را ستره قودلیر چون طومر ویرم قودلیر چون
برین کرم اید حصن طومر عیان اید رحمان اید
سحر بیدار دیا کولم اید رحمان اید
دویش **یونس** حیان ستره ستره ستره ستره
الحی حضرت یونس

شمع روشن پرواز کلسون خوشی نیالم
جان قیام دیوان کلسون خوشی نیالم
یا غفور برم کارم خرج ایدر زهیب و ایزر
پرواز لریار اتمز کلسون خوشی نیالم
وارک سولک شول ایدر عاتق اولمشکل
ایریمک استر اول کلسون خوشی نیالم
کل شجر ادم کل سنده بان یاش بریند کولم
دیدار حق استین کلسون خوشی نیالم
یونس دوی کلسون ادم فانی یاش
حق یقیند بوقدر اشر کلک خوشی نیالم

الحی حضرت یونس

شمع روشن جسم بر و ان دوی کلسون خوشی نیالم
برق کلسون کلسون دوی کلسون خوشی نیالم

و کلامی که در آن ذکر او در و شایسته آنست که در
عشق پاکان بدینم زود صفای زود پاک صفا رسو و جو یا حیدر

چنانچه در مذهب و دین و دینای سبب صفا جا و در عباد
انچه در مذهب و دین و دینای سبب صفا جا و در عباد
بر جوی نوبت به کور در ده و در سبب صفا جا و در عباد
عشق پاکان بدینم زود صفای زود پاک صفا رسو و جو یا حیدر
حرفش و آنکه کلام بدینم زود صفای زود پاک صفا رسو و جو یا حیدر

الحی حضرت یونس

او یونس را بدینم زود صفای زود پاک صفا رسو و جو یا حیدر
شیر و دم غلبه ای یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
سبحانک نوری عالمی یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
سبحانک صفا غلبه ای یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
مشائی و اولم کوسه پاک رسو و جو یا حیدر
سبحانک عشق یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
یش علم پاک رسو و جو یا حیدر
النور کعبه یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
ناره چاه کعبه یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
سبحانک عشق یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
اون کعبه یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
سبحانک کعبه یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
در و شایسته یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر

الحی حضرت صیغی

ای صیغی عشق و دیوانه یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
افغان صیغی پروان صیغی یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
کچ سو دین و دین و دینای سبب صفا جا و در عباد
ار زومند صیغی یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
راز عشق اشیا اولم یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
معرفه یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
تصدیق یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
خاکیا حضرت یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
چون صیغی یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
چا و دلان صیغی یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر

الحی حضرت شیخ

بند بر خور حق قوالم بوش عمل سیاه و سیم
همین بن کورم شایسته یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
سکالای عمل بند بود آه هر کوزه یا زین و جیگر کینه
قورم جگر شده آید اگر آه جگر جیگر جیگر جیگر
کنیم دریا یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
ما کلام جیگر یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
ادکله شیخ یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
حق یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر

الحی حضرت علی

ای علی کانی ب بعد در شایسته یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
شایسته یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
رخ شایسته یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
ای یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
شایسته یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
ای یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
شایسته یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
ای یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
شایسته یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
ای یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر

الحی حضرت روحی

حیف شویم کجای عمره در و شایسته یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
هو وید کجای عمره در و شایسته یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
در و شایسته یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
حیف شویم کجای عمره در و شایسته یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
هو وید کجای عمره در و شایسته یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
در و شایسته یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
حیف شویم کجای عمره در و شایسته یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
هو وید کجای عمره در و شایسته یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
در و شایسته یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
حیف شویم کجای عمره در و شایسته یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر

الحی حضرت هادی

توحید اید و لو هر درده در و شایسته یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
توحید اید و لو هر درده در و شایسته یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
کلام یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر
اگر حیف شویم کجای عمره در و شایسته یونس علم پاک و رسو و جو یا حیدر

الحی حضرت یونس

ای عالمی بارون فالیده یارانش دایم او فالیده ای
سنگ ای سنگ ای خنده و لکن فالیده ای فالیده ای
یک بوک غمی ازین بگوئی بگوئی و مدی فالیده ای
یونس تو خرم و او مدی ایست ای مدی او ختم طاعتی فالیده ای

الحی حضرت یونس

کاهه بر کوکب تو بر باده طوبی تو هم دینه ای کور
مرا فلان انچه دین است که تو را اینک او سنگ تو کور
الشه عبادی ای بیدر و از اینک انچه دینه ای کور
بر کاهه تو هم صیغه یونس ایست و او ختم طوبی
انکه خنده و او مدی ایست ای مدی او ختم طوبی
درویش **یونس** او ختم طوبی ایست ای مدی او ختم طوبی

الحی حضرت یونس

اسدای او در طوبی تو مشایخ بگوئی بگوئی
اسدای او در طوبی تو مشایخ بگوئی بگوئی
ای محمد منی ترک ایست ایست ایست ایست
درویش **یونس** او ختم طوبی ایست ای مدی او ختم طوبی

الحی حضرت علی

شرعت باغک کلی طوبی احمد بولی
حقیقتن طوبی ایست ایست ایست ایست
قاسوزک نایاق و قفسه ایست ایست ایست
اول ایست طوبی شاهی شاه طوبی ایست ایست
از او اول طوبی معین مرشد طوبی ایست ایست
بر مرز اول طوبی شاه طوبی ایست ایست

او تو را ختم خوجکان بولور و وصلت جمال
عاشق کون برهان شاه طوبی ایست ایست
دیده **علی** قیل قیل ای جان و دل ایست ایست
حقیقت باغی کلزای شاه طوبی ایست ایست
الهی حضرت رومی

شیخ بنی فرت او دینه یاقی ایست ایست
شیخ الاکوز لیکر با قدیده کوندی
شاهین بگوئی بگوئی بگوئی بگوئی
نور دن قیج صودی ایست ایست ایست

بر طوبی بگوئی بگوئی بگوئی بگوئی
شیخ همیده سویدم بیل ایست ایست
بنی دیوانه ایست ایست ایست
کوزم سبیل ایست ایست ایست
بنم اشرف ایست ایست ایست
ویریه کوکب شهبازی نغمه ایست ایست

الحی حضرت یونس

بنم اول عشق بحر ایست ایست
درایم قطر مدد عشق اولی ایست
یونکین و بارگاه سن و ایدک بادشاه
آه عشق الذنه درد اولی دومان
دوست کیدکن بولم ملکه ایرسی ایست
عشق دن سویدم بولم اولی نرجه ایست

شریعت ایست ایست ایست ایست
بن قوشن یل بولورم سویدم بولورم
یونس بولورم ایست ایست ایست
دیوانه او مشایخ درویش ایست ایست
الحی حضرت علی

حکمت ایست ایست ایست ایست
سربنی ایست ایست ایست ایست
جهان مستدر را بچلیدن تمام
مجدد الحق دیرک عاشق ایست ایست

خواه غمده بنان بیلیم نذر قدر برات
کرانه بیلیم دیرک سبک بیدار صور
من عرف سربن بیلیم نذر قدر برات
کبر و سبک ایست ایست ایست ایست
مشکک فرایست ایست ایست ایست
آسان خلویده شیخ در کردار صور

هم عشق نوشت این دل که ز لرزه میستاند
 مست اولوب فرق این دلی سجدی میخاند
 شش چندان کوشش این خطک بن
 چهرت سیر اندی آن کعبه بن بخاند
 محرم الکفر ذک جفیلک اول اهل عقول
 ترک ایدو بغنی خیر آل کبر و دیوانه دن
 ناز عشق سوزش بر وانه بیایم فیر
 چونک بن اول ناره اول یا تمشم بر و اول دن
 وحدت ایچره اشنا ایدی **سیر** بار بکا
 شمدی کشنده بغض ایدی یا نه دن
 کل وجودک آن عشق حبیب الله ربان
 چشمتیک اول ضیاض ایدوب مولایین
 سینه کن ایچره نوادگر ایدو اندر بر چراغ
 اول چرخک شعله سنده کورینه دبار حق
 محرم سر خدا پیغمبر اخبر زمان
 کمر اهل حقیقت اندک الیه کسب
 نور خمر عالمه ایدو به دایما عشق
 ماه فیک ایدو انشت ایشیت یق
 معجزات صبح صادق کجا هر خصوص
 حضرت قرآن انزال ایدی رب الفلق
 شمعین ایشو بنور هدایت یق
 دهرم **قلوب** آجبله مثل شفق
 بی با فکرت باندردک یزای جان بلی
 ذوق من او صاندردک یزای جان بلی
 یا فکرتی فزیده یزای جان غم غمده
 راحت فالدی سنده یزای جان بلی

فرفت کمند طافدک ناز سوا آنک
 مشکل درده براندک یزای جان بلی
 چون دو شور دک کشته حسرت فالدی وحدت
 راضی اولدم بخره یزای جان بلی
 عشقه دوشنای شوقی عشقی آتیه
 شمدک و الوداع یزای جان بلی
 شادم طوغری راهی المه غم اهی
 یا فکرت بو ابراهی یزای جان بلی

941044

42

الای حضرت قوادی

محمد یونوسه شاعره اولوب اکلایا بیر کیر سوده شعبانه افندینه یونوسه
 هکله دیر ادره کور کله اتمیه کیر سوده شعبانه افندینه یونوسه
 چینه یونوسه یونوسه هکله یونوسه یونوسه
 وصله یونوسه یونوسه کیر سوده شعبانه افندینه یونوسه
 ارکانه کیر سوده یونوسه یونوسه یونوسه
 هکله یونوسه یونوسه کیر سوده شعبانه افندینه یونوسه
 کمال امینیه یونوسه حصار قدر جهان استیلا ترمیمه شاعره

الاسم حضرت يوسف

*

بعد قاله امرایان کلسون و غیر ایشان را بجهت
و اراد فلیکس سویل و بعد از آن بکلسون را بجهت

سنة ١٠٠٠ هـ في شهر ربيع الاول على ايام جمعة

عنه بخافه و بمرسته با نام نه بکمره و خفته
که قدره و فانه و کورمه فانه خدا و کور و مرسته

ایستاد بزرگوار

تعمید یافتہ جامعہ کمرہ دیوانہ شاہہ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

اسم بیکلیش او فیل اسماعیل ریسه
فوج و سیه کند در بی جلیل او کند هیرا ایل ریل

به منتهی بهر دردم خلیل خاندان اسما علی و محمد

مرا طبعی که کمال آساره خود غمخور قدس الموم ریشه

İSTANBUL
BÜYÜKŞEHİR
BELEDİYESİ
ATATÜRK KİTAP

بکیردم غفلتمه سنی

بکیردم غفلتمه سنی یازین اولدی سکا عزم

برافتم غریبه سنی حیف اولدی سکا عزم

اضافی عصیان الی شاشدی غفلتمه سنی طالع

عرضه سخته قالدی یازین اولدی سکا عزم

عبادت ایدم اصلا قبا حنده کیم عبا

لجج ایدم سکا وفا یازین اولدی سکا عزم

خبره دایره عمل بون کناه دپاسی حنده جود

لجج ایدم صمیمانه صفوه یازین اولدی سکا عزم

آریلجی روحم تنده وزاع ایدوبه سکا بند

سکا بت ایدم سکا یازین اولدی سکا عزم

شوق دیرکه حکم نامه اولشم خالده یکه

بولندی دردم در نامه یازین اولدی سکا عزم

صفا اولدی سکا عزم

دو شرم عشقه مولانله

آواره سنی بجم سوادنک

موجی بولشور در تانلیم

کل کورینی بنی عشقه نلیدی

درده کرفتا ایلدی

بهره ایدم یانه یانه

عشقه بویادی قانه

نه عاقلم واره دیوانه

کل کورینی بنی عشقه نلیدی

درده کرفتا ایلدی

هله دی اولوبه عار ایلر

درده صمیمانه زار ایلر

طبیعیلر تیار ایلر

کل کورینی بنی عشقه نلیدی

درده کرفتا ایلدی

کاه ایدم سکا عزم

کاه صومرتم بوللری

کاه جهر شرم مهر لری

کل کورینی بنی عشقه نلیدی

درده کرفتا ایلدی

عاشقه بونسی طاعنلر ایشار

و اوب مدینه یه دوشر

درده سنی کورجه شاشار

کل کورینی بنی عشقه نلیدی

درده کرفتا ایلدی

چکری صومر ایلدی *

او به سینه بیلدی دونه دونه

به کول اولدم یانه یانه

صومنی ایدم قانه قانه

عاشق اولدم باللی طاعنه

صبرت اولدم افندی مه

باللی طاعنک بولی اوزون

قان آغیل یور ایلی کوروم

آشیکینه سورسه م یوزوم

عاشق اولدم باللی طاعنه

صبرت اولدم افندی مه

باللی طاعنک اوزون بولی

یاشن او حنده زمزم صومی

آیاق او حنده اکلن کوی

عاشق اولدم باللی طاعنه

صبرت اولدم افندی مه

باللی طاعنک انظری

اولیا نلک یانا قلری

انبیا نلک صیطری

عاشق اولدم باللی طاعنه

صبرت اولدم افندی مه

بالطاعه كور كنارى

سجده ايدر هيب راللى

هجو جكيور ميكلرى

عاشق اولدم باللى طاعه

صرت اولدم افندى مه

كچه لرده قائم اولسم

كوند وزلرده صائم اولسم

باللى طاعه دايتم اولسم

عاشق اولدم باللى طاعه

صرت اولدم افندى مه

المرطوب ياقه

كل طوبى راي خود كورمه

طوبى راي قه نه لريانير

اوليا لخوا نبيا يوزيك بيخير يانير

آرقه سين قوم جكي كوزيا شيق

كعبه يان قوران خليل بيخير يانير

عصا آزرده ايند صوبي ياروب يول ايند

وعوى هلاك ايند موسي بيخير يانير

هينده بضاي بين دنيايه اولكلن

غفلت كوتلكز كين آدم بيخير يانير

بالق قارنده هوران درياي سربله ين

درلوكمند كوران يونس بيخير يانير

آتا آنا كولدق قرآن او قورديللرى

فاطمه آنا او غللى حسن صيني يانير

دوه ره حاتم ايند ملكي كولفت كوت

تختي برلره سون سلطان سيمان يانير

اول اللهك جيسي دردليلك طيبي

جمله بيخير كوي سرور انبيا يانير

المرطوب

اول دوزار كورنه خود

جمله نك مقصودي هود

نه در حالك بكابدير

نه در مارك سنك صو

دايم آتياقن آقارسك

در دلي يوره كي باقارسك

بركون سمايه بيقارسك

ارضه

با سنك يوده قالدبر مرسك

نه در حالك بيلدير مرسك

برون بنى كولدبر مرسك

نه در مارك سنك صو

صو را اينكه كوكل يانقيه

باشيكه كلدسه هر كونه

سنديه برنه يانارسك بر كونه

نه در مارك سنك صو

صو را چاغلا كوكل آغلار

زاريه ايكليور طاعه

غيب زلها بوني سويك

نه در مارك سنك صو

صو را آندى كوكل جوستى

جانه فقده قوسه ني او شدى

صراطى اوته مي ليدى

نه در مارك سنك صو

كچه لرده زاراييدرسك

عجب رده بكيدير سنك

به قريجه ده نيدر سنك

نه در مارك سنك صو

هم آدم غريب زلها

ايكي مرسوره لم صفا

جهدك محمد صطفى

نه در مارك سنك صو

اولو طاعده يوام قالدي الا الله هو

عربانه طاعده ياوروم قالدي الا الله هو

بواير ياور باغي يمي دلدی الا الله هو

سن او بوليل بن اويانه يم الا الله هو

سن شافي بيل بن يانه يم الا الله هو

اولو طاعده دالايك الا الله هو

هبريسي الله دير الا الله هو

هبله قوم سرتسيع هيك الا الله هو

سن او بوليل بن اويانه يم الا الله هو

سن شافي بيل بن يانه يم الا الله هو

قوروقوايه تشيلندي الا الله هو

سنيارم يارم تازة لندی الا الله هو

بونجه قوم سرتسيع لندی الا الله هو

سن او بوليل بن اويانه يم الا الله هو

سن شافي بيل بن يانه يم الا الله هو

قوروقوايه تشيل يار الا الله هو

بياض تنه سياه طوير الا الله هو

ضياء زمانه برده ياتمو الا الله هو

سن او بوليل بن اويانه يم الا الله هو

سن شافي بيل بن يانه يم الا الله هو

اويانه غفلت او يفوده اويانه الا الله هو

اويانويده دوسته يالون الا الله هو

سنيورقني صفيه يار الا الله هو

سن او بوليل بن اويانه يم الا الله هو

سن شافي بيل بن يانه يم الا الله هو

سهر بننده غريسي كاديك

نيجوه اغدرسك بيل هس

نيجوه ايكدرسك بيل هس

ظلم شهرک می بيقيلدي

ياورولک می دوکيلدي

غريته يارک می قالدي

نيجوه اغدرسك بيل هس

نيجوه ايكدرسك بيل هس

قوروقوايه تشيل يار الا الله هو

اويانه غفلت او يفوده اويانه الا الله هو

سنيارم يارم تازة لندی الا الله هو

نيجوه اغدرسك بيل هس

نيجوه ايكدرسك بيل هس

قوروقوايه تشيل يار الا الله هو

اويانه غفلت او يفوده اويانه الا الله هو

نيجوه اغدرسك بيل هس

نيجوه ايكدرسك بيل هس

قوروقوايه تشيل يار الا الله هو

اويانه غفلت او يفوده اويانه الا الله هو

نيجوه اغدرسك بيل هس

نيجوه ايكدرسك بيل هس

قوروقوايه تشيل يار الا الله هو

اويانه غفلت او يفوده اويانه الا الله هو

نيجوه اغدرسك بيل هس

نيجوه ايكدرسك بيل هس

صالحین سوزنی کونایت
 مدد الله مدد الله

منارہ نڈا اہ مدد الله مدد الله
 عشتاہ لہ سہ مولیٰ صو

ایستہ ماہ فدا اہ مدد الله مدد الله
 عشتاہ لہ سہ مولیٰ صو

تیر دنیاہ رغبت ایت

تیر جاہ محبت ایت

حق نطفہ غزن ایت

مدد الله مدد الله عشتاہ لہ سہ مولیٰ صو

کلمہ اہ اہ اہ اہ

قارندہ لک محبت

کیمی کور دہ قوت

مدد الله مدد الله عشتاہ لہ سہ مولیٰ صو

رودندہ ایدہ اہ

قوم غنا کمر کاہی

ایستہ فرزند اہ

مدد الله مدد الله

کلمہ دنیاہ الدعا

علاہ باقی قانور صانا

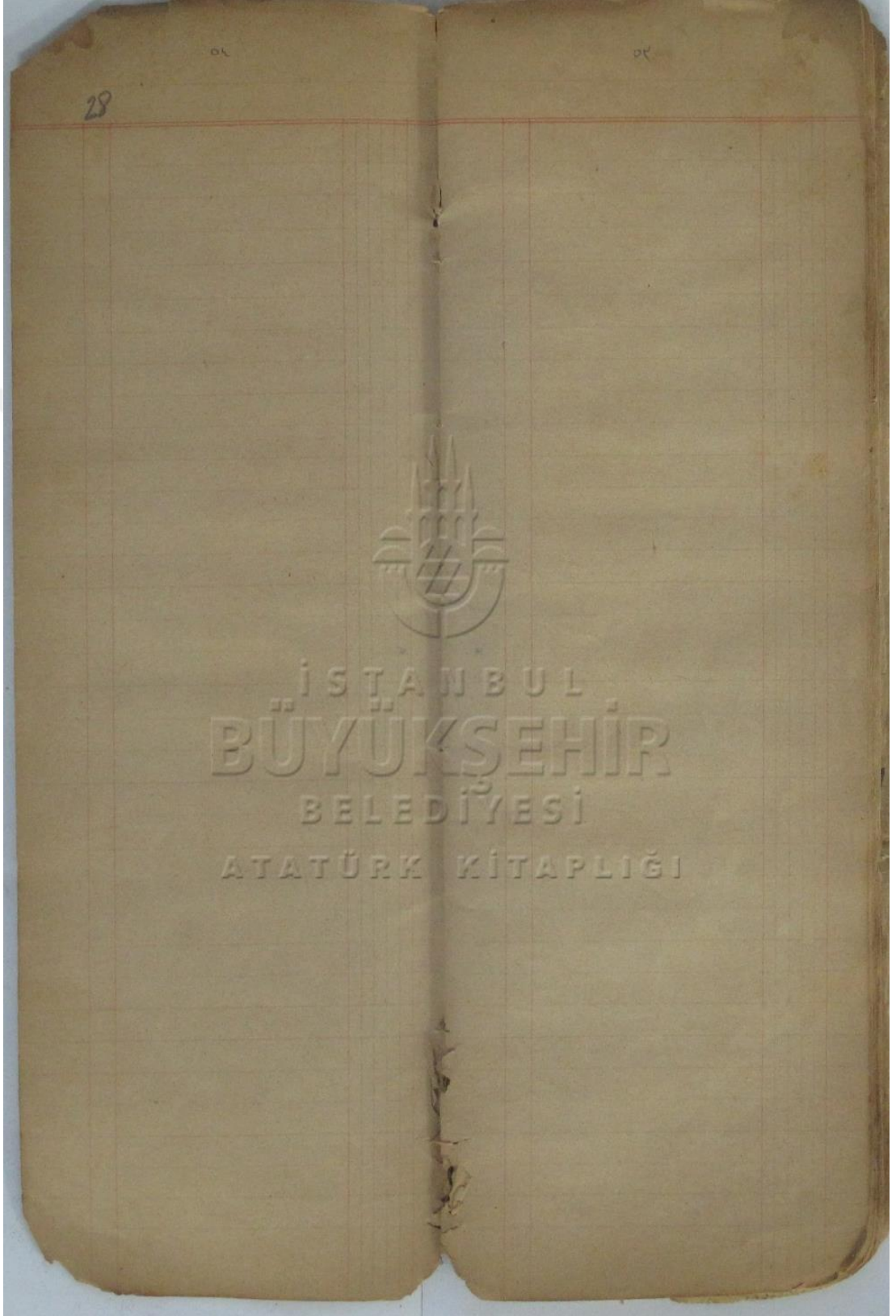
ال انون انشما

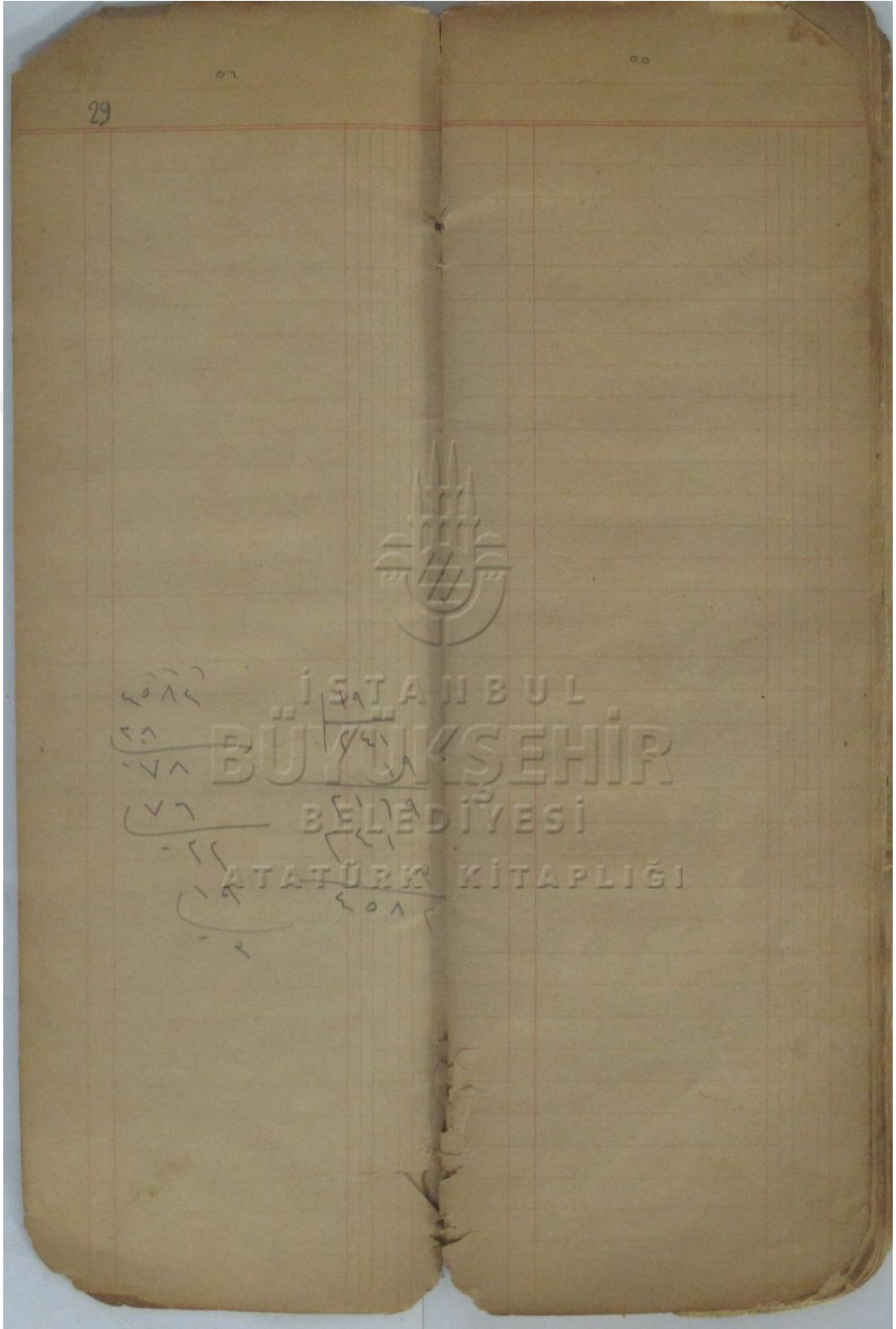
مدد الله مدد الله

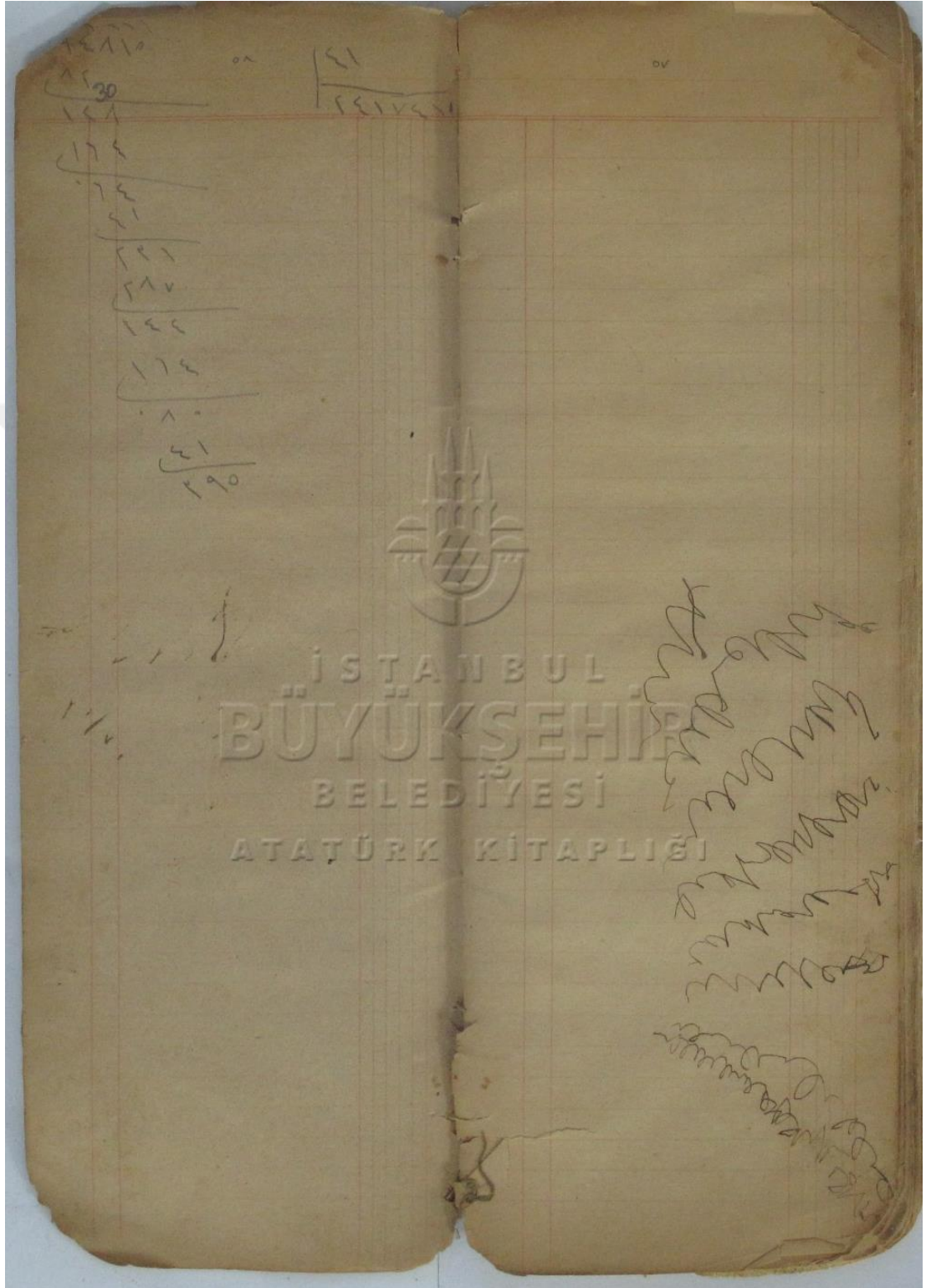
محبت سافریہ نوسہ ایت

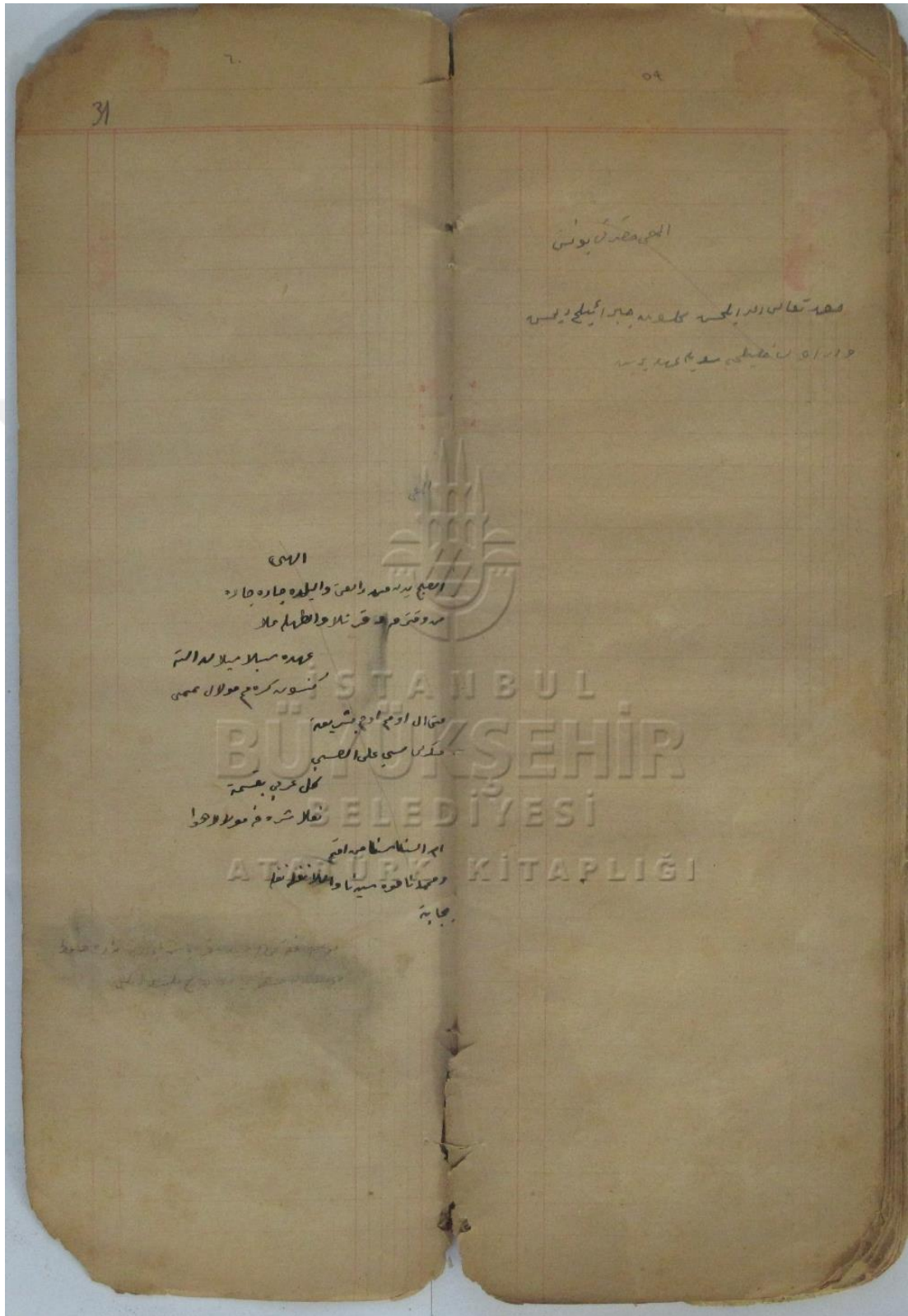
کلمہ دنیاہ محبت ایت

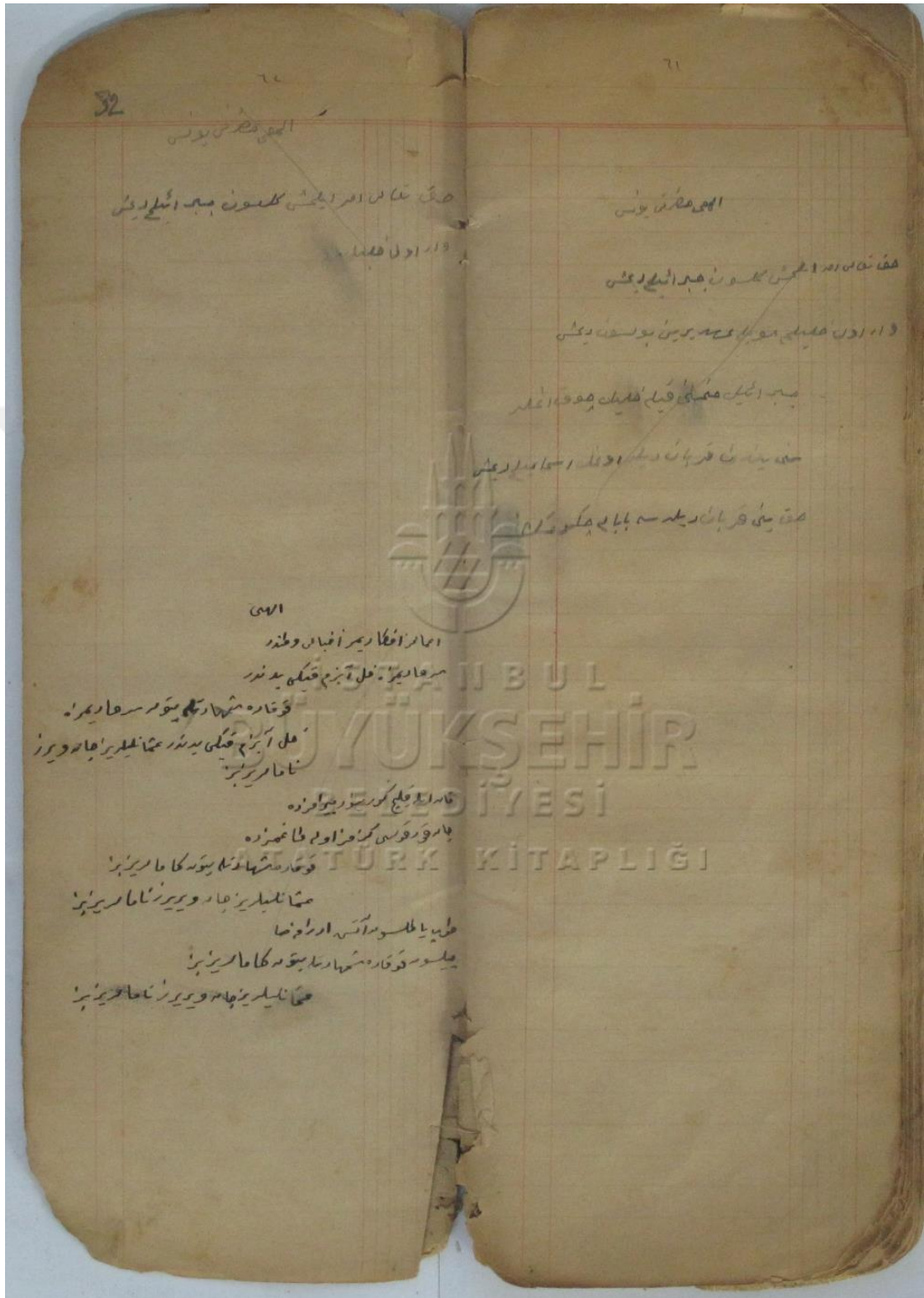
İSTANBUL
 BÜYÜKŞEHİR
 BELEDİYESİ
 ATATÜRK KİTAPHANESİ

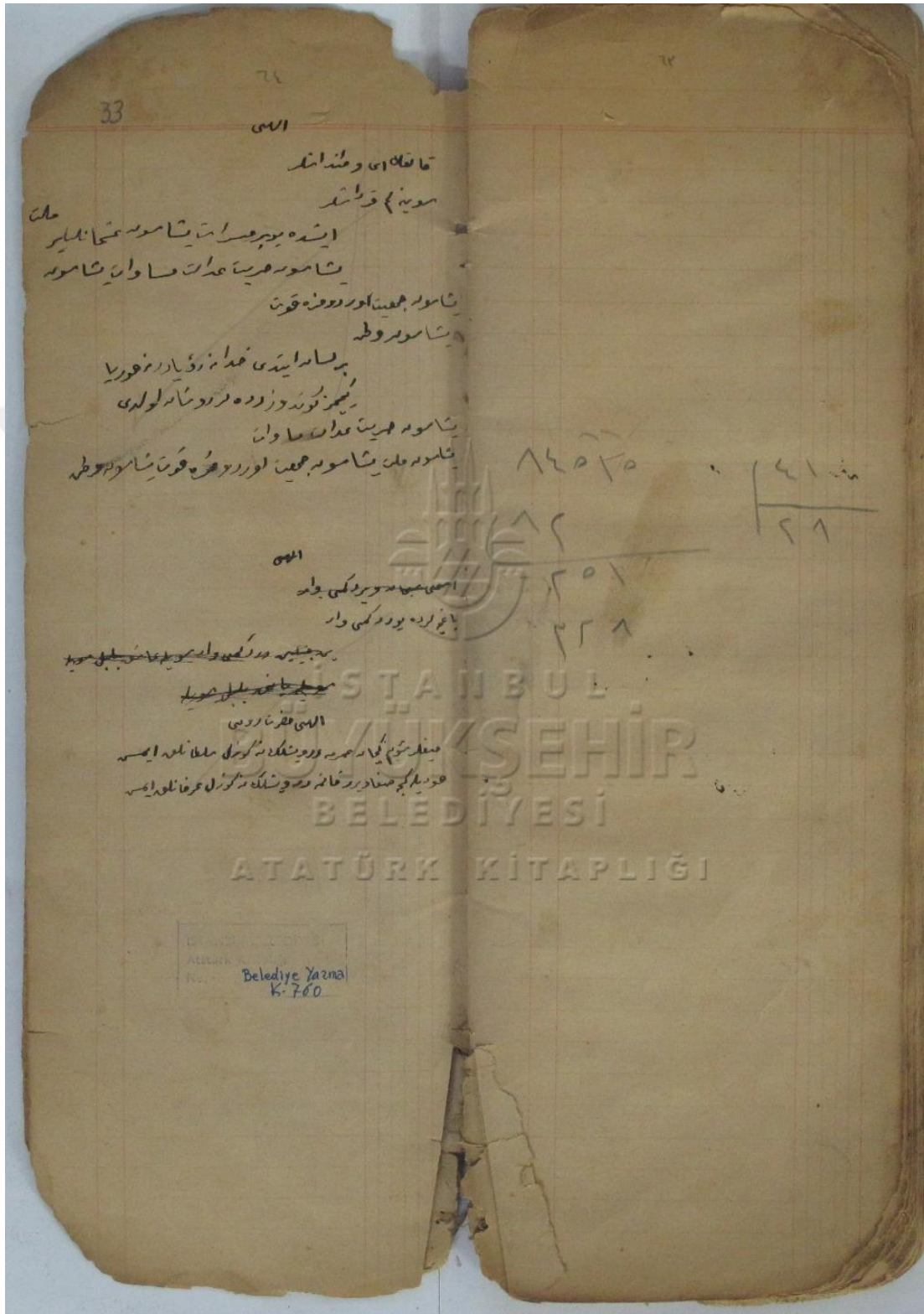

Öz Geçmiş

İlk ve ortaöğrenimimi Şehit Kubilay İlk ve Ortaokulunda tamamladım. Lise eğitimimi yine Ankara'da bulunan Kanuni lisesinde tamamladım. 2013-2017 yılları arasında Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi Sosyoloji alanında lisansımı tamamladım. 2017 yılında Kocaeli Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümüne başladım. 2018 yılında aynı üniversitenin Çift Ana Dal programına bağlı olarak Tarih bölümünü de aynı anda okumaya başladım. 2020 yılında Tarih bölümünden mezun oldum. 2021 yılında Türk Dili ve Edebiyatı bölümünden mezun oldum. 2022 yılında Kocaeli Üniversitesi Eğitim Fakültesinden pedagojik formasyon eğitimi aldım. 2023 yılında Kocaeli Üniversitesinde Klasik Türk Edebiyatı alanında yüksek lisans eğitimine başladım. Eğitim ve öğrenim hayatım hâlâ devam etmektedir.

2020-2022 yılları aralığında devlet okullarında ücretli öğretmenlik yaptım. 2022 Eylül ayından itibaren özel bir eğitim kurumunda yönetici olarak çalışmaktayım.